PHALARIDIS AGRIGENTINORVM tyranni Epiſtolæ doctiſſimæ, Græcè ac Latinè.

THOMA NAOGEORGO Straubingenſi interprete.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Abrah. Ortelij.

BASILEAE, PER IOANnem Oporinum.

INGENVO AC DO-
CTISSIMO ADOLESCENTI
MARTINO ISINGRINIO,
Philoſophiæ, bonarúmque literarum
Profeſſori Viennæ Auſtriæ,
THOMAS NAOGE-
orgus S. D.

NE me de Lethæo flumine bibiſſe putes, MARTINE doctiſsime: adhuc probè memoria teneo, quid tibi hinc Viennam redeunti promiſerim. Nam quum te cupere dixiſſes, ut aliquo libello edito, tibi'que dicato, initę inter nos amicitię ſymbolum aliquod ac teſtimoniũ extaret: ego id me curaturũ recepi, primamq; quamcũq; tibi lucubrationem dicaturum. Hæſitaui autem diu, quid'nam ſcripti potiſsimum tibi nuncuparem. Habebam parata Theologica quædam: ſed dum conſi-

cònſidero, quàm malè iſtic audiat ſincerior theologia, ut uix CHRISTVM atq; Euangeliū nominare fas ſit: nolui te ijs grauare, tibi'que conciliare inuidiam. Nec Poetica mea opuſcula uiſa ſunt conuenire: nimirum idem quod Theologica agentia. Et ſcis tu, qua ſoleam agere libertate, ut hypocriſin atque ſuperſtitionem fugiant ac deteſtentur omnes, ueramq; ſectentur pietatem. Reſtabat, ut alienū quoddam ac prophanum Opus, quod hactenus Latinis ignotum fuiſſet, è Græcis cōuerterem ſcriptoribus: uenitq; mihi in mentem Plutarchi liber, cui titulum fecit, πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν: id eſt, Quomodo oporteat iuuenē audire poemata. Argumentum ſanè ſcholaſticum, quodq; tibi alijsq; in poetis enarrandis uſui eſſet futurum. Cæterùm, dum circumſpicio, num quis uertiſſet prior, ſicut pleraque illius

ſummi

ſummi uiri ſcripta in latinu m uerſa leguntur, iam antea inuenio conuerſum à Luſcinio. quem equidē ſciens utriuſq; literaturæ apprimè fuiſſe doctum: libuit tamē experiri, quàm dextrè rem tractaſſet. eiuſq; uerſionem cum Græco contuli. Deprehendi autem (quod pace illius uiri dixerim) parū fideliter interpretis functū officio: quod ego ſanè non inſcitiæ, ſed negligentiæ, luxurianti'que ſtylo imputo. Nam ſtatim in principio, quod in Gręco eſt, ἐκείνοις ἀποφαίνεσθαι παρῶμεν, οἷς ὁ κάτων ἔφη, τῆς καρδίας τὴν ὑπερῴαν εὐαισθητοτέραν ὑπάρχειν, ſic reddidit: In manu nobis eſt, ut protinus doceamus, potiſsimum apud eos de quibus Cato ait, quòd ſenſu polleant acutiore palati quàm cordis. Nec uerba reddidit, neq; ſenſum. Quod enim Plutarchus ſe demonſtraturum negat, ſed alijs permiſſurum: is, in manu illi eſſe, uertit, ut proti-

nus doceat. Deinde, quod ſequitur, ὅτι δὲ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λεγομένων οἱ σφόδρα νέοι τοῖς μὴ δοκοῦσι φιλοσόφοις, μηδὲ ἀπὸ σπουδῆς ἄγεσθαι, χαίρουσι μᾶλλον, καὶ παρέχουσιν ὑπηκόους ἑαυτοὺς καὶ χειροήθεις, δῆλόν ἐστιν ἡμῖν· ſic uertit: Quando perſpicuum eſt nobis, iuniores ex ijs quę in Philoſophia dicuntur, impenſius gaudere alienis à uirtute ac ſapientiæ ſtudio, illisq́ auditores ſeſe exhibere, & diſcipulos, non admodum probè moratos. Quis non uidet, quàm longè poſtrema à Græco abſint? Præterea, τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογίᾳ, μεθ' ἡδονῆς ἐνθουσιῶσι. hoc eſt: Illa de animabus dogmata fabuloſæ immiſta narrationi, cũ uoluptate, quaſi numine afflati, amplectuntur. Hoc Luſcinius ſic reddidit: Quæ illic commiſta ſunt ad animi rationem conducibilia præcepta, ipſi cum uoluptate quadam nugacibus fabulamẽtis applicant.

Senſum inuertit, aſſuit'que aliena. Deinde: διὸ δεῖ μὴ μόνον ἐν ταῖς περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναῖς διαφυλάττειν εὐσχήμονας αὐτοὺς. id eſt: Propterea oportet non ſolum in cibi potuſq; uoluptatibus aſsiduè ipſos obſeruare, ut decorè ſe gerāt. (loquitur enim de iuuenibus.) Porrò Luſcinius ita reddidit: Adeò, ut non ſolū oporteat in ijs uoluptatibus, quæ circa cibum ſunt ac potum, turpitudinē fugere. Vbi, quæſo, in Græco eſt, turpitudinem fugere? Quid multis opus, quum ne titulum quidem rectè uerterit, De audienda Poetica: quum ſit, ποιημάτων? In ſumma, per totum hunc librum quaſi aliud egiſſe ac dormitaſſe uidetũ, & Græca peruertiſſe potius, quàm uertiſſe. Quid enim diſsimulem tam manifeſta? Dignus quidem eſſet ille Plutarchi liber, ut rectius, melioriq; fide transferretur: ut ludi magiſtri quidam, non ſatis exercitati,

haberent, quod in poetis ac poematibus enucleandis ſequerentur. Sed actũ ego nolui agere, licet male actum. Sed forſan dicis: Quid obſtat, quum tam male uerſus ſit, quo minus conuertas & tu, quum etiam bene uerſa nonnunquam ab alijs uertantur? Nulla hercle impedior religione: ſed typographorũ quorundam obſtat faſtidium, quo recentiorum, præſertim Germanorum, uerſiones deſpiciũt: exoticas contrà, uel ueteres, qualeſcunque approbant, magniſque fumis uenditant lectoribus. Fruant ergo adamatis, noſtraque deſpiciant, per me licet: ego inanem operam, infrugiferamque nolo ſumere. Quamobrẽ hinc abſterritus, Phalaridis Agrigentinorum tyranni epiſtolas, Latinis aurib. hactenus ignotas, conuerti: interdum uerba, interdum ſenſum duntaxat exprimens: licet ſit, ubi uehementer addubitem de

ſenſu,

ſenſu, quòd autor illic uel argutiarum aliquid, uel obſcuritatis affectarit (qui epiſtolarũ mos eſt) uelꝙ contextus ſit deprauatus: id quod ſuis indicaui locis. Adiunximus aũt eregionè ipſas epiſtolas etiam Græcè, ut cui noſtra uerſio minus ſatisfacit, qui´ue acutius aliquid q̃ nos cernit (εἷς γοῦν ἀνὴρ οὐ πάνθ᾽ ὁρᾷ, ut ille ait) id eruat, colligátque, quod deſiderat. Hui epiſtolas, inquis, Phalaridis, crudeliſs. tyranni, quaſi nõ ſint in mundo meliorum uirorum ſcripta? Fuerunt ſanè: ſed epiſtolas argutiores, ſenſuumq́ ſanitate, argumentorum ui, φράσει τε Attica præſtantiores nondum legi: & quantum ex ijs intelligi poteſt, ne Phalaris ipſe quidem admodũ uidetur deteſtandus. Vnum fortaſſe laudari non poteſt, quod nec ipſe probat, quòd tyrannidẽ inuitis ciuibus Agrigentinis occupauerit. Cęterùm diſcimus hic, Cretenſem eum fuiſſe, ex urbe Aſtypalęa, filiũ

Laodamantis, liberaliter eruditũ atq; educatum, ab æmulis quibuſdam actum in exilium, magnanimum, bellicoſum, ſtrenuũ, facinoroſorum oſorem, bonorum amicũ, iuſticiæ fideiq; obſeruantiſsimum, ueritatis amatorem deniq;, mendaciorumq; inimicum. Quanta ille præditus fuit liberalitate in uxorẽ & filiũ, in amicos, in patriã, in medicum Polyclitũ, in ſuos duces, in Steſichorũ poetam? Quàm ægrè tulit, ſi quis honeſtus ac bonus ipſius dona eſt auerſatus, exiſtimans ſe ab accipiẽtibus ea, beneficia magis accipere, q̃ dare? Bella geſsit, ſed coactus: ignouit ſupplicibus facile, pertulit ingratos patienter, uirtutem animiq; magnitudinẽ in mulieribus etiam ſuſpexit atq; admiratus eſt: breuiter, non ſe aliorũ more tyrannorũ geſsit. Non fuit deorum contemptor atq; ſacrilegus, ut Dionyſius: non ſtuprauit ui uirgines, nõ uxores abſtulit maritis, nõ

auro

auro argentoq́ uel alio ornatu ſpo liauit matronas, non libidinẽ exercuit in pueros, non deniq; quæſito pretextu quouis ciuiũ inuaſit facul tates, neq; ullos interfecit innocen tes. At fuit crudelis, tauroq́ æreo alijsq́; immanib. ſupplicijs infamis. Ad hanc ipſe accuſationem multis in epiſtolis reſpõdet, neminem nõ ultima ſupplicia meritum à ſe occi ſum: quum que ſæpius quibuſdam ueniam dediſſet delictorũ, eos tamen ne ſic quidem perſuaſos, ut ad mentem redirent meliorem, à que iniurijs abſtinerẽt. & licet in quoſdam crudeliter ſęuijſſet, tauro que incluſiſſet, alios tamen inde cautio res nõ factos, neq; melius ſibi conſuluiſſe. Si crudelitas nõ abſterruit improbos à ſtruendis inſidijs, neque ſaniores reddidit ſemel atque iterum data uenia, quid factum eſſet perpetua lenitate ac clemẽtia? Scelerum magnitudo, cõſuetudo, crebritasq́;, ſupplicia etiã flagitant acerbio-

acerbiora,ſeuerioraq;. Seuerius apud nos puniunt̃ fures, ꝙ uel diuinæ, uel Romanorũ leges tulerint: habemus rotas, quibus confractis cruribus, brachijsq;, ac horrendũ in modũ diruptis buccis,illigantur ſcelerati: quoſdã aſſamus, quoſdã cremamus,quoſdã uiuos in terram defodimus, nonnullos ignitis forcipibus laceramus,alios per humũ uiuos raptamus, alios oleo aquâ ue coquimus,alios in fruſta ſcindimus: ne tormẽta cõmemorẽ, quauis nonnunq; morte diriora. Crudelia ſunt hæc,neq; adeò multũ ab æneo tauro diſtantia: à Chriſtianis tamẽ magiſtratibus,quos ad exem plum magiſtri Chriſti omni prædi tos eſſe oporteret lenitate,pro delictorũ magnitudine frequentiaq; adhibent̃.Quòd ſi magiſtratus aut iudices Chriſtiani, tam atroces infligẽtes pœnas,crudeles exiſtiman di nõ ſunt, ſed iuſticiæ miniſtri: nõ uideo cur Phalarin,hominẽ ethnicum,

cum, deteſtemur, quòd crudeliter in ſuæ uitæ inſidiatores, aliosq́ flagitioſos ſæuierit. Verùm hæc (ut dixi) diluit in epiſtolis ipſe, calumniamq́ appellat hanc crudelitatis de ſe opinionē. Quapropter hæ Epiſtolæ (meo quidē iudicio) indignæ nō ſunt, quæ legant̄ tam Græcè q̃ Latinè: puerisq́ Græcæ linguę ſtudioſis ad imitandū, poſt Aeſopi fabulas proponant̄, ſi uel eas ipſas cōſideramus, uel earū autorē Phalarin. quas tibi (humaniſs. MARTINE) iuxta promiſſum dicare uiſum eſt: quòd in pręſentia maius, tibiq́ cōuenientius munus nō habeam. Poterunt aūt lectorib. iucundiores, utilioresq́ eſſe, ſi tu q̃q́ noſtro iudicio ſubſcripſeris, atq́ prelegendo atq́ interpretando, uel alijs hanc prouinciā delegādo, eas commendaueris. Bene uale, atq́ opellam hanc noſtrā boni conſule. Datum Stutgardiæ, 22. Nouembris, 1557.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝ-νου ἀκραγαντίνων.

Φάλαρις ἀλκιβόῳ. α´

ΠΟΛΎΚΛΕΙΤΟΣ ὁ μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰάσατό μου νόσον ἀνήκεστον· οὐκ ἀγνοῶ δὲ, λύπας εὐαγγελιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὺ δὲ οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡγεμὼν ἀσκληπιός, μὴ ταύτην ἰάσαιτο τὴν θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀῤῥωστίαν, θεραπεύει τέχνη· ψυχῆς δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος, ὃν ἀνεπαχθέστατον αὐτῇ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις, ἀλλ' ἑκουσίων ὧν αὐτὸς εἴργασαι, προσδέχου.

Μεγαρεῦσιν, ὀνειδιστική. β´

ΟΥ μέμφομαι τῆς ἀχαριστίας ὑμῶν πολλάκις εὐεργετημένων. ὅτι μὲν κει-νομένου περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, κατεψευδομαρτυρήκατε. κατηγορῶ δὲ ἐμαυτοῦ

PHALARIDIS
AGRIGENTINORVM
tyranni Epiſtolæ.

Phalaris Alciboo s. 1

POlyclitus Meſſanenſis, quem apud ciues proditionis accuſas, morbum meum immedicabilem ſanauit. Non ignoro autem, quòd fauſtum hoc nunciũ dolorem tibi atq; lachrymas ſit allaturum. Te uerò ne ipſe quidẽ artis princeps Aeſculapius, cum omnibus dijs, ſanare poſſet. Malam enim corporis ualetudinẽ, ars medica ſanat: animæ autem morbum, medicus ſanat Mors: quam tu minimè inuidioſam pro multis magniſq; maleficijs, non præter uoluntatẽ patratis (ad qualia me hortaris) ſed ſponte commiſsis (qualia ipſe patraſti) expecta. Vale.

Significat inimico, ſe côualuiſſe opera Polycliti medici: ſimulq; illi minatur exitium. Vide epiſt. 21. & 70.

Megarenſibus. Exprobratoria. 2

NOn reprehendo ingratitudinem ueſtrã, ſæpenumero beneficijs à me affectorũ, quòd diſceptante me cum uicinis ob limites, falſum dixeritis teſtimonium. Accuſo autem memetip-

Exprobrat Megarẽſib. ingratitudinem, quòd falſum dixerint de re quadã teſtimonium.

ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας, ὅτι προπηλακιζό-
μενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονί-
ζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χάριτος
ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δὲ, ὡς μηδέποτε ὑμῖν
λελησμένος χαρίζομαι.

Τυρσηνῷ. γ

Εἰ σὺ μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν
μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ περὶ
τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπέφαι-
νες αἰγεσταίοις, εἰς τὴν τῶν δαιμονίων πρόνοιαν
ἀναφέρων τὰ περὶ ἐμοῦ: τίνας ἐχρῆν ἐλπί-
δας ἔχειν σε περὶ σεαυτοῦ, τὸν μὴ μετ᾽ ἀνάγ-
κης, μηδὲν ὧν παρανενόμηκας, μετὰ γνώμης δὲ
ἅπαν ἠσεβηκότα.

Λυκίνῳ. δ

Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν Λεοντίνοις, ὡς
παρόντα με καὶ δυνάμενον ἀποκρί-
νεσθαί σοι, τίς εἰμὶ, καὶ τίνων, καὶ πόθεν. ἐγὼ
γὰρ ὡς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν Λεωδάμαν-
τος υἱὸν, ἀστυπαλαία τὸ γένος, πατρίδος
ἀπεστερημένον, τύραννον ἀκραγαντίνων, ἔμ-
πειρον πολλῶν, ἄπιστα μέχρι τοῦ παρόντος·
οὕτως οἶδα καὶ Λυκῖνον πόρνον μὲν ἐν παισὶ,
λάγνον δὲ ἐν νέοις, μοιχὸν δ᾽ ἐν γυναιξὶν, ἀκό-
λαστον δ᾽ ἐν νόμοις, ἀσελγῆ δ᾽ ἐν ἡδοναῖς, ἀρ-
γὸν

memetipſum ſtuporis, quòd frequenter ab iiſdem læſus, non diſco ſapere. Vos enim nunquã meorum beneficiorum meminiſtis: at ego uos ceu nunquã oblitos, beneficijs afficio. Valete.

Tyrſeno. 3

Quod Tyrſenus aduerſus Phalarin dixerat, id Phalaris in eũ retorquet.

SI *eos, qui aliquid, neceſſitate cogente, contra leges fecerunt, malas habere oportet de futura uita expectationes, quemadmodum Aegeſtenſibus demonſtraſti, in* Dei *prouidentiam referẽs ea quæ mihi contigerunt: quales te ſpes habere oportet de te, qui nihil eorum quæ cõtra leges feciſti, ulla ex neceſſitate, ſed conſultò omnia impiè patraueris? Vale.*

Lycino. 4

Reſpondet inimico, qui interrogauerat quis eſſet, &c. minaturque ei exitium. Aſtypalęa ciuitas eſt Cretæ. Eſt etiã inſula huius nominis.

NOn *rectè interrogaſti, inter* Leontinos, *(quaſi præſens eſſem, tibiq; poſſem reſpondere) quis ſim, quorumq; parentum, & unde.* Ego *enim, ſicut memetipſum noui* Phalarin *eſſe,* Leodamantis *filium,* Aſtypalæenſem *genere, patria orbatum, tyrannum* Agrigentinorũ, *multarũ peritũ rerum, non lapſum uſque ad præſens: ita noui &* Lycinum *inter pueros eſſe ſcortum, inter iuuenes effœminatum, inter mulieres adulterum, in legibus proteruum, in uoluptatibus laſciuum, in pace in-*

γὸν δ' ἐν εἰρήνῃ, λειποτάκτην δὲ ἐν πολέμοις. δώσοντά μοι καὶ τῶν δημηγοριῶν, καὶ τούτων ὧν ἐλέγχω παρὰ δίκην· ἐὰν μὴ θᾶττον ἁλῷς, ἀλλ' οὖν ὅταν ἔκδοτόν σε παραδῶσι Λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίνοις. ε

Εἰ καταλῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον, μηδὲν αἰδεσθέντες, ἔκδοτέ μοι Λυκῖνον, ἵνα τὴν ὀργὴν ἅπασαν εἰς τοῦτον ἀφείς, παύσωμαι τῆς πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βουλομένους.

Ζευξίππῳ. ϛ

Τῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν νεότητα συγγινώσκω, σοὶ δὲ διὰ τὸ γῆρας, καί περ ἀσύγγνωστα πεποιηκόσιν. ἂν μέν τοι μὴ παύσησθε τῆς αὐθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σὲ τὸ γῆρας ἐξαιρήσεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολασθήσεσθε, δι' ἃ νῦν συγγνώμης ἀξιοῦσθε.

Εὐλύνῳ. ζ

Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον, ἁλόντα αἰχμάλωτον ἀποκτεῖναί σου τὸν υἱόν, ἀνθ' ὧν ἠδίκηκέ μου τοὺς ναυάρχους,

μετέ-

utilem, in bellis aciei deſertorem: daturum deniq; mihi & concionum, horumq; quorum te arguo pœnas. Si non ocyus fueris à me comprehenſus, attamẽ tum dabis, cum te dediticiũ tradiderint Leontini, *uolentes à bello, quod aduerſum nos gerunt, liberari.* Vale.

Leontinis. 5

SI *me cupitis bellũ, quod aduerſum uos gero, diſſoluere: nihil reueriti, dedite mihi* Lycinũ, *ut omni in eum effuſa ira, ciuitati iraſci deſinam.* Nihil *autẽ atrocius illi ſum facturus, quàm uos omnes uelle ſcio.* Valete.

Depoſcit ſibi tradi Lycinum.

Zeuxippo. 6

TVo *quidem filio propter adoleſcentiam ignoſco, tibi uerò propter ſenectutem: licet ea feceritis, quæ non ſint ignoſcenda.* Porrò *ſi non à contumacia deſtiteritis, neq; illum adoleſcentia, neq; te ſenectus eripiet: ſed ob hæc ipſa magis puniemini, ob quæ nunc uenia dignati eſtis.* Vale.

Dat ueniã Zeuxippo, eiusq; filio, monetque ut in poſterum ab iniuria abſtineant.

Eueno. 7

QVum *prius in animo haberẽ, captum in bello tuum filiũ interficere, ijs pro iniurijs, quibus meos nauium præfectos affecit,*

Scribit Eueno, ſe filium ipſius in uita conſeruaſſe, ad patris dolorem.

μετέγνων ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βούλομαι διὰ τῆς ἐκείνου ζωῆς σε λυπεῖν, ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τὸν ἀποθανόντα. ἔῤῥωσο.

Σαμέᾳ. η

Εἰδώς σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου, καὶ τὴν ὑπερφυῆ πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον εὐτυχίας ἡμέρως καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνας καὶ συμφορὰς ἡγῇ, γέγραφά σοι συντόμως, ὅτι καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τελευταῖον τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν, ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῷ κἀγαθῷ, στένῃς ἀπαραλείπτως. λαμβάνων παρὰ τῆς σαυτοῦ φύσεως τὰς ἀξίας καὶ πρεπούσας τοσαύτῃ κακοηθείᾳ βασάνους.

Κλευστράτῳ. θ

Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάζειν τὸ σωφρονίζεσθαί τινας ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρείας. σὺ δὲ ταῖς τῶν ὑπὸ σοῦ νουθετουμένων κακίαις ἔνοχος ὤν, καὶ ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἀνεπίληπτος εἰς πονηρείαν, οὕτω νουθετεῖς.

Λακεί-

cit, mutaui poſtea animũ, uiuumq́; conſeruaui. Malo enim per illius uitã dolore afficere te, quàm per occiſionem illum morientem. Vale.

Sameæ. 8

SCiens tuorum morum probitatem, excellentemq́; erga omnes humanitatem, quodq́; proximorum felices ſucceſſus leniter, proq́; humano affectu, tuos dolores calamitatesq́; putes: ſcripſi tibi compendiò, quòd & in cauſa iudiciaria, et in nauali pugna, terreſtriq́; prælio, atq; in equeſtri deniq; certamine uictoriam adepti ſimus: ut his auditis, quemadmodum honeſto bonoq; uiro conuenit, gemas indeſinenter, accipiens à tuo ipſius ingenio digna, tantamq; decentia malignitatem tormenta. Vale.

Per ironiã ſcribit inimico de felicibus ſuis ſucceſsib. quo illũ ad ſuſpendiũ adigat.

Cleoſtrato. 9

PRorſus mihi cum riſu dignum uidetur admiratione, quòd quidam abs te caſtigentur. Eum enim qui alios increpare affectet, ab omni ipſum ſcelere abſolutum eſſe oportet. Tu uerò quum & ijs uitijs, quibus illi quos caſtigas, obnoxius ſis, atque alijs uniuerſis: ſic alios caſtigas, quaſi ipſe, quod ad ſcelera attinet, planè ſis irreprehenſibilis. Vale.

Reprehendit hominem uitioſum, alios acerbè caſtigantem.

Λακρίτῳ. ι

Ἀχθομένῳ μέν σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πᾶσα συγγνώμη. κἀγὼ δὲ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τὴν οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μεῖζον ἄχθομαι. καίτοι στερρότερα φύσει, πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν μηδὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. παραμυθία δὲ ἔστω σοι μεγάλη τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ συμφορᾶς· πρῶτον μέν, ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος ἐν πολέμῳ, σὺν ἀριστείᾳ τέθνηκεν· εἶθ᾽ ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἠξίωται· τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν παρὰ τὸν βίον, ὑπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἄδηλον, εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον, οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. νομίσας οὖν ἀξίας παρ᾽ αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως καὶ ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πράως καὶ εὐπαρηγορήτως, τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ λύπην ἐνεγκεῖν.

Lacrito. 10

QVòd ob filij mortem grauiter doleas, omnis tibi debetur uenia. Nã & ego unà tecum uehementer cõmotus, eum caſum, ut unus ex familiaribus reputans, plus doleo: tametſi rigidiori ingenio in huiuſmodi caſibus utar, quòd nullã prouenire utilitatem uideam, ne ijs quidem qui ſupra modum contriſtantur. Magna autem iſtius tibi calamitatis conſolatio ſit, primũ quidem, quòd pro patria certans, in bello cum ſumma laude mortuus ſit. Deinde, quòd uincens, optimo uitæ termino à fato ſit dignatus. Poſtremò autem, quòd nullo per uitam admiſſo peccato, propriam uirtutem morte obſignauerit. Qui enim, dum uiuit, probus eſt, de eo perincertum eſt, an in deterius mutetur. Fortuna enim plurimum hominibus, non conſilia dominãtur. Qui autem mortuus eſt inculpatus, is in pulcherrimo gloriæ ſtatu fundatus eſt. Exiſtimans igitur, dignã te ab eo gratiam generatiõis educationisq; percepiſſe, quòd bonum ſe atque honeſtum ad finem uſq; præſtiterit: hoc illi uiciſsim tribue beneficiũ, ut conceptum eius cauſa mœrorem, leuiter admiſſaq; facile conſolatione feras. Vale.

Cõſolatur Lacritum, ſuum ducẽ, de filij morte.

Μεγακλεῖ. ια

ΚΑὶ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι, κεκοσμημένους ἤδη εἰς ἀγῶνα· καὶ τὰ χρήματα δοῦναι Τεύκρῳ προστέταχα. καὶ ἄλλου τινὸς δέῃ, μὴ κατόκνει γράφειν. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησαμένῳ χαριούμεθα.

Αγλαῷ. ιϐ

ΕΚτεθησαυρίκαμεν τοῦ πλούτου, ὅσα παρέσχεν ὁ θεός, εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ὡς παραινεῖς, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρεὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν, οὐδ' εἰς τοῦτο πρόθυμον ἡμῖν σεαυτὸν ἐχαρίσω, τὸ κατά γε ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ ἀσφαλῶς μὲν τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλπίδων. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρότερον, νῦν γε λαβὼν ὡς παρακαταθήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φίλου τι κρῖνον ἔργον. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἡγησόμεθα γῆς μέρος, παρελθόντος ὡς κόνεως ἀποστρέφοισ' τοὺς ἐξ ὑμῶν τῶν ἑταίρων κρατίστους: ὧν εὐτυχούντων, καὶ αὐτὸς ἑτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, ἥδεις οὐδὲν ἧττον εὐτυχεῖν δόξω.

Ηρο-

Megacli. 11

ET equos emiſi ad te, exornatos ad certamen: & Teucro præcepi, ut pecunias tibi ſuppeditet. Et ſi quo alio habes opus, ad me ſcribere ne cuncteris. Nullam enim rem tam magnam petiturus es, quam petenti non ſimus omni modo donaturi. Vale.

Aglao. 12

OPes quantaſcunq; dedit Deus, repoſuimus, ad incerta fortunæ, non in terræ ſinibus, quemadmodum hortaris: ſed in amicis, dona noſtra recipere uolentibus. Tu quidem te nobis ne ad hoc quidem promptum exhibuiſti, ut, quantum in uobis amicis ſitum eſt, ſi à principatu excidamus, ſpem retinere poſſimus. Veruntamen etſi nō prius unquam, nunc ſaltem accipiens ueluti depoſitum mihi cuſtodiendum, aliquod amici facito officium. Nullam enim terræ partem exiſtimabimus fidam, ſi uos amicorum præſtantiſſimos, quaſi puluere inſidiores, prætերimus: quibus feliciter agentibus, etiamſi ego ipſe cum alia conflixero fortuna, lætitia tamen inde affectus, nihilominus feliciter agere mihi uidebor. Vale.

Scribit ſe opes recondidiſſe non in terra, ſed in amicis: rogatque Aglaum, ut & ipſe ſua munera accipiat.

Ἡροδίνῳ. ιζ

Ἄλλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος, μὴ δὲν ὁμολογῆσαι πρὸς τὸν δεδρακότα περὶ ἀμύνης, ἵν' ὡς ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὕποπτος ἁλῷ. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἀγεννοῦς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι, τὸ τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προηδικημένος δ' ὑπὸ σοῦ, μηνύω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν, ἵνα πρὸ τοῦ μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία κολάζῃ σε· μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

Εὐμήλῳ. ιη

Οὔτε δοκοῦντος, οὔτε ὄντος ἀδίκου τὸν καταρξάντα πλημμελεῖν, ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δεύτερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι προσδέχου.

Τεύκρῳ. ιε

Ταυρομενίταις τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων, ἃ πρὶν ἔλαβον, ἀπόδος, μὴ πριάμενος ἐμὴν τὴν χάριν, ἀλλὰ Στησιχόρου. ζῇ γὰρ ἐκεῖνος εἰς τὴν τῶν ληψομένων εὐεργεσίαν, ὁ πρὸ ἐμοῦ ταύτην ᾐτημένος. τέθνηκε μέν σοι, ἡ περὶ τούτων αὐτῷ χάρις, εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους διδομένη.

Λεωφοί-

Herodico. 13

ALterius quidem iniuria affecti eſſet, nihil de ultione cõfiteri illi qui affeciſſet, ut quàm minimè apud eũ ſuſpectus, eum comprehenderet. Ego uerò hoc quidem ignobilis eſſe uiri cenſeo, ignorantem in poteſtatem redigere. prior autẽ abs te affectus iniuria, ſignifico tibi ut caueas futuram à nobis ultionem: quo ante pœnam quidem ipſa te puniat expectatio, poſt expectationem autem, ipſa pœna. Vale.

Denunciat inimico ultionem futuram.

Eumelo. 14

CVm iniuſtũ neq; uideatur, neq; ſit, eum qui prior delinquere cœpit, ulciſci: primo illo abs te facto, alterum à nobis futurum expecta. Vale.

Eiuſdem argumẽti cuius ſuperior.

Teucro. 15

TAuromenitanis precia, quæ pro captiuorũ redemptione accepi, reddito: non mihi illud aſſcribens beneficium, ſed Steſichoro. Viuit enim ille, ad eorum qui accepturi ſunt, beneficentiã, qui hanc à me petijt. Porrò gratia illi de his mortua eſt, quod beneficium homines in immemores collatum ſit. Vale.

Ari-

Steſichorus moriẽs filiab. præceperat, Phalarin ut rogarẽt, de reſtitutiõe precij pro captiuis accepti à Tauromenitanis. Id mandat Teucro, ſuo procuratori. Vide epiſt. 31.

Ἀρειφοίτῃ. ιϛ

Τὰ μὲν σά, καὶ τούτων ὧν ἀπεπόμφαμεν, καὶ πλειόνων ἔτι καὶ μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμά, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιγῆς κρεῖττον.

Ἀμφινόμῳ. ιζ

Οὐ διδόναι χάριτας οἴομαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλ' ὡς προσοφείλοντά σοι, διὰ τὸ μὴ βουληθῆναί σε λαβεῖν ἃ ἐπέμψαμεν, γράφε. ἔρρωσο.

Ἐρυθίᾳ. ιη

Καὶ τῆς μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ τῆς τοῦ κοινοῦ παιδός, ὃν ἡμῶν σοὶ κατέλιπον Ἐρυθία. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φεύγοντός μου, χηρεύειν ὑπέμεινας μᾶλλον ἢ γήμασθαί τινι, πλείστων ἀγαγέσθαι βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδός, ὅτι σὺ ἀμφότερα καὶ μήτηρ αὐτῷ καὶ τροφὸς καὶ πατὴρ ἐγένου, οὔτε ἀνδρὸς ἑτέρου ἀντὶ Φαλάριδος, οὔθ' υἱὸν ἀντὶ παωρόλα προτιμήσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς δευτέρου, τὴν ἡμῶν παρὰ τῷ πρώτῳ μονὴν ἑλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀποχρεῶντα σώζουσα. τελέωσον οὖν ἀνδρὶ

καὶ

Ariphœti. 16.

TVæ quidem res, & his quæ miſimus, & pluribus inſuper maioribusq́; bonis dignæ ſunt: meas autem ne uelis cognoſcere. Nihil enim ſuper iјs ſilẽtio habemus melius. Vale.

Dona mittit Ariphœti tanquam digno, monetq́ue ne res ſuas ſcrutari uelit.

Amphinomo. 17

NOn me beneficia dare puto, donandò bonis uiris, ſed magis ab illis accipere. Vnde peto, ne ſcribas quaſi prior tibi beneficium dederim, ſed quaſi inſuper tibi debeam: eo quòd ea quæ miſimus, uolueris accipere. Vale.

Gratū ſibi eſſe ſcribit, munera miſſa, ab amico accepta eſſe.

Erythię uxori. 18

ET propter memetipſum plurimas habeo tibi gratias, & propter communem filium, quem apud te reliqui, Erythia. Propter me quidẽ ipſum, quòd me in exilio conſtituto, uidua permanere malueris, quàm cuiquam nubere, quum plurimi te ducere uellent: proper filium autem, quòd illi pariter & mater & nutrix paterq́; facta ſis, neq; uirum alium Phalaridi, neq; filium Paurolæ præpoſueris, ſed pro ſecundo marito priſtinam cum primo manſionem elegeris: proq; alio filio, eum qui à primo genitus eſt, ſeruaueris. Perfice igitur marito & filio

Gratias agit uxori, cōmendátque ei filiū cōmunem.

καὶ ὑφ' ἧς ἀπὸ σεαυτοῦ κοῦφα δεδομένην χαί-
ρειν, ἄχρις ἂν φρονήσαις τὰ ἁρμόζοντα τοῖς
χρόνοις, μήτε παιδὸς ἔτι, μήτε μητρὸς προσ-
δέηται. λιπῶ δέ σε μὲν τοσαύτης τῆς δεή-
σεως, οὐχ ὡς ἀπιστῶν μητρὶ περὶ τέκνου καὶ
ταῦτα τοιαύτῃ, ἀλλ' ὡς πατὴρ ὑπὲρ υἱὸς
υἱοῦ φοβούμενος. δύναιο δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
παθῶν, καὶ τὸ πρὸς πατέρων τοῖς τέκνοις ἐν-
θυμηθεῖσα δέος, συγγνώμης ἀξιοῦν τὸν οὕ-
τως ἐπιστέλλοντά με. ἔῤῥωσο.

Γαυρόλᾳ. ιθ

Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας,
ὦ παῖ, στέργειν σοι προσήκει, καὶ τὸ
πλεῖστον ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνόν, καὶ ἄλ-
λως εὐσεβὲς υἱῷ μεμνῆσθαι τοῦ τε γεγεννη-
κότην, καὶ τοσαῦτ' εὐεργετηκυῖαν τὴν χάρι-
τος· ἐπεί τοι πατρὸς ἀμελῶν μᾶλλον ἢ
μητρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ παιδὸς
ἂν εἴη δίκαια πρὸς τέκνων αὔξησιν, καὶ τὰ μη-
τρός. ἀλλ' ἡ μὲν σὺν τῷ κυῆσαι, καὶ γεννῆσαι,
καὶ τιθηνῆσαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πό-
νους. ὁ δ' ἐκτραφεὶς ὑπὸ τῆς τεκούσης,
καὶ τελειωθεὶς, ἀπολαύσεως μετέ-
χειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός.
ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ διὰ
τὰς

& filio beneficium, quod ultrò illi tribuiſti, donec temporibus congruentia ſapere cœperit, neq; patre amplius neq; matre indiguerit. Obſecro autē te hac tanta deprecatione, non quaſi diffidam matri de filio, præſertim tali matri: ſed ut pater unico metuens filio. Poteris autem ex tuis ipſius affectibus, & patrum ſuper filijs metum expendere, meq; ita ad te ſcribentem uenia dignari. Vale.

Paurolę filio. 19

MAxime quidem ambos te parentes, ô fili, amare conuenit, ac maximi facere, (hoc enim alioquin honeſtum atq; piū eſt, ut filius gratiā ijs referat qui genuere, tantisq; affecere beneficijs) potius tamen patrem negligito, quàm matrem. Non enim æqualia uel ſimilia poſſunt eſſe patris circa liberorum incrementū officia, ijs quæ ſunt matris. Verùm mater quidem, præter id quòd uterum tulit ac peperit, nutricisq; functa eſt munere, innumeros alios pertulit labores: pater uerò iam educati à matre filij & adulti, fruitionis uult eſſe particeps, rem nullam expertus difficilem. Peculiarius autem præ alijs tua mater, propter meum

Hortatur filium, ut matri omnem pietatē humanitatēq; exhibeat.

τὰς ἐμὰς φυγὰς περὶ τῆς σῆς κεκοπίακε τε-
λειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντί-
δας ὑποστᾶσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑκατέ-
ρους τοὺς γονέας εὐχαριστίας, μιᾷ μητρὶ τῇ
πάντα πονησάσῃ ἀπόδος. πεπλήρωσε τῇ
γάρ σοι καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια,
διὰ τῆς εἰς τὴν μητέρα φιλανθρώπων. οὐ-
δὲν γὰρ ἀπαιτήσω πλέον εἰς ἐμαυτὸν, ἀλλ'
εἰς ταύτην εὐσεβείας. μᾶλλον δὲ καὶ προ-
σειληφέναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος εὐεργε-
σίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι μητρὶ χά-
ριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόντι, μεγάλης εὐερ-
γεσίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

Τῷ αὐτῷ. κ'

Τὰ μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱὸν ἔσχηκας
δίκαια Παυρόλα. τὰ δὲ, ἐκ σοῦ πα-
τρὶ δυνάμενος, οὐκ αἰεὶ παρέχων, ἁμαρ-
τάνεις. πυνθάνομαι γάρ σε παιδείας, ὃ
πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι.
ἄλλην δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν πα-
ρὰ σοῦ, ταύτης ὑστερήσας. ἴσθι δὲ, ὅτι καὶ τὸ
παιδείας συμφέρον, ἐὰν χαρίσασθαι βου-
ληθῇς, οὐχ ὁ λαμβάνων τὴν χάριν, ἀλλ' ὁ δι-
δοὺς μᾶλλον καθέξει.

Μεσση-

meum exilium, in eo ut ad adultam peruenires ætatem, elaborauit, ſola omnes pro ambobus curas ſubiens. Proinde & tu gratiam utriq; parenti debitam, uni matri, ut quæ omnẽ ſubierit laborem, referto. Implebuntur enim abs te & patri debita officia, ſi matri omnem præſtiteris humanitatem. Nihil enim mihi ipſi ut facias plus exigam, ſi erga eam pietatem exercueris: imò & accepiſſe me abs te magnam beneficentiæ partem confitebor. Nam te decet matri gratiam ob multa referentem, magnæ initium beneficentiæ acquirere apud patrem. Vale.

Eidem. 20

Q*Væ à patre filio debẽtur officia (Paurola) percepiſti. Quæ autem abs te patri debentur, ſi non uiciſsim præſtas cũ poſsis, delinquis. Audio enim te eruditionis, id quod ſæpius reprehendi, nullam habere curam. Nullam autem mihi abs te gratiam referri uolo, ſi hanc non fuero conſecutus. Scias autem, quòd eruditionis fructũ, ſi mihi gratificari uolueris, nõ is cui refertur gratia, ſed magis qui refert, poſſeſſurus ſit. Vale.* Hortatur filium ad bonarum literarũ ſtudia.

Μεσσηνίοις. κα

Πολύκλειτον (ὡς πυνθάνομαι) τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθε, ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι με κάμνοντα λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, χαλεπωτάτης ἐξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας ποιεῖσθε· ὃ τοῦθ᾽ ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς τέχνης αὐτοῦ τὸν τρόπον μᾶλλον, ὅτι καὶ θνήσκοντά με πιστευθεὶς, οὐχ ὡς τύραννον ἀνῄρηκεν, ἀλλ᾽ ὡς νοσοῦντα πονήσας ἔσωσε. ὅτι δὴ μὲν τὴν ὑμετέραν μέμψιν, οὐδ᾽ ὁπηοῦν πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχαριστίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπλούτηκεν. οἶδα γοῦν, ὅτι διὰ τὴν δόσιν τῶν εὐχαριστιῶν, πάντως εὔχεσθε προδότη μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνοι φαλάριδος ἀκουσθῆναι.

Ἀνδροκλεῖ. κβ

Καὶ γὰρ μὴν ἐσπουδασμένως ἐπέσταλκα στησιχόρῳ, μηδὲν ἀχθεσθῆναι ἐπὶ τῆς διαβολῆς, ἣν κατ᾽ αὐτοῦ πεποίηνται πρός με οἱ τῶν ἀβούλων. καὶ σὺ δὲ δός μοι ταύτην τὴν χάριν, ἀνάδοχος αὐτῷ γενόμενος, ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ πονηρὸν κατ᾽ αὐτοῦ ἀπιστευκέναι. μᾶλλον δὲ ἀναπεισθείην,

Meſſanenſibus. 21

POlyclitum(ut audio)medicum ueſtrum reprehenditis,quaſi Agrigentinorũ proditorem factum,quòd me ægrotantẽ in curam ſuſceptũ, quum poſſet occidere, ex difficilimo eripuerit morbo. Et iuſtitiæ illius laudem, in accuſationem detorquetis iniuriæ: neq; uos pudet hoc ipſum confiteri.Ego uerò magis admiror artis illius rationem, quòd me iam morientem, ſibi creditum, non ut tyrannum è medio ſuſtulerit,ſed ut ægrotantem ſuo ſeruauerit labore. Et propter ueſtrã quidem reprehenſionem, nihil omnino paſſus eſt mali: propter meam autem gratitudinem, diues effectus eſt, ut quiſquã inter Siculorũ primos. Scio igitur, quòd propter gratitudinis meæ munera omnes optaretis, Agrigentinorum potius proditores, quàm Phalaridis tyrannicidæ prædicari.

Vide epiſt. 70. & 1.

Androcli. 22

ETiam ego ipſe quidem ſtudioſè ſcripſi Steſichoro, ne quid commoueatur ob calumniam,quam aduerſus ipſum apud me ſtruxit * Eubulus cum ſocijs.tu autẽ & hoc mihi præſta beneficium,ut ſponſor illi fias,me nihil aduerſus eum mali credidiſſe. Magis enim id

Vide epiſt. 147.

*Eubulus] Poteſt Eubulus ſolus intelligi,iuxta Græcæ linguę idioma. ſed in-

frà epiſtola 147 adiũgitur Eubulo Ariphãtus.

πεισθείην, ὡς τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτῶν, ὅπερ ὡμολογήκασιν· ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου κρίσεις, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς ἰδίας κακουργίας εἶχον ἐπιβεβουλευκότας.

Πυθαγόρᾳ. κγ

Η φαλάριδος τυραννὶς, τῆς πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκεῖ κεχωρίσθαι. κωλύει δὲ ὅμως οὐδὲν, καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, συγγενομένους ἡμᾶς, τὴν ἀτρεκῆ διάπειραν ἀλλήλων λαβεῖν. δύναιτο γὰρ ἂν καὶ τὰ πόῤῥωθεν διεστῶτα συναγαγεῖν εὖ τοῦ τρόπου ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν ἀκοῇ τὰ περὶ σοῦ πυνθανόμενος, ἄριστον ἄνδρα πέπεισμαί σε εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κρῖνε. ψευδὴς γάρ με δόξα λυπεῖ. οὐ μὴν ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, δι' ἣν κατηγοροῦμαι τυραννίδα. ἄνευ μὲν γὰρ ὅπλων καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, εὐεπιχείρητος ἔσομαι· μεθ' ὅπλων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὕποπτος. σοὶ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια κινδύνων ἀπηλλαγμένῳ, καὶ παραγενέσθαι πρός με καὶ μεθ' ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον ἐξετάζῃς, ἰδιώτην εὑρήσεις με μᾶλλον ἢ τύραννον· ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώτην, ἔχοντά τι διὰ

τὴν

mihi perſuaderi poſſet, quòd ne initio quidem inſidijs ab illis petitus eſſem, (quod ſunt confeſſi) quàm quòd propter illius poemata, & nõ ob ſuos ipſorũ ſubdolos conatus, mihi eſſent inſidiati. Vale.

Pythagorę. 23

PHalaridis tyrannis à Pythagoræ philoſophia plurimùm ſeparata eſt: nihil tamen obſtat, etiamſi hæc ita ſe habeant, quo minus cõueniamus, certumq; alter alterius capiamus experimentum. Poſſet enim etiam procul diſtantia in idem contrahere, colloquium & conuerſatio. Ego ſanè ex fama de rebus tuis audiens, perſuaſus ſum te uirum eſſe optimum: tu uerò de me ne iudices. Nam falſa opinio moleſta mihi eſt. Porrò mihi tutum non eſt accedere ad te, propter tyrannidem, qua de accuſor (nam abſq; armis ac ſatellitibus ueniens, patebo inſidiatoribus: cum armis uerò ac cuſtodia, ero ſuſpectus) tibi uerò omnis eſt ſecuritas, nullumq; periculum & perueniendi ad me, & quietè mecum uiuendi. Capiens autem mei experimentum, ſiquidem me ut tyrannũ examinaueris, magis me priuatum inuenies quàm tyrannũ: ſi uerò ut priuatum, habere me ob Inuitat Pythagorá, ut ad ſe ueniat, ſeque ei excuſat.

 neceſſi-

τὴν ἀνάγκην καὶ τυραννοῦ. κρατεῖν τε οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς, ὠμότητι μὴ χρώμενον. εἰ δ' ἔστιν ἐν τυραννίδι χρηστότης ἀκίνδυνον, διά τε τἆλλα καὶ δὴ τοῦτό σοι πειθὼ συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν πορευθῆναι, ἐὰν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν τῶν πεφοβημένων, μετὰ τῶν πυθαγόρου λόγων ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ.

Θώρακι. πδ

Πότερον ἐμαυτοῦ ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμφομαι, ἢ σὲ ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀγνοῶ. δύο γάρ σοι μνειάδας ἐκ λογισμῶν λελοίπασιν. εἰ σαφέστερον ἐπιζητεῖς διδαχθῆναι, τοὺς ἄλλῳ σε τρόπῳ διδάξοντας, ἢ σὺ μαθεῖν ἂν ἠθέλησας, ἐν τάχει παρ' ἡμῶν προσδέχου. ἔρρωσο.

Λεοντιάδῃ. πε

Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα, μηδεμίαν ἄλλην εὐχαριστίαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι παρὰ τῆς γυναικός. εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν σε πεπονθέναι δὴ τὸν γάμον, τὸ στέργειν ἐκείνην, δι' ἣν ἡμῖν οὐδὲν χάριτας ἀπονέμειν, ἐξ ἧς ἡ συνάφεια τῆς πρὸς ἡμᾶς γονῆς, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται. ἔρρωσο.

Λεο-

neceſsitatē nonnihil etiam tyranni. Obtinere enim huiuſmodi principatum non poteſt, qui non crudeliter ſe gerat. An autem in tyrannide clemētia periculo uacet, propter & alia, & propter hoc, deſidero te conuenire. Parebo ſi quidem tibi, ad eundum manſuetiorem uiam, ſi id mihi parituro certum eſſe ad ſalutem, cum Pythagoræ *ſermonibus ueritas quoq; confirmauerit. Vale.*

Thoraci. 24

VTrum meipſum, quaſi obſcurè ſcribentem, reprehendā: an te, quaſi data opera nolentem intelligere, accuſem, ignoro. nam duæ tibi myriades ex rationibus relictæ ſunt. Si manifeſtius quæris doceri, docturos te alio modo, quàm tu forſan diſcere uoluiſſes, breui à nobis expectato. Vale.

Minatur adminiſtro, literas ipſius ſe intelligere diſsimulāti

Leontiadi. 25

NOn nunc primū, ſed ſæpius iam tibi ſcripſi, ne ullam aliam nobis gratiā referres de uxore (ſi modò te beneficio à nobis iſtis nuptijs affectum putas) quàm ut illam amares, cuius gratia te nobis gratiā referre putas oportere, ex qua generis propinquitas erga nos initium ſumpſiſſe tibi apparet. Vale.

Reſponſio ad gratiarū actionem. Hūc Leontiaden, & Leontē dictū eſſe opinor: eumq; eſſe, cuius mentio fit epiſt. 135. & 142.

Ἀριφράδει. κϛ

Αὐθάδεια, καὶ νεότητος ἀβουλία, πολλοὺς ἀνθρώπων ἀπώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις πάθεσιν, ἴσθι σου τὸν υἱὸν κεχρημένον. ἀδικούμενος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δι᾽ ἃς προείρηκα αἰτίας, τὴν ἄμυναν ἐπέσχηκα, σοὶ βουλόμενος, οὐκ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρεῖ γάρ μοι τὸ πολλῶν ἀρίστην ἐπιείκειαν ἔχων πρὸς σεαυτῷ. διόπερ οὐκ ἐδοκίμαζον δι᾽ υἱοῦ πονηρίαν, λυπεῖν γῆρας πατρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. οἶδα γὰρ ἔχων παῖδα τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, δι᾽ ἐρημίαν ἄλλου διαδόχου στέργεις. κακίαν γὰρ υἱοῦ, πατρὸς εὔνοια νικᾷ. ἐὰν μέν τοι μὴ παύσηται πλεονάζων, ἀπειθῇ δὲ καὶ τοῖς σοῖς παραγγέλμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς, ὅτι ἔτι περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ σοῦ λήψομαι τὰς προσηκούσας παρ᾽ αὐτοῦ δίκας. ἵνα δὲ, ὅταν ἐπ᾽ αὐτῷ γένηται τῷ κακῷ, διατείνων ἐν οἷς ἐστι μὴ προσποιηθῇ, δοκεῖν ἠγνοηκέναι, τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ γεγραμμένα πρὸς σὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέσταλκα. ἔρρωσο.

Ἀντιμάχῳ. κζ

Εἰ μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἑκὼν εἶ πονηρός· εἰ δ᾽ οὐκ ἔχων, ἀδικεῖς με,

τὸ δὲ

Ariphradi. 26

COntumacia, iuuentutisq́; temeritas multos homines perdidit: quib. utriſq́; uitijs tuũ ſcito filiũ uſum eſſe. Affectus aũt ab eo iniuria prædictis de cauſis, ultionem cõtinui: tibi uolens, nõ illi gratiſcari. Perhibetur enim tibi id à multis teſtimonium, quòd optima ipſe moderatione præditus ſis. Quapropter uiſum mihi non eſt, propter filij prauitatem, patris contriſtare ſenectutem, nullam facientis iniuriam. Quum enim unicum iſtum habeas filium, licet omnino malus ſit, eũ tamen ob alterius penuriam ſucceſſoris, amas. Nam filij maliciã, patris uincit beneuolentia. Porrò ſi non ab inſolẽtia ceſſauerit, neq́; tuis præceptis, neq́; meis ſermonibus obtemperauerit, ne ignores, me tam pro me quàm pro te conuenientes ab eo ſumpturum pœnas. Ne autẽ, quum malũ eum apprehenderit, tum ſuam expendens conditionem, ſimulet ſe ignoraſſe quæ ad te ſcripſerim, etiam ad illum ipſum eiſdem de rebus epiſtolam ſcripſi. Vale.

Filij eius improbitatem, ni deſinat, uindicaturum ſe oſtendit.

Antimacho. 27

SI tu quidẽ habes, & non reddis debitum, ſpontè prauus es: ſin autem non habes, facis tu

Debitori moram ſatisfactiõis exprobrat.

τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις, συγγνώμης ἄξιόν ἐστι. ἡ δὲ συγγνώμη, γίνωσκε ὅτι μέλλησίς ἐστιν ἀναλήψεως, οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Ἀριστομένει. κη

ΜΗ συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων, ὧν τέτρωμαι κατὰ τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὔνουν καὶ συμπαθὲς σου, ἄγαμαι. τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ παρ' ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀπευκτοῦ τοῦ θανάτου ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, εὐξαίμην ἂν καὶ τῆς εἱμαρμένης θᾶττον, εἰ καὶ πλείονά μοι χρόνον ὑπολείποι ζῆν, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθὸν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζομένῳ, ἀπορρήσασθαι τὸν βίον.

Ξενοπείθει. κθ

ΟΥκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς, οὔτε ταῖς δόξαις αἷς ἔχουσιν ἐφ' ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ τοῦτο δι' οὐδὲν ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν καὶ θεῶν πλεῖον ἰσχύουσαν ἀνάγκην τοιούτῳ γενέσθαι συνέβη.

διαφόρει

cis tu quidem iniuriam: attamen quod præter uoluntatem noſtram fit, apud eos qui rem humaniter conſiderant, uenia cenſetur dignum.

Venia autem (cognoſce) dilatio eſt receptionis, non abſoluta pecuniarum deſperatio. Vale.

Ariſtomeni. 28

NE *cõdoleas mihi ob uulnera in prælio inflicta. Tuam quidem beneuolẽtiam atq; commiſerationem amplector: tantum autem abeſt, ut talia grauiter feram, licet propemodum ex his mortuus ſim, ut, quũ mors omnibus hominib. ſit abominabilis, à fato optem citius, etiãſi diutius permitteret uiuere, in prælio mori. Quod enim maius bonum uiro generoſo obtingere poteſt, quàm de uirtute ac uictoria certantem, effundere uitam? Vale.*

Cõſolationi reſpondet, multã magnanimitatẽ præ ſe ferens.

Zenopithi. 29

NOn *moleſtè fero calumnias, neq; opiniones, quas de nobis ij habent qui iniuſtè accuſant. Et propter aliud nihil ita ſum affectus, quàm quòd ſciam alios quidẽ eſſe natura malos: mihi autem contigiſſe, ut talis ſim neceßitate, quæ plus etiam quàm dij poteſt.*

Tyrannidẽ ſuã purgat.

Differt

διαφθέρει δὲ καθόσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὢν, ἐξουσίαν δὴ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γεγονότες, τὸ ὅσον δέδοικατε νόμους, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε.

Καταναίοις. λ

Αχθεῖται αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινὰς, οὐδεμίαν ἐκ τῶν μυρίων ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, δὴ δ' μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν αἱρεθείτων μέλειν, σέσωκα, οὐκ ἐπιλελησμένος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας. ἀπαιτῶν γὰρ ἂν εἴην ἐπιλησμονέστατος, εἰ τοῦ θυμοῦ μικρότερον δίκην παρ' ὑμῶν λαβεῖν καταφρονήσαιμι. ὅταν δὲ τὴν κατ' ἀξίαν ὑπέχητε μοι, τόθ' ὑμᾶς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν, ἀναμνήσει.

Ταῖς Στησιχόρου θυγατράσι. λα

Τανυρομένη εἶται μὲν, ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με, οἱ πολλὴν ἔχειν λέγουσι τὴν τοῦ πατρὸς, ὅτε μετήλλαξε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιεικείας. οὐδὲν γοῦν ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθείτων, οὔτ' ἔλαττον, οὔτε μεῖζον, ἐξηνέγκατο ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησίχορος δὲ

οὐ μό-

Differt aũt in tantum, quòd ego quum ſim tyrannus, licentiam (malè faciendi) me habere confitear propter principatum: uos autem priuati (à malè faciendo abſtinetis) quatenus me tuitis leges: & cum uos fateri oporteret, negatis. Vale.

Catanenſibus. 30

VEſtrorum quoſdam ciuium captiuos ad me perductos, nullãq; ex ſexcẽtis ſpem ſalutis habentes, eo quòd non admodum uobis curæ eſſet, ſi interficerentur, uiuos cõſeruaui: non oblitus aduerſum uos inimicitiarũ. Omniũ enim eſſem obliuioſiſſimus, ſi minores ira pœnas à uobis ſumere negligerem. Quũ autem iuſtas mihi pœnas perſolueritis, tum uobis calamitatis magnitudo, mala quæ patraſtis, reducet in memoriam. Valete.

Minatur hoſtibus, miſericordia ipſius in bonam ſpem erectis.

Steſichori filiabus. 31

TAuromenitani quidẽ, pro quibus ad me ſcribitis, mandatũ uos habere dicentes à patre, cum diſcederet è uita, digni non erant, qui ullã conſequerentur humanitatem: (nulla enim unquam à me re, neq; magna neq; parua læſi, bellũ mihi intulerunt.) Steſichorus autem

Vide epiſt. 15.

non

οὐ μόνον ταύτης τῆς χάριτος ἄξιός ἐστι τῆς ἐμοῦ τυχεῖν, ἣν αἰτεῖται δι' ὑμῶν, τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἅπερ εἰσεπραξάμην ἀποδοθῆναι προστάξαι, ἀλλ' εἰ καί τι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ μᾶλλον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν εἴποι, ἐμοί γοῦν ὁ βίοτος οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὸ κατ' αὐτὸν γενόμενον τῶν μῖσος, ὥστε Στησίχορον αἰτησάμενόν τι μὴ λαβεῖν, ὧν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν. πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπ' ἐκείνου πρέπει νικᾶσθαι. πολὺ δὲ πρότερον δὲ καί τὸν ἐμέ, τὸν ἐν τοσαύταις μνείαισιν ἀνθρώπων ὧν ἐπειράθην, αἰσχρὸς ἦν δὴ φανεῖσθαι ψυχὴν οὐκ ἰδόντα. διό τοι, τε χρήματα αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα. καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐ δεδωκέναι τῷ πατρὶ ὑμῶν μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον εἰληφέναι νομίζω.

Κριτοφήμῳ. λβ

Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον φίλου καὶ σὺ ποιεῖς, καὶ πάντες ὅσοι πλεῖόν τί μοι τῆς μετρίας τῆς αἰδοῦς μαρτυρεῖτε, πεπεισμένοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν ἡττῆσθαι Λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα τὴν μὲν ἀναγκαίαν ἄμυναν ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένην, τὴν δὲ δικαιοτάτην

non hoc ſolum beneficium, quod per uos petit, à me conſequi dignus eſt, ut nempe precia pro captiuorum redemptione accepta, ipſis reddi iubeam: uerumetiam, ſi quid impoßibilibus maius eſt. Nam tametſi quibuſdam mortuus eſſe uidetur (quod nemo prudens dixerit) mihi tamen eiuſmodi uir nõ eſt mortuus. Haud enim tantum ualere poterit odium, quo Tauromenitanos proſequor, ut Steſichorus non accipiat quod petit, ex his quæ in Phalaridis fuerint poteſtate. Omnes enim homines ab illo uinci decet: præ omnibus autem me, qui inter tot hominum millia, quorum cæpi experimentum, nullius uiderim animã illuſtriorẽ. Quamobrem & pecunias illis reddi præcepi: & beneficium hoc non (deos teſtor) patri dediſſe ueſtro, ſed me ab illo magis accepiſſe exiſtimo. Valete.

Critophemo. 32

BOni quidem amici officium & tu facis, & omnes quicunq; ſupra mediocritatẽ aliquod mihi fortitudinis perhibetis teſtimonium: perſuaſi, meis conſilijs aut actionibus Leontinos eſſe uictos. ego uerò manifeſtè ſcio, neceſſariam quidem ultionem à me factam, optatißi-

Victoriæ laudẽ ſibi adſcriptã, fortunæ acceptã fert.

τὰ τὴν νίκην ἀπὸ τῆς τύχης κατωρθωμένην. οὐδὲν γάρ ἐστιν, ὦ φίλτατε, τῶν ἐν ἀνθρώποις, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ ταῖς ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται.

Κτησίππῳ. λγ

Οὔτε πρότερον, ὁπηνίκα Ταυρομενῖται ἀδίκως ἐξήνεγκαν τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκείνοις ἐχαριζόμην· τῷ κοινῷ δὲ νόμῳ τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἰδίαν πάθην, οὔθ' ὕστερον ἀποδιδοὺς ἃ τότε ἔλαβον εὐεργετῶν τοὺς ἀπελπιζομένους, ὅπερ ὀνειδίζουσι, αὐτοῖς ἀπέδωκα. Στησιχόρῳ δὲ πρεσβευσαμένῳ δὴ τῶν θυγατέρων, περὶ αὐτοῦ ἐπείσθην. Ταυρομενῖται μὲν οὖν τῷ τεθνηκότι Στησιχόρῳ χάριν εἰδέτωσαν, ὧν ἔτυχον. Στησίχορος δὲ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν τῶν μεγάλων ἐκείνῳ χάριτας εἰδώς, οὐδὲν περὶ τῆς πρεσβείας ἀμνημονήσω. γινώσκω γάρ, ὅτι δι' αὐτοῦ αἰτησάμενός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχών, Ταυρομενίτας μὲν εἰς χρήματα εὐηργέτησε· ἐμὲ δὲ εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἔχειν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπιστοῦμαι χρηστότητος.

Πολυδσύνει. λδ

Θαυμάζειν δὴ τοῦ ἐπιστολῆς ἔοικας τὴν παρὰ πολὺ μου μεταβολὴν τοῦ βίου, ὅτι

τὸν

tiſſimam autem uictoriam fortunæ munus fa cinusq́; eſſe. Nihil enim eſt (ô chariſſime) rerum humanarum neq; magnum neq; paruum, quod non illius nutu ſolidetur. Vale.

Cteſippo. 33

NEq; antea, quando Tauromenitani iniuſte mihi bellum intulerunt, captiuos redimi paſſus, illis gratificari uolui: communi autem Græcorum legi nolui aduerſari. neq; poſtea reddens, quæ tum acceperam, accepturos beneficio afficere uolens, (quod exprobraſti) illis reddidi: à Steſichoro autem legationem ad me mittente per filias, ea de re perſuaſus ſum. Tauromenitani igitur, mortuo etiam Steſichoro gratiam habeant pro ijs quæ ſunt conſecuti, Steſichorus autem ſuis moribus. Ego uerò ob multa magnáq; illi gratiam habens, neq; legationis obliuiſcar huius. Nã cognoſco, quòd quum per eam quiddam à me petierit, ſitq; conſecutus: Tauromenitanos quidẽ beneficio affecerit in pecunijs, me autem in benignitatis demonſtratione, qua me præditum eſſe homines non credunt. Vale.

Excuſat ſe, quòd uictis Tauromenitanis pepercerit. Vide epiſt. 15.31.

Polluci. 34

ADmirari per epiſtolã uideris magnam uitæ meæ mutationem, quòd quum ſu

Queritur de hominũ infidelitate

τὸν ἄλλον χρόνον θρασύτερος, ἢ κατὰ τύραννον ἐμφανὴς ὤν, τανῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ δὲ ἐν δεῖ ἔσεσθαι ἤδη φεύγω πάντας ἀνθρώπους. πίστιν γὰρ οὔτε παρ' ἄλλοις ποτὲ, οὔτ' ἐν φίλοις βεβαίαν εὗρον. διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν Λιβύῃ, τοῦ μετ' ἀνθρώπων βίου αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηριώδη τὰ νομάδων ἐνδιαιτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσι ἀκινδύνως συναυλισαίμην ἂν, καὶ συνθηθείην ἑρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. τοιοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι καὶ συνεχεῖς τύχαι ἐμπειρίας καὶ πονηρίας μετέδωκαν.

Πολυγνώτῳ. λε

ΚΑὶ τοῦ δωρεῖσθαί τί σοι πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τοῦ γράφειν πεπαύσομαι, Πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ σὺ τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν προσδέχῃ τῶν πεμπομένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζεις· οὐδὲ τοῦτο συνιεὶς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ παρὰ τοῖς σωφρονεστέροις πεπίστευται.

Κλεο-

periori tēpore audacius quàm tyranno conueniat, in hominum oculis uerſatus ſim, in præſentia ne ab amiciſsimis quidem uidear. Ego uerò cupidius iam omnes fugio homines. Fidem enim neq; apud alios ullos, neq; in amicis firmā deprehendi. Quapropter omnibus magna induſtria perſpectis, deſertiſsimam in Libya ſolitudinem præ hominum conuictu eligendam cenſeo, habitaculáq; Nomadum à feris trita. Magis enim adiunctus leonibus abſq; periculo cohabitarem, cubaremq́; tutius cum omnibus reptilibus, quàm cum huius ſeculi hominibus. Tantum nobis multi ac uarij continuiq; caſus experientiæ aſtutiæq́; contulerunt. Vale.

Polygnoto. 35

Laudatorē ſua munera non accipientem reprehendit.

ET à donando tibi quicquā in poſterum, & à ſcribendo mox ceſſabo, Polygnote: ceſſa autē & tu à laudibus, quibus me apud multitudinē extollis. factis enim me accuſans, non recipiendo ea quæ tibi à me miſſa ſunt, ſermonibus me celebras: neq; hoc intelligis, quòd ſermo facti umbra eſſe à modeſtioribus creditus ſit. Vale.

Κλεομενίδῃ. λϛ

Τῶν δωρεῶν ὅσα μέν σοι πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκουσι, πέπομφα μὲν ἐλαίου μετρητὰς διακοσίους· καὶ πυρῶν μεδίμνους τετρακοσίους. ὅσα δὲ νεότητός ἐστι τῶν υἱῶν σου, τόν τε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας, καὶ τὰ Στησιχόρου ποιήματα· εἰ μὴ καὶ ταῦτά τις τὰ δῶρα συρακουσίων ἀποπτύσειε, νεωτέρων εἵνεκεν πραγμάτων ἀπὸ τυράννου πεπέμφθαι.

Γοργίᾳ. λζ

Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς σου πάντα καλῶς ἡγοῦμαι γεγράφθαι· τὴν δὲ πρόκλησιν τὴν περὶ τοῖς μέλλουσι, προτεθεῖσαν νυνὶ μάλιστα λογίζομαι. ἐγὼ γὰρ οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς εἶδος φεύγω, σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. εἱμαρμένη γὰρ οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τοὺς ἐξετάζοντα περὶ τῶν τοιούτων, ἢ δεδιότα περὶ τῶν ἐσομένων κακῶν, λίαν εὐήθη νομίζω, εἴ τις ἢ προγνῶναι τὸ μέλλον δύνασθαι πέπεισται, ἢ προγνοὺς φυλάξασθαι. εἰ δέ τις τὸ μὲν γνῶναι δυνατὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, τί χαίρειν ἐσπούδακεν εἰδέναι τὸ γενησόμενον, ὅπερ ἀγνοοῦντος καὶ γινώσκοντος ἔσται;

οὐ μὴν

Cleomenidi. 36

MVnera illa, quæcunq; quidem ad gymnaſij præfecturam cõueniunt, miſimus tibi, olei nempe metretas ducentas, & tritici medimna quadringenta: quæcunq; autem conueniunt iuuentuti, filio tuo, uinum nempe, ac pueros ſcribas, Steſichoriq; poemata: ſi modò non & hæc dona Syracuſanorum quiſpiam ſuſpecta habet, quaſi ob res nouas à tyranno miſſa ſint. Vale.

Narratio de miſsis ei muneribus.

Gorgię. 37

CAetera quidem in tua epiſtola omnia probè ſcripta arbitror: adhortationem autem tuam futuris de rebus, ſuperfluam nunc maximè cenſeo. Ego enim neq; mortem, neq; mortis ſpeciem fugio, modeſtè in hoc ſentire me exiſtimans. Fatum enim non gubernatur ab hominibus. Et in ſumma, interrogantem anxiè de talibus, aut metuentem de futuris bonis, nimis ſtultum eſſe iudico, ſi quis uel præſcire ſe poſſe futura perſuaſus eſt: aut ſi præſciat, cauere. Si quis uerò noſſe quidem futura poſſibile arbitratur, cauere autem impoßibile: cuius rei gratia noſſe ſtuduit, quid eſſet futurum, quod tam eo ſciente quàm neſciente erit?

Cognitionẽ futurorũ, curáq; de ijs eleuat.

οὐ μὴν δὴ εἰ ἔστι σοι τὸ γνῶναι, ἔστι καὶ φυλάξα-
σθαι τοὐπιὸν ἀνυστὸν εἶναι φύσει τις, ὡς γενέ-
σθαι καὶ διατάξαι καὶ μεταθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ
προεγνωσθέντος χείρονος ἐπιεικέστερον, ὥστε
λυσιτελῆσαι δύναιτ' ἄν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.
θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐν-
θυμηθεὶς δέ τις τῶν λεγομένων ἀπὸ τοῦ διὸς
αἰακὸν καὶ μίνω καὶ ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς ἄλ-
λους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε
ἄλλως ἀποθανόντας, ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστον
εἱμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας, ἢ θανάτου δυσα-
νασχετῶν ἢ φοβούμενος, ἐμπεδόφρων εἶναί
σοι δοκεῖ. μάλιστα μὲν οὖν πειρῶ καὶ σύ τοι-
αύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τοῦ ἀφα-
νοῦς ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτοῦ φροντίζειν·
ἐπεί τοι περὶ ἡμῶν, ὡς μηδὲν μεριμνώντων ἐπί-
στασο.

Δημοτέλει. λη

Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέ-
σεων. τύραννος γὰρ οὐ γεγονὼς, τυ-
ράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τυραννί-
δα. θεῶν μὲν οὐδένα μοι διδοὺς ἐγγυητὴν
τῆς ἀσφαλείας, ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην.
ἀξιόπιστον δὲ σαυτὸν ἡγούμενος ἀνάδοχον,
καὶ ὑπὲρ τηλικούτου πράγματος· σχεδὸν
οὐκ εἰδὼς, ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν τοιαύτην

ἀρχὴν,

Atqui ſi pariter & præſcire ac cauere futura quis dixerit poßibile eſſe, ut nempe fieri ac diſponi & ſurrogari aliud mitius in præſciti peioris locũ poſſe arbitretur, quã nã re id efficere poſſet? Ego ſanè non puto (effici poſſe). Dei enim hoc opus eſt, non hominis. Quum quis autem animaduerterit, eos qui feruntur à Ioue prognati eſſe, Aeacũ & Mino atq; Rhadamanthum, aliosq; ſemideos, neq; immortales factos, neque aliter eſſe mortuos, quàm quemq; iuxta proprium fatum: an is, uel moleſtè ferens, uel metuens fatum aut mortẽ, prudens tibi eſſe uidetur? Maximè igitur contende & tu eiuſmodi de obſcuris obtinere mentem, ut nihil de ijs cures: quandoquidem de nobis ſcis, quòd nihil anxiè ſolliciti ſimus. Vale.

Demoteli. 38

Veniam do tibi admonitionum tuarum. Nam cum nunquam fueris tyrannus, tyranno conſulis tyrannidem deponere: deorum quidem mihi neminem dans ſponſorem tutelæ, cui fortaßis haberẽ fidem. Temetipſum autem fide dignum arbitraris tanta pro re fideiuſſorem: ignarus propemodum, quòd talem depo-

Cur tyrannidẽ ut deponat hortanti, non obtẽperet.

ἀρχὴν, ἀσφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ γὰρ ἰδιώτῃ τοῦ τυραννῆσαι πολλῷ λυσιτελέστερόν ἐστι τὸ μὴ τυραννῆσαι· οὕτω τυραννοῦντι τοῦ καταθέσθαι, τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος. καθόλου δὲ τὸ περὶ τυραννίδος οὕτως, ὡς περὶ γενέσεως καὶ ζωῆς ἀνθρώπου φρονητέον. οὔτε γὰρ ἄνθρωπος ἀκούσας περὶ τῆς ἑαυτοῦ γενέσεως, εἴ πως γένοιτο δυνατόν, ὅσοις μέλλει δυσκόλοις ἐγκυρήσειν παρὰ τὸν βίον, γεννηθῆναι βουληθείη πότ' ἄν: οὔτ' ἰδιώτης ἐσπουδακὼς τυραννῆσαι, προπυθόμενος τὰς ἐν τυραννίδι κακοδαιμονίας, τύραννος ἄν, ἀλλ' οὐκ ἰδιώτης ἐθελήσειε καταβιῶναι. οὕτω, δημότελες, ἀνθρώπῳ τοῦ μὲν γενέσθαι συμφερώτερον ὁρῶ, τὸ μὴ γενέσθαι· τοῦ τυραννῆσαι δέ, τὸ μεῖναι μέχρι ζωῆς ἰδιώτην. εἰ μὲν οὖν πρὸ τῆς τυραννίδος τὰ περὶ αὐτῆς μοι διηγησάμενοι κακὰ συνεβούλευσαν, πάντως ἂν ἐπείσθην μὴ τυραννῆσαι. τύραννος δὲ ὤν, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς εἰς πολλὰ προεπταικώς, οὐχ οἷόν τε ἀνθρώπῳ τινὶ πεισθείην καταθέσθαι τὴν ταύτης ἐξουσίαν, ἀλλ' οὐδὲ θεῶν τῷ δυναστεύοντι. καταθέμενον γὰρ τὴν ἀρχὴν, οἶδ' ὅτι δεῖ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα πρὸς τῶν τυραννηθέντων, οὕτω καταστρέψαι τὸν βίον.

Πολυ-

deponere principatū periculoſius ſit, quàm acquirere. Quemadmodū enim homini priuato multo utilius eſt tyrannidē nō occupare, quàm occupare: ita tyranno nō deponere, quàm deponere tyrannidis principatū. In ſumma uerò, de tyrannide ita, ut de hominis natiuitate ac uita, ſentiendū eſt. Neq; enim homo qui audiſſet de ſua natiuitate (ſi quo modo fieri poſſet) in quot res difficiles per uitā eſſet incaſurus, unquam uellet naſci: neq; homo priuatus tyrannidem affectans, auditis antè tyrannidis infelicitatibus, tyrannus mallet quàm priuatus uitā agere. Sic, mi Demoteles, utilius uideo homini eſſe, non naſci, quàm naſci: & dum uiuat, manere priuatum, quàm tyrannum agere. Si tu mihi quidem ante occupatam tyrannidem, enarratis illius malis, conſilium dediſſes, omnino perſuaſus eſſem, ne tyrannidē occuparem. Quum autem iam tyrannus ſim, & propter principatus neceſſitatem in multis offēderim, à nullo poſſum homine perſuaderi, ut huius poteſtatem deponam: imò ne à deorū quidem ullo, qui dominetur. Scio enim, deponentē me principatū, oportere multa & atrocia paſſum ab ijs in quos tyrannidē exercui, ita uitam finire. Vale.

Πολυστράτῳ. λθ

Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις ἐπέ-
σταλκα διὰ ταχέως ἐλθεῖν εἰς ἀκρά-
γαντα. καὶ σοῦ δέομαι, παραγενέσθαι πρὸ ὀλυμ-
πίων. βούλομαι γὰρ τὸ μάλιστα συνεστάτην
σύλλογον ἀγαγὼν, τὴν περιέπουσαν ἐπιμέ-
λειαν, ὥσπερ ἄλλοτε, καὶ νῦν κρίνασθαι·
καὶ τὸ πρᾶγμα ἐπισφαλέστερον καὶ μεγαλειότερον
γνώμην λαβεῖν, ἀτόπου μὲν ἢ δυσκόλου με-
ταδώσειν οὐδενός. ἀρκέσω γοῦν τοῖς ἐμαυτοῦ.
πεισθησόμενος δὲ οἷς ἂν εἴπητε, ἵνα μενού-
σης μὲν τῆς ἀρχῆς ἐν οἷς ἐστὶ, πολλάκις ὑμᾶς
δεξιώσωμαι. πεσούσης δὲ ταύτης, ἐὰν δοκῇ
τῷ δαίμονι, τῶν ὑστάτην λαβόντων προσαγό-
ρευσιν, μνήμονες εὐσεβεῖς ὧν ἐφιλοτιμήθη-
μεν εἰς ὑμᾶς γένοισθε. ἥκετε δὴ ἀνυπερθέ-
τως, τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κεχρημένοι πρὸς
φάλαριν, ὃν μάλιστα ὑμεῖς γινώσκετε.

Γαυρόλᾳ. μ

Ἐδεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι
στέφανον ὁλκῆς χρυσῶν ἑξακοσίων, ὃν
τύχης μὲν ἕνεκα καὶ τῆς τοῦ πέμψαντος φι-
λοτιμίας εἴληφα. στεφανωσάμενος δὲ, καὶ
τὴν ἡμέραν μίαν, ἐν ᾗ τοῖς πατρῴοις θεοῖς
ἐπινίκια τῆς πρὸς λεοντίνους μάχης ἐβουθύτουν,

τὸν

Polyſtrato. 39

ET aliis amicis omnibus per epiſtolas mandaui, ut quàm primum ſe Agrigentum conferant: & te obſecro, ut uenias ante Olympia. uolo enim beneuolentiſsimis congregatis, decentem eorum curam, quemadmodum aliàs, ita & nunc gerere, ac reb. de periculoſis & magnis capere conſilium. Nullius quidem abſurdæ difficiliſq; rei uos facturus ſum participes (meis enim ipſius contentus ero) pariturus autem iis quæ dixeritis, ut manente mihi quidem principatu, in quibus eſt, ſæpius uos lautè ſuſcipiam: cadente autẽ eo, quum uiſum fortunæ fuerit, poſtremùm à me appellati, memores piè ſitis beneficiorum quæ in uos ſtudioſè ac prolixè contuli. Venite abſq; dilatione, priſtina erga Phalarin uſi promptitudine, quẽ uos præ cæteris maximè cognoſcitis. Hortatur ut ad conciliũ ueniat.

Paurolæ filio. 40

SVſcepi coronam mihi abs te miſſam, aureorum ſexingentorum pondere. quam ob fortunam quidem, mittentiſq; largitatem accepi: coronatus autem ea unam diem, in qua paternis diis ob conſecutam pugnæ aduerſus Leontinos uictoriam, mactaui uictimas, domum ipſam De corona ſibi ab eo dono miſſa

τὸν αὐτοῦ ἀπέσταλκα δῶρον ἐρυθίᾳ τῇ μητρί σου. οὐδεμίαν γὰρ εὗρον ἀξιωτέραν τοιαύτῃ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μητέρα. γένοιο δ' ἂν ἡμῖν καλλίων σὺ ὁ πρεπωδέστερος στέφανος, εἰ τὸ τῶν γονέων εὐχῆς ἄξια φρονῶν εὐσεβείης.

Ἱππολυτίωνι. μα

Ἐπιτρέπω σοι πρός με παραγενέσθαι, καθὼς ἀξιοῖς. ὅρκον δὲ οὐδένα σοι δίδωμι, τοῦ μηδέ σε πείσεσθαι κακόν, ἀλλὰ πίστιν. εἰ δέ μου τῇ τῶν λόγων ἀπιστεῖς ὑποσχέσει, νῦν με ταῖς ἀληθείαις ἀδικεῖς, οὐχ ὅτε κατηγορήθης. εἰδὼς γάρ με μηδενὶ πώποτε παραβεβηκότα πίστιν, ὡς κατεγνωκὼς, ὅρκῳ μετέρχῃ. καὶ τί διαφέρει πρὸς εὐσέβειαν, ὅρκον ἢ πίστιν συγχέαι; ἀμφότερα γοῦν ἡ γνώμη βεβαιοῖ. ἔῤῥωσο.

Γολυτίμωνι. μβ

Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ τρόπων στοχαζόμενος ἀπιστεῖς ἐμοί, σύνεσιν ἐμοῦ καταδικάζεις, οὐ πονηρίαν· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐμῶν, ἀγνοίᾳ μου πολὺ διημάρτηκας. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ παραβῆναι πίστιν, ὥστε ἀπ' ἐμαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τοῦ δέοντος προσέχων, ὡς βεβαιοτέραν πίστεως ἐχούσαις εὐσέβειαν, πολλάκις ἐσφάλην. ἧκε οὖν ἐμοὶ πεισθεὶς

ἄνευ

ipſam miſi matri tuæ Erythiæ. Neminē enim reperi digniorē, qui tam precioſo dono exornaretur, quàm matrem. Fieres autem tu nobis pulchrior decentiorq; corona, ſi parentum uoto digna ſapere inuenireris. Vale.

Hippolytioni. 41

PErmitto tibi ut me accedas, ſicuti rogas. Iuſiurandum autem tibi nullum do, te nihil paſſurum mali, ſed fidem. Si autem meorum uerborū promiſſioni non credis, me nunc uerè iniuria afficis, non quando accuſatus es. Nam cum ſcias me nulli unquam tranſgreſſum eſſe fidem, quaſi me damnaueris; iureiurando tentas. Et quid intereſt ad pietatem, iuſiurandum uel fidem confundere? Vtraq; enim uoluntas rata facit. Vale.

Tutum acceſſum ad ſe precato, fide data, non iuramento cauet.

Polytimoni. 42

SI tu quidem à tuis ipſius moribus facto iudicio, mihi non credis, prudentiæ me condemnas, non maliciæ: ſin uerò à meis, multum ob ignorantiam de me aberraſti. Tantū enim abſum à tranſgredienda fide, ut ultrò etiam alijs, plus quàm conueniret, attendens, quaſi ſtabiliorem fide obtinerent pietatem, ſæpenumero lapſus ſim. Veni igitur, mihi fidem habens

Fidē ſuam prædicat.

ſine

αὐτὸν δόλου καὶ ἀπάτης· πεισόμενος ἄδικον μὲν οὐδέν, μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι Φάλαρις οὐ ψεύδεται πίστιν.

Τεύκρῳ. μγ

Ἀριστομένει τῷ σῷ, τὸ χωρίον παρεδόθη, καὶ Ἱππολυτίων ἀφείθη τῶν ἐγκλημάτων. σὺ δ' ὡς ἐπαγγέλλῃ, προσδοκῶμεν. ἐγὼ δὲ ἔῤῥωμαι· εἰ τοῦτ' ἐστὶν ἐῤῥῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα, καὶ τῶν πλείστων περιγενόμενον διὰ τὰ χείρω, μηδ' ἀμελεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῶν βελτιόνων.

Νικίᾳ. μδ

Ἐφ' οἷς μισεῖς σου τὸν υἱόν, ὅτι τοὺς σοὺς οὐ μιμεῖται τρόπους, ὑπὸ τῶν ἄλλων πάντων φιλεῖται. συνῶν οὖν, ὅτι πάντων οἱ τοῦτον φιλοῦντες, σὲ μισοῦσι.

Ἀδειμάντῳ. με

Ἀκούω σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ χείρων, σοῦ μὲν ἐκεῖνον λέγοντος, ἐκείνου δὲ τοὔμπαλιν σέ. ἐγὼ δ' οἴομαι, μᾶλλον δὲ καλῶς πέπεισμαι, τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω· σοῦ δὲ οὔτε ἐκεῖνον, οὔτε ἄλλων ἀνθρώπων οὐδένα. ἔῤῥωσο.

Αἰγεστέοις. μϛ

Παύσασθέ μου τὰς φυγάδας ὑποδεχόμενοι· Φάλαριν γὰρ οὔτ' εὖ ποιῶν τις,

οὔτε

ſine dolo ac deceptione. paſſurus quidem nihil iniqui: teſtificaturus autem apud omnes, Phalarin non fallere fidem. Vale.

Teucro. 43

ARiſtomeni tuo prædium traditum eſt, & Hippolytion à criminibus abſolutus. Te uerò, ut promittis, expectamus. Ego uero bene ualeo: ſi hoc bene ualere eſt, multa aggreſſum, plurimaq; conſecutum, ob deteriora pœnitudine affici etiam de melioribus. Vale. Narratoria

Nicię. 44

PRopter quæ tuũ odiſti filium, quòd tuos non imitetur mores: ob ea ab alijs omnibus amatur. Intellige igitur, quòd omnes qui hunc amant, te oderunt. Vale. In malum patrem.

Adimanto. 45

AVdio te diſsidere cũ fratre, uter ueſtrûm ſit deterior: te quidem illum dicente, illo autem uiciſsim te. Ego uerò puto, imò pulchrè ſcio, illum quidem alijs omnibus eſſe peiorem, te uerò neq; illum neq; alium ullum hominem. Vale. In duos peſſimos fratres.

Aegeſtanis. 46

CEſſate à recipiendo meos exules. Phalarin enim nemo neq; beneficijs affi- Minatur eis ab exemplis.

ciens,

οὔτε κακῶς ἐνίκησε. μάθοιτε δ' ἂν τὸ τοιοῦτον, εἰ τὰ μελιταίων καὶ λεοντίνων ἴδοιτε. οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, λεοντίνοις δὲ δουλείας, πρᾶγμα αἴτιον ἐγενόμην. οἱ μὲν, ὅτι τειχέων κατέδυσαν· οἱ μελιταῖοι δὲ, ὅτι καταδυομένην ἐβούλοντο σῶσαι. ἔρρωσθε.

Αντισθένει καὶ θεοτίμῳ. μζ

ΤΩν ὑπ' ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, ἀντισθένης μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο, θεότιμος δὲ οὔ. διὸ τῷ μὲν οἶδα χάριν, τὸν δὲ οὐ μέμφομαι. ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἠλάττωσέ με λαβών, ὅδ' οὐδὲν ἐζημίωσε.

Μνησικλεῖ. μη

ΜΗ μεταμέλου χρηστὸς γενόμενος, εἰ βούλει τῆς τοῦ πατρὸς πονηρίας ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι· ἐπεὶ καὶ τὴν πρὸ τοῦ χρόνου τὴν πρὸς καμαριναίους ὑπόληψιν προσαπολεῖς. ἀποκρίσεσι γὰρ καὶ ῥοῦ δόξεις, οὐκ ἀληθείᾳ χρηστὸς γεγονέναι.

Επιστράτῳ. μθ

ΩΣ πρὸς εὐτυχοῦντα γράφειν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ ἐμοῦ συνελὼν, ἐν βραχεῖ δηλώσω. εἰ τοῦ τ' ἐστὶν εὐτυχεῖν, τὸ γεννηθέντα μὴ ὀρφανίας πειραθῆναι, νέον

δὲ

ciens, neq; iniuria, ſuperauit. Diſcere autẽ hoc poſſetis, ſi res Melitenſium ac Leontinorum ſciretis. Illis enim libertatis, Leontinis autem ſeruitutis autor fui. His quidẽ, quòd triremem meam ſubmerſerũt: Melitenſibus autem, quòd ſubmerſam ſeruare uoluerunt. Valete.

Antiſtheni ac Theotimo. 47

MVnerum à me miſſorum Antiſthenes quidem partem recepit, Theotimus autem non. Quapropter illi quidem habeo gratiam, hunc autem non reprehendo. Ille enim recipiens, nihil me reddit pauperiorẽ: hic autem nullo affecit damno. Valete. De munificentia ſua.

Menecli. 48

NE te pœniteat benignitatis, ſi patris prauitatem reliquiſſe uis exiſtimari: quoniam & ſuperioris temporis opinionem apud Camarinenſes ſimul perdes. Pro tempore enim ſimulaſſe, non reuera benignus fuiſſe uideberis. Vale. Bonitatem ſimulatã ad tempus notat.

Epiſtrato. 49

VIderis tibi quaſi ad fortunatum ſcribere. Ego autem res tibi meas ſummatim ac breuibus exponam. Si hoc eſt fortunatum eſſe, natum mox orbitatem experiri, iuue- Infelicitatẽ ſuã demonſtrat.

δὲ ὄντα καὶ πολίτασιν ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, ἀφελέσθαι δὲ τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας, τραφῆναι δὲ ἐν βαρβάροις ἔθεσι, φεύγειν δὲ ἐξ ἁπάσης γῆς ἀδικούμενον· ἐπιβουλεύεσθαι δὲ μὴ μόνον ὑπ' ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετουμένων· τυραννήσαντα δέ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, εὐτυχοῦμεν.

Ὀνήτορι. ν

ΚΑὶ σύ, καὶ πάντες οἱ φίλοι ὅσοι τ' αὖ μοι χαρίζοισθε, μήτε ἐξετάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδέν, μήτε πολυπραγμονοῦντες, εἰ μή τι βουλοίμην. τοιαῦτα γάρ ἐστι τὰ κατὰ τύχην περὶ ἡμᾶς, ὡς μᾶλλον ἥδεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἀκούσαντας, ἢ λυπηθῆναι τοὺς φίλους μὴ συνυπακούσαντας.

Ἐτεονίκῳ. να

ΤΗς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας ὅσοι τι κακόν με δεδράκασιν ὡς παρακαλεῖς, κἂν ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. τοῦ μέντοι πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' αὖ ἀποθανών, ὃ πᾶσι συμβαίνει τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιλαθοίμην. ὁ γὰρ τὰ μέγιστά με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτός ἐστιν. ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν

nem factum, per infortunium ex patria eijci, perdereq́; plurimam bonorum partem, educari in barbaris moribus, fugere iniuria affectũ ex omni terra: inſidias pati non ſolum ab inimicis, uerum etiam ab ijs quos affeceris beneficio: deniq; tyrannum factum, abominari uitam in tyrannide: ſanè fortunati ſumus. Vale.

Onetori. 50

ET tu & omnes amici in hoc mihi certè gratificari poteſtis, ut ne quid rerum mearum examinetis, neq; curioſè agatis, niſi ſi quid uelim. Res enim noſtræ iuxta fortunam eiuſmodi ſunt, ut magis lætentur inimici, qui eas audierint: quàm doleant amici, qui non audierint. Vale.

Arcanorũ indagatores perſtringit.

Eteonico. 51

ALiorum quidem inimicitias, quicunq; mali mihi aliquid fecerunt, etiamſi obliuiſcerer, quemadmodũ hortaris (nã cum mortales ſimus, immortalem iram gerere (ut quidam aiunt) non conuenit) hoſtile tamen Pythonis aduerſus me odium, non ſolum non uiuus, ſed ne mortuus quidem (quod tamẽ omnibus mortuis contingit) obliuiſcerer. Is enim eſt, qui maximis me affecit malis, quiq; poſtquam actus

Queritur de maleficio ſibi à Pythone illato.

ἐμὴν φυγὴν ὀβρυθίαν τὴν γυναῖκα, βουλομένην ἐμὲ διώκειν, αἰσχυνομένην δὲ τούτῳ γήμασθαι, φαρμάκῳ διαφθείρασ.

Μεγαρεῦσιν. νβ

Οὐκ ἐλπίζων τὴν ὑμῶν ἀπολήψεσθαι χάριν, τὰς τριήρεις ὑμῶν ἁλούσας μεθῆκα προφανῶς κατ᾽ ἐμοῦ πλεούσας. εἰ γὰρ ἐμνημονεύετε χάριτος, οὐκ ἂν ἐπελάθεσθε, ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀπορήσαντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα.

Λεοντίνοις. νγ

Λεωνίδαν ὃν διεπέμψατε κατάσκοπον τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἀλόντα, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, οὐχ ὑμῖν χαριζόμενος· ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ζητῶ, τίς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγέλλῃ τὴν παρασκευὴν τὴν καθ᾽ ὑμῶν πολέμου. καὶ γὰρ ἐμοὶ πιστῶς αὖ βεβαίως τὰ περὶ ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν ἐνδεῶς ἐστὶ, πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου. τούτων δὲ ὑμᾶς φησι λίαν εὐπορεῖν.

Ἱμεραίοις. νδ

Ἐγὼ πάντα μὲν ὑπὲρ στησιχόρου πράττειν ἕτοιμός εἰμι· καὶ, εἰ πρὸς αὐτὴν ἔδει με τὴν μοῖραν ὅπλα ἀράμενον περὶ τοῦ θανάτου διαγωνίσασθαι, οὐκ ἂν ὤκνησα,

ſum in exilium, Erythiam uxorem meam, uolentem me ſequi, renuentemq́; illi nubere, ueneno perdidit. Vale.

Megarenſibus. 52

NOn quòd me ſperem à uobis gratiam recepturum, triremes ueſtras captas dimiſi, manifeſtè contra me nauigantes. Nam ſi beneficij memores eſſetis, non profectò eſſetis obliti, quòd antea ter uos, iam in frumentorum penuria morientes, ſeruauerim. Valete. Ingratitudinē exprobrat.

Leontinis. 53

LEonidam, quem negociorum meorũ exploratorem emiſiſtis, captũ, cum poſſem interficere, uiuum conſeruaui: non uobis gratificari uolens, ſed ut non quærã, qui uobis manifeſtè annunciet belli contra uos apparatum. Nam mihi fideliter abſq; tormẽtis res ueſtras expoſuit, quòd omniũ nempe rerum magna laboretis penuria, præterquam famis ac timoris. Horum autem uobis nimis magnam ait ſuppetere copiam. Valete. Cur ſpeculatorem eis remiſerit.

Himerenſibus. 54

EGo pro Steſichoro quidem omnia facere paratus ſum: etiamſi aduerſus ipſum fatũ acceptis armis de morte certandũ eſſet, in me De morte & laudibus Steſichori.

κινῆσαι, ἐφ' ᾧτε θεῖον ἄνδρα περὶ κάλλους
ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς
ἄλλοις ἀνθρώποις περισώσασθαι. ὃν ἐξ
ἁπάντων αἱ καθαρώταται θεαὶ μοῦσαι
πρὸς ὑπόμνημα τῶν ὑμνοπόλων, δι' οὗ μέλη καὶ
χοροὺς ἐξηνέγκαν. λογίσασθε δέ, ὡς ἐστί
ποτ' ἂν ταφῇ Στησίχορος, Ἱμεραῖος ἔτι. καὶ
πάσης μὲν πατρίδος κληθήσεται διὰ τὴν
ἀρετήν. μενεῖ δὲ ὑμέτερος. ἅμα δέ, μηδὲ οἴε-
σθε ἕνα τῶν νεκρῶν Στησίχορον, ἀλλ' ἐν τοῖς
ποιήμασιν εἶναι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώ-
πων πεποίηται. δέξασθ' ὦ Ἱμεραῖοι παρὰ
μὲν ὑμῖν γεννηθέντα, τραφῆναι τὸν ἥρωα
καὶ παιδευθέντα βιῶναι, γηράσκοντα
ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ Καταναί-
οις τοῦτο βουληθεῖσιν, εἴτε δυνηθεῖσιν, εἰς
ἄλλό τι τῆς φύσεως μεταβαλούσης, τε-
λευτῆσαι. καὶ ἐν μὲν Ἱμέρᾳ νεὼς ἱστά-
σθω Στησιχόρου, μνημεῖον ἀρετῆς ἀθανά-
του· ἐν δὲ Κατάνῃ τὸ σπουδαζόμενον ὑπ'
αὐτῶν, τάφος. περὶ μὲν δὴ τούτου ὅπως ἂν
ἄμεινον δόξειεν ὑμῖν αὐτοῖς, πράσσετε, μή-
τε χρημάτων τὸ ἐπ' ἐμοί, μήθ' ὅπλων ἐν-
δεεῖς εἶναι νομίζοντες, μήτ' ἀνδρῶν. ἃ δὲ προ-
νοεῖσθε,

nulla eſſet mora, ut diuinum uirum, deq́; hymnorum pulchritudine laudatum uobis alijsq́; hominibus conſeruarem: quem præ omnibus poetis lyricis puriſſimæ deæ Muſæ ſingulari affecerunt honore: per quem carmina chorosq́; ediderunt. Expendite autē, quòd Steſichorus, ubicunq; etiam ſepeliatur, Himerenſis ſit. Et propter uirtutem quidem, cuiuſuis patriæ dicetur ciuis, manebit autem ueſter. Simul autem ne putetis Steſichorum unum eſſe ex mortuis, ſed in poematibus exiſtere, quæ omnibus hominibus facta ſunt communia. Magni beneficij loco accipite, ô Himerenſes, quòd heros ille, apud uos quidem natus, educatus, in literisq́; eruditus ſit & uixerit, inq́; hymnis carminibusq́; componendis peruenerit ad ſenectutem: apud Catanenſes autem, qui hoc uoluerunt ſiue potuerunt obtinere, in aliud mutata natura, defunctus ſit. Et Himeræ quidem templum erigatur Steſichori, immortale uirtutis monimentum: Catanæ autem (quod ipſi affectarunt) ſepulchrū. De hoc igitur, ut uobis ipſis uidetur eſſe optimum, ita facite, uobis neq; pecunias (quantum in me fuerit) neq; arma defutura exiſtimantes, neq; uiros. Vnum autem præcogi

νοεῖσθε, ὡς οὔτε ἐλθοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις οὖσιν ἀπρεπές· οὔτε μὴ ἐλθοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις οὖσιν εὐπρεπές· οὔτε μὴ ἐλθοῦσιν ἀσφαλές. τὸν δὲ ἄνδρα μὴ στένετε, μήτ᾽ ὀλοφύρεσθε, κινοῦντές τι τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ τύχης. τέθνηκε μὲν γὰρ τὸ σῶμα τὸ Στησιχόρου· τοὔνομα δὲ παραλαβὼν ὁ αἰώνιος αἰών, εὐκλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μακάριον δὲ ἐν μνήμαις ἀναθήσεται. τὰ μέντοι μέλη καὶ ἔπη, καὶ παντοῖα ποιήματα παραινῶ, καὶ δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράψασθαι, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τότε γὰρ ἂν ἀφανίζοιτο Στησίχορος, ὅταν τούτων τὶ μὴ φυλάττηται, εἴς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε ἐπιμελῶς· εἰδότες, ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρὸς, ἡ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται.

Θρασυλύσει. νε

Τὸ φρούριον ὃ σὺ πορθῶν ἐγκατέλιπες, ὑπὸ τῶν περὶ τεῦκρον ἐξ ἐπιδρομῆς καθηρέθη. τοῦ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν τάχους, συντομώτερον ἴσθι ληφθὲν τὸ χωρίον.

Λεά-

tate, quòd neq; capientibus uobis ciuitatem in Sicilia, cum Siculi ſitis, indecorum: neq; non capientibus uobis ciuitatem in Sicilia, cum Siculi ſitis, decorum: neque non capientibus, tutum ſit. Virum autem ne lugeatis, neque deploretis, mouentes ac incuſantes quicquam illius fortunæ. Steſichori enim mortuum quidem eſt corpus, nomen autem accipiẽs efficax æuum: glorioſum quidem in uita, beatum autem in recordationibus conſecrabit (æternitati.) Carmina ſanè ac uerſus & omnigena illius poemata, hortor ut publicè in omnibus templis perſcribantur, ac priuatim in ſuis ab unoquoq; ædibus. Tunc enim aboleretur Steſichorus, cũ horum aliquid nõ cuſtodiretur. Quin ſtudioſe etiam ad alios homines quaquauerſus dimittite, ſcientes, quòd ciuitas, quæ talem uirum educauit, magis apud omnes erit admirationi, quàm ipſe uir qui illa ſcripſit. Valete. Hic textus uidetur confuſus.

Thraſenori. 55

CAſtellũ, quod tu oppugnans reliquiſti, à Teucri militibus facto impetu deſtructum eſt. Supra uerò epiſtolæ celeritatem, adhuc breuius ſcito, locum illum eſſe captum. Vale. Narratio.

Ἀβάριδι. νϛ

Πυνθάνομαί σε χαίρειν ὁμιλίαις ἀνδρῶν ἐπιφανῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀφικέσθαι τόπους. Πυθαγόρᾳ μὲν οὖν τῷ φιλοσόφῳ καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ, καὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων Ἑλλήνων, συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν προσμεμαθηκέναι, ζητεῖν δὲ καὶ πλείοσιν ἱστορίαις χαίρειν ὧν οὐκ οἶσθα ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, καὶ πέπεισαι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσι, μεταπείθειν οὐ ῥᾴδιον· εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζεσθαι δικαίοις, παρὰ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρός με συγγενησόμενος, ὥσπερ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγου. γνώσῃ γὰρ ἐκ πείρας, τά, τε ἄλλα ἅπαντα κάλλιον καὶ σεμνότερον· εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν φήμην ἐσχηματισμένα, καὶ τὸν ταῦτα διέποντα καὶ κοσμοῦντα Φάλαριν, οὐδενὸς τῶν σφόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων ἐνδεέστερον.

Ἀβα-

Abaridi. 56

ACcipio te ob conuerſationẽ cum illuſtribus uiris, ex Hyperboreis in loca noſtra ueniſſe, & cum Pythagora quidẽ philoſopho, cumq; Steſichoro poeta, cũq; alijs quibuſdam præclaris Græcis conuerſatum, multaq; ab illis addidiciſſe, quærere autẽ ob hiſtoriã earum rerum quas ignoras, & cum alijs pluribus congredi. Si tu igitur imbutus es calumnijs, quæ ad uerſum me feruntur, perſuaſusq; es, talem eſſe me, qualem calumniatores introducunt, à perſuaſione abducere te, non eſt facile. Sin autem æquum cenſes, ut uerum examinetur ab omnibus quidem hominibus, maximè uerò à ſapientibus uiris, ueni ad me, mea uſurus conſuetudine, quemadmodum & alij præſtantes uiri multi. Cognoſces enim experientia, cùm alia omnia melius caſtiusq;, & (ſi oportet abſq; contatione dicere) humanius, quàm ut iuxta obtinentem famã ſunt compoſita, tum hæc gubernantem atque ornantem Phalarin, nemine eorum qui propter hæc in admiratione ſunt, inferiorem. Vale.

Siniſtrã de ſe famam amolitur, & ad ſe uocat Abaridem.

Aba-

Ἀβάρεις Φαλάριδι τῷ τυράννῳ. νζ

Ἔδειξας φύσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος. καί σε ἔτεκεν οὐ γυνὴ καὶ ἀνήρ, ἀλλὰ λέαινα, ἢ σῦς ἄγριος. πιεῖς γὰρ πάντα βίᾳ, ἢ προσέτι ἰσχύι δόξῃ κακῇ καὶ ἀγριότητι. μὴ σύ γε κάλει Ἄβαριν, ὃν σέβη αἴδρα, εἰς πόλιν Ἀκράγαντα. δημότεια γοῦν ἐμοὶ φθόνος καὶ χαλεπότης, καὶ κακὴ ἄγνοια. εἰ δὲ προθύμως με θέλεις ἐλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοις ἑλληνικοῖς χρώμενος, προσκαλοῦ με εἰς σὴν ἑστίαν, καθαρεύων χερσί, καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτην σὸν καὶ ξένον· εἰ δὲ μή, χαίρειν σοι Ἄβαρις λέγει.

Φάλαρις Πολυστράτῳ καὶ Δαΐσκῳ. νη

Ἐγχειρεῖτε, καὶ μὴ μέλλετε δὴ τάχους ἐμοὶ πολεμεῖν. ἐπὶ τοιούτοις δὲ ἄλλοις οἷς δημηγοροῦντες ἐλέγετε, διαβάλλοντές με πρὸς Λεοντίνους, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀξιοῦμεν συμβαλλόμενοι φιλοτιμεῖσθαι.

Ναυσικλεῖ. νθ

Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκώς σοι τυγχάνω, καὶ Ἑρμοκράτης, ἤ τις ἄλλος εἴρξῃ τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς λαβεῖν τὴν Φιλοδήμου θυγατέρα γαμουμένην, ἀποπέμπων δέδωκα. καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον

μᾶλλον

Abaris Phalaridi. 57

INgeniũ oſtẽdiſti iniurijs ac crudelitati aſſuetum: teq; genuit nõ mulier & uir, ſed leæna ſusq; agreſtis. Facis enim omnia ui, ac inſuper robore, malaq; exiſtimatione, feritateq;. Ne tu uoces Abarin, pium uirum, in ciuitatem Agrigentum. Aliena enim ſunt mihi, inuidia & immanitas, malaq; ignorantia. Si autem promptè me uis in tuas uenire ædes, legibus utens Græcis, inuita me in tuam domum, purè agens manibus, animaq;, erga quemuis ciuẽ tuum & hoſpitem: ſin minus, Abaris te ualere iubet. Vale. Impietatẽ Phalaridi exprobrat, & uenire recuſat.

Phalaris Polyſtrato & Daiſco. 58

AGgredimini, & ne procraſtinetis, celeriter mecũ bellũ gerere. Propter huiuſmodi enim præmia, quæ dixiſtis in concione, calumniantes me apud Leontinos, neq; inuidemus uobis, nec dehortamur ambitioſe contendere. Valete. Prouocat inimicos.

Nauſicli. 59

EGo quidem (quod iam ſæpius tibi ſcripſi) etiamſi Hermocrates, ſiue quis alius obſtet, ne dona à me miſſa Philodemi accipiat filia nuptum data: attamen miſi, dediq;. Et laudẽ De ſua beneficentia.

æqua-

μᾶλλον δὲ εὐκλείστερον ἔχω. παρ' ὅσον φιλῶ τοῖς συγγενέσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντεξετάζομαι. πρὸς δὲ τοὺς ὀνειδίζοντας ὅτι χαριζόμενοι πείθομεν, ταύτην ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς εὐεργετουμένους ἀντὶ φιλοφροσύνης, βίᾳ χρήσασθαι.

Ἀριστολόχῳ. ξ

Ἐπιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἡμῶν πονηρίας, καὶ γενόμενος ἄλλος τις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἷος εἶ, χαλεπὸν καὶ καθ' ἑκάστην ὑπόλαβε. μὴ τοῦτο μόνον εἰ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ καὶ καθ' ἑκάστην γε κατηγορείαν τῶν παθῶν, οὐ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμείβῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐάσω χρηστότητα τὴν δοκοῦσαν εἶναί ποτε, τῆς κατ' ἐμαυτοῦ πονηρίας ἐνέγκασθαι δευτέραν αἰτίαν. ἀλλ' εἰ μηδὲ σὺ σεαυτοῦ πρὸς με εὐεργετεῖν βουλημένον φέρῃ, ἡμῶν γοῦν οὕτως ἐχόντων ὧδε οὐ πλεῖστον, τάχα ἂν ἐπιεικέστερος ὀφθείης.

Ἐπιχάρμῳ. ξα

Περὶ τῶν αὐτῶν ὧν σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε ἀποστῆναι τῆς τυραννίδος,

æqualem, imò glorioſiorẽ habeo, in quantum cum huiuſmodi cognatis tyrannus ego, nihilq́; ad eos pertinẽs, comparor. Porrò aduerſus uituperãtes, quòd munera dantes credimus, hanc habemus defenſionem, non poſſe beneficijs affectos, pro beneuolentia uiolentia uti. Vale.

Ariſtolocho. 60

OBlitus prauitatis, quam te habere negabas, factusq́; alius quiſpiam erga nos, quàm qualis es, uidebaris. Difficile hoc, atq; ſingulas per accuſationes, temerariũ penè fuit credere: ego tamen accuſatoribus tuis nolui habere fidem. Inde quanto melior te fuerim, recordare, nõ hoc ſolum, quòd frequenter à me, idq́; ſingulis in accuſationibus, beneficijs affectus, non ſimilia nobis retribuas. Ego enim non ſinam, ut probitas, quæ quibuſdam ineſſe uidetur, maliciæ aduerſum memet ſecundã culpam adferat. Verùm ſi non tibi ipſi, quem ego beneficijs afficere decreui, parcis: nobis ſaltem ita plurimum affectis, (parce) Quod ſi curares, citò humanior conſpicereris. Vale.

Græca hic nõ ſunt integra, ſed quædã deſiderantur: nos utcũq; ſenſum reddidimus, donec aliud nacti erimus exẽplar. Simulationẽ & ingratitudinem exprobrat.

Epicharmo. 61

EIſdem de rebus tu ac Demoteles nobis dediſtis conſilium, ut nempe à tyrannide deſiſtamus.

Cur tyrannidem non deponat.

δος, ταῦτα οὐ διανοοῦντες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, οὕτω συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυραννίδος, ὀρεγομένῳ· τὸ παύσασθαι δέ, οὐκ ἔτι· διὰ τὸ πολλὰ μὴ δεόντως πρᾶξαι. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μεθεῖναι τὸν ὀϊστόν, ἀναλαβεῖν δὲ βεβλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος, τοῦτο δὴ ποιεῖτε. εἰ δὲ τοῦτο ἐστιν ἀδύνατον, ἀδυνατωτέραν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

Τιμοσθένει. ξβ

ΤΩν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ φρούριον ὑπομείναντες, ἐκκοπτέτωσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ἐπιδρομὰς τῆς θαλάσσης διαχωσάτωσαν. ἵνα τοῦ πλημμελείου διαφυγούσης, ἐνεργὸν ἀντὶ ἀργοῦ γένηται τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δ' ἡ περὶ ἑκατέρων αὐτῶν χάρις, τοῖς πρώτοις δὲ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

Ἀριστολόχῳ. ξγ

ΕΙ τὸ Στησίχορον ἀδείας ἀξιωθῆναι παρ' ἡμῖν αἰχμάλωτον ποτὲ γενόμενον, ἐπαίρει σε κατ' ἐμοῦ γράφειν τραγῳδίας, ὡς πᾶσι τοῖς πολίταις ἡμέρως προσενεχθησομένου, πολὺ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνεις. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι

μαι

ſiſtamus. Hæc uos non maleuolentes,ſed ignorantes,ob inexperientiam ita conſuluiſtis. Incipere enim tyrannidem, in uoluntate appetentis eſt: deſiſtere autem à tyrannide, non iam, eo quòd multa non conuenienter ſint perpetrata: quemadmodum neq; ſagittarius telum emiſſum poteſt recipere. Cæterũ ſi facere poteſtis, ut tyrannidis tollatur principium, id ſanè facite. Sin uerò hoc fieri non poteſt, multo minus fieri poſſe ſcitote, ut mihi ueſtra cohortatio uideatur eſſe utilis. Vale.

Timoſtheni. 62

Militum dimidia pars maneant in caſtello, idq; excindant: aſt alij incurſus maris aggeribus obſtruant, ut exundatione perſiccata, pro campo inculto atq; ocioſo, aptum culturæ reddant. Repoſita autem ſit illis de utroq; opere gratia, qui primi ſuum opus confecerint. Vale. Mandata continet.

Ariſtolocho. 63

Si te id, quòd Steſichorus olim captus uenia à nobis dignatus eſt, impellit ad ſcribendum contra me Tragœdias, quaſi cum omnibus poetis placidè ac manſuetè acturum, multum à ueritate aberras. Non enim approbo in Poetæ malo, qui contra ipſum ſcripſerat, minatur.

μου κοινότητι κριτὰς, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθοὺς τῷ κριτῇ· οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καταστάντας, ἀλλὰ τοὺς γενναιοτάτους τῶν ἐχθρῶν· σὺ δὲ, κακὸς μὲν κριτὴς, ἄναλκις δὲ ἐχθρὸς ὢν, καὶ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν δύναμιν κριτικὴν στησιχόρῳ σεαυτοῦ προσεικάζεις. γνώσῃ δὲ τὴν ταχίστην τῶν λεγομένων διαίρεσιν, οὐκ εἰς μακράν, οὐ τῶν ὧν εἰς ἐμὲ γράφεις. τοὺς γὰρ ἂν εἴην ἀψυχότατος, εἰ μὴ τὴν σῶν ἐπιγραφὴν δραμάτων. ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐχθρὸς καὶ κριτὴς τῶν αὐτῶν σεαυτὸν καὶ στησίχορον ἀξιοῖς.

Ἀφιλαντι καὶ Θρασυβούλῳ. ξα

ΥΜεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι τὰ χρήματα ἃ ἐδανείσασθε, τεύκρῳ λέγετε. ὁ δὲ οὔ φησιν ἀπειληφέναι. οὐκ ἔχω δὲ μὰ τὸν ἡρακλέα, οὔθ' ὑμῖν ἀπιστεῖν, οὔτ' ἐκείνῳ μὴ πιστεύειν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιζητεῖ βεβαίωσιν ὑμᾶς ἔχειν τῆς ἀποδόσεως. ὑμεῖς δὲ ὡς φίλῳ πεπιστευκέναι λέγετε. δι' ἅς γε αἰτίας οὐκ ἀπειληφὼς, ἵνα μὴ δόξω περὶ ὑμῶν ἀπιστεῖν ἐν τοῖς λόγοις, ὡς κεκομισμένα προσδέδεγμαι. εἴη μὲν τοι μέχρι παντὸς ἀγνοεῖν μετ' ἀληθοῦς, ἢ τὸ πλεῖον ὑμῶν τοῦτον ὅς τις ἐστὶ, πονηρὸν εὑρεθῆναι. κρεῖττον γὰρ ἡγοῦμαι πολλῶν χρημάτων

τὴν

communne poetas, ſed bonos tantum poetas: neque qui inimicitias mecũ exercent, ſed generoſiſsimos inimicos. Tu uerò malus poeta cum ſis, imbellisq́; inimicus, tam iuxta uirilem animum quàm poeticam facultatem, Steſichoro temetipſum æquas. Cognoſces autẽ celerrimè dicti huius diſtinctionem, non multo pòſt. Non ob ea quæ in me ſcribis, (omniũ enim hominum timidiſsimus eſſem, ſi me uel conuerterem propter tuas fabulas) ſed quòd talis inimicus & poeta quum ſis, iiſdem temetipſum & Steſichorum dignum putes. Vale.

Aphilanti & Thraſybulo. 64

Vos quidem pecunias, quas mutuò accepiſtis, Teucro reddidiſſe dicitis: is uerò negat ſe accepiſſe. Non poſſum mehercle, neq; uobis, neq; illi non credere. Is enim requirit, an habeatis redditionis roborationem: uos autem illi credidiſſe dicitis, ut amico. Quas ob cauſas licet non receperim, ne cuiuſquam tamen uerbis non credere uidear, tanquã relatas & acceptas exiſtimabo. Idq́; tãtiſper, dum uel omnino ignorauero huiuſce rei ueritatem: aut impoſtorẽ illum ex uobis, quiſquis eſt, prauum inuenero. Melius enim puto, multarũ pecunia-

Mutuũ nõ perſolutũ, pro perſoluto ut accipiat.

* roboratione.) apocham, uel ſyngraphã abſolutiõis

τὴν ἀναγκαίαν ζημίαν, ἢ φίλον. ἀνάγκη δὲ τῆς ἀληθείας εὑρεθείσης, ἀντὶ φίλων τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ψευδομένους, ἐχθροὺς γενέσθαι.

Γλοπίδῃ. ξε

ΟΥτ᾽ ἂν ἐγὼ γράψαιμι πρὸς Στησίχορον περὶ ὧν ἀξιοῖς· οὔτ᾽ ἂν ἐκεῖνος ἐπινεύσειεν, εἴς τινα τῶν οὐκ ἔτι ζώντων ἐξενεγκεῖν μέλος, εἰ καὶ γράψαιμεν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ᾽ αὐτοῦ, τὴν ἐπὶ τῇ Νικοκλέους γυναικὶ ποίησιν. εἰ δέ τι βούλει παρ᾽ ἡμῶν αἰτεῖν, οὗ τινος ἡ ἐξουσία οὐκ ἐπ᾽ ἀλλοτρίαν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἄνεισι γνώμην, ἐπίστελλε.

Τηλεκλέδῃ. ξϛ

ΙΔίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ, πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διείλεξαι. ὅτ᾽ ἴσως διαπειθόμενος, ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μηδὲ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου Περίλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι, τῷ τρόπῳ τοῦ αὐτοῦ αἰκίας. οὐ γὰρ ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τῆς ἐπὶ Περιλάῳ τιμωρίας ἐπαινούμενος, ἐπιστρέφομαι. τιμωρὸς γὰρ οὐκ ἐγενόμην ἐπαίνου χάριν, ὅτι τῆς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς ἢ καλῆς, ἄμυνα κεχώ-

rum iacturā facere, quàm amicorū. Neceſſum eſt autem inuenta ueritate, pro amicis, eos qui fecerūt iniuriam, ſuntq́; mentiti, inimicos fieri. Valete.

Pelopidi. 65

Petitioni cur non ſatisfecerit.

NEq; ego ſcribere poſſem Steſichoro de ijs quæ petis: neq; ille annueret, in quēpiam qui † adhuc uiuat, carmē edere, etiā ſi ſcriberemus nos. Sufficit autem mihi, quòd beneficiū ab eo receperim, poemate in Nicoclis uxorem compoſito. Si quid autem uis à nobis petere, cuius facultas non ad alienum, ſed ad meum redit arbitrium, ſcribe. Vale.

† adhuc.) Negatio οὐκ in Græco uidetur redundare. id quod ex epiſt. 78. colligi poteſt.

Teleclidi. 66

Cur æneo tauro alios etiam poſt Perillū inuentorem excruciarit

PRoprio quodam uſus conſilio, apud multos iam meos familiares diſſeruiſti, (hoc fortaſſe conſequi uolens, quod & factum eſt, ut tui ad me perferrentur ſermones) quòd non oportuerat poſt * Perilaum tauri opificē, alios etiam eo ſupplicij modo conficere. Nam ita me meam ipſius deſtruere laudem. Ego uerò, neq; ſi ob Perilai ſupplicium lauder, me uorterim: (pœnam enim non ſumpſi laudis gratia) neq; ſi uituperer ob aliorum ſupplicia, ægrè fero. Ab opinione ſiquidem turpi uel honeſta, uindicta

* Perilaū.] Dicitur etiam Perillus, faber Athenieſis, qui Phalaridi ęneum taurū dono dedit. Vide epiſt. 122.

ſeparata eſt. Quin & hoc bene ſcias, me illũ eam ob cauſam puniuiſſe, quòd etiam alios quoſdam in tauro perditurus eſſem: quoniam quòd ad æris opificium attinet, præmio, non perditione dignus erat. Iuſtum igitur, illi culpas de his, & illis qui hanc ſubire fortunam cogerentur, repoſitas eſſe. Si uerò & in nos conferuntur ab ijs qui iniquius iudicant, non ægrè ferimus, dum demonſtrare poſsimus, occiſos omnes, ſupplicio fuiſſe dignos. Nam incipite à primo qui punitus eſt, quem ego pro omnibus hominibus, imò pro ipſa humana natura combuſſi, eodem modo de omnibus inquirite. Nam ſi Perilai *ſupplicium, ceu iuſtum laudatis: etiam aliorum ſupplicia, quoſcunq; pro alienis iniurijs puniui, neutiquam conuenienter reprehendere poteritis: neq; eorum quos perfidos factos occidimus, propter exitium quod mihi ſunt machinati.* Nimirum *ſanè ualde incõſideratus eſſem, ſi eos qui alijs malè fecerunt, etiamſi mihi benefeciſſent, ſupplicio afficerem: eos uerò qui mihi ſtruxiſſent inſidias, indemnes ſinerem, infamiamq; pro ijs qui nihil ad me pertinẽt: ad hoc ut inſidiantibus terribilis eſſe uiderer, in me recipiens, in proprijs periculis contarer. Cer-*

 tiores

πεπείσμεθα δὴ περὶ τῆς ἀξιώσεώς σου, καὶ οὐ δεῖ πλείοσιν ἐνοχλεῖν. παῦσαι δὲ ἐπὶ σεαυτῷ καὶ ἐμοὶ πράγματα παρέχων.

Γαυρόλᾳ. ξζ

Ἀφικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν Στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν· ἃ μὲν αὐτοῦ Στησιχόρου γεγραφότος, ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια. ἦν δὲ τὰ μὲν Στησιχόρου, τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα· τῶν δὲ ἄλλων εἴ τινα κατὰ σύγκρισιν ἐξετασθείη, πολὺ βελτίονα, ὥστε με περισσόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα, περισσολβίας δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ἐπὶ τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας. εἶεν δὴ Γαυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δή ποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεις ὅπλοις τε καὶ κυνηγεσίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς λόγου τε καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, ἣν ἐχρῆν πρὸ τὴν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα συνασκῆσαι, καὶ μόνην. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον, ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος, εἰ μή τις τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχῆς δὲ πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρή, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐν δημοκρατου-

μένῃ

tiores iam facti ſumus de tuo iudicio, neq; opor tet pluribus obſtrepere. ſed deſine & tibi ipſi mihiq; negocium faceſſere. Vale.

Paurolæ filio. 67

Q*Vum perueniſſem Himeram neceſſarium ob negocium, audiui Steſichori filias poemata ad lyram canere, partim quæ ipſe Steſichorus ſcripſit, partim uirginũ propria. Erant autem uirginum, Steſichori poematis inferiora: alijs aũt, ſi qua per collationem examinarẽtur, multo meliora: ut ego ter beatũ exiſtimauerim eum, qui ita eas docuiſſet: ipſas quoq; ter beatas, quæ præter naturam ad tam profundam perductæ eſſent eruditionem. Age nunc Paurola. ualde enim & propter hæc cupio cognoſcere, quẽm nam tantum animum habens, corpus quidem exerces armis ac uenationibus, alijsq; uexationibus: animam autem inexercitatam ſinis & ſtudijs & Græca eruditione, quam primã ac ſolam ad huiuſmodi excultam ſimul eſſe oportebat. Corporis enim cura habenda eſt, ſanitatis gratia, uel roboris (niſi ſe quiſpiã ſacra ob certamina ærumnis exerceat) animæ autem habere prouidentiam omni eum modo conuenit, qui optimo cum honore in ciuitate,*

Filiũ accuſat, ꝙ negligat cultum animi, ſimulq; à ſtudio tyrannidis dehortatur.

μένῃ ζήσεσθαι πόλει. εἴ γε μὴ σὺ τοῦθ' ὃ κατηγοροῦσί τινες, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ὡς προσήκοντά σοι κατὰ νόμους. καὶ δὴ τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην, οἰόμενος ἁρμόζουσαν εἶναί σοι τὴν ἰσχὺν, εἰς τοιαύτας δυναστείας κατάστασιν. ὅπερ ἐὰν εὖ φρονῶν τυγχάνῃς, παρὰ τοῦ μεταμελομένου περὶ μοναρχίας, οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βίον, γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον ἂν εὔξαιτο, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ, ἕνα φοβεῖται τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραννον· ὁ τύραννος δὲ καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας, καὶ δι' οὓς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν πολλῶν φόβων καὶ ταλαιπωριῶν, πρὸ τούτων εὐλαβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας· ὥστε ἐμφρονέστερον δεξάμενος τὴν τοῦ συμβουλεύοντος πατρὸς εὔνοιαν, ἴσος ἄξιον πᾶσιν εἶναι. τὸ δὲ ἐκ φόβων διηνεκῶν καὶ κινδύνων ἀδιαπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς καὶ παισὶν ἐχθρῶν παράδος. εἰ δὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι τὸν ἐν τυραννίδι βίον οἴει τι τερπνὸν καὶ προσφιλὲς ἔχειν, ἀλλ' οὐ τὰς ἀνωτάτω συμφορὰς

φορὰς

tate, populari utēti gubernatione, uicturus ſit. Niſi tu hoc (quod prædicant quidam) inſtituiſti, ad ſectandam imitandamq; in tyrannide uitam, quaſi competentē tibi iuxta leges: & propterea corporis robur excolis, putãs congruere tibi ualidas uires ad huiuſmodi dominationis acquiſitionem. Cuius tu rei (ſi rectè ſapis) ab eo quem monarchiæ pœnitet, quiq; non ſpõte, ſed ex neceſſitate hanc ſuſcepit uiuendi rationem, conſilium accipe. Qui enim utramq; uitam, tyrannicam nempe ac priuatam, expertus eſt: is potius ſub tyranno, quàm tyrannũ agere optauerit. Priuatus enim unum metuit tyrannum, ab alijs liber difficilibus rebus: tyrannus autem eos quoq; qui foris ſibi ſtruunt inſidias, eoſq; à quibus ſeruatur. Neceſſe enim illi eſt, cum multis timoribus atq; miſerijs ipſis, in primis metuere ipſos cuſtodes. Itaq; prudentius cõſulentis patris amplexus beneuolentiã, uelis omnib. æqualis eſſe. Cæterùm monarchicã illam potentiã, inter timores aſſiduos periculaq; indeſinentia uerſantem, inimicis atq; inimicorum filijs dimitte. Si uerò propter inexperientiam ac iuuentutem, tyrannicam putas uitam aliquid habere iucundum ac delectabile, & non ſupremas cala-

mitates

φορᾶς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἁμαρτάνεις, καὶ τοῦτο πάσχεις δι' ἄγνοιαν. εὔχου δέ σοι τὸν θεόν, μηδέποτε τυραννικῆς πεῖραν πειρασῆναι τύχης.

Τῷ αὐτῷ. ξη

Οὐχ ὑπὸ σοῦ πολλὰ νομίζω χρήματα αἰτεῖσθαι, μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰδεέστερον εὑρίσκω ἤδη χρηστότητι παιδὸς ὑπηρετεῖν. εἴη μέν τοι σε εἰς ὅσα φὴς ἀναλίσκειν. καὶ οὕτω διδοὺς τῶν λυπουμένων φίλων ἀπορήσεις θᾶττον, ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτούμενος. ὅσῳ γὰρ ἂν προηγῆται τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἕπεται τὸ μεγαλοφροσύνης ἀξίως κτᾶσθαι. ὅταν δὲ ἅπαξ τὸ δρᾶν πρόθυμον παρῇ τινί, τὸ κατορθοῦν ἕτοιμον αἱ τύχαι παρέχονται. μὴ δὴ καταιδούμενός με τοιούτοις παρρησιάζου λόγοις. ὡς οὐκ ἀσμένως ὀλίγα διδόντα υἱῷ, δι' ὃν τὰ πάντα προεποιησάμην. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ μέμφεσθαί σε τῆς πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐκτενείας, ὥσθ' ὑπερφυῶς ἡδόμενος, ἄξια παραινῶ σοι διανοεῖσθαι τῆς τοσαύτης φιλανθρωπίας. ἵνα μὴ μόνον πρὸς τὸ παρὸν ἧς μεγαλόφρων. συμπαραμενούσης δέ σοι τῆς αὐτῆς τύχης, ἐσαεὶ φυλάττῃς τὸ βούλημα. καὶ ὃ δίδομεν οὖν ἀσμένως,

ὧ γαν-

mitates infelicitateſq́;, omnino quidẽ aberras, hocq́; tibi ex ignorantia uſu uenit. roga autem Deum, ne tibi unquam tyrannicæ uitæ experimentum exhibeat. Vale.

Eidem. 68

Liberalitatem filij collaudat.

NOn multas te pecunias cẽſeo petiuiſſe, (ita me dij ament) ſed meipſum reperio negligentius filij benignitati ſubminiſtrare. Eſſet enim tibi, unde in ea quæ dicis poſſes expẽdere: atq; ita danti tibi citius defuturi ſunt amici qui accipiant, quàm petenti patris benignitas. Quãto enim magis prægreditur ſplendidè donãdi ſtudiũ, tanto ſequitur ut acquiras dignè tanta animi magnitudine. Quum autem ſemel aliquibus faciendi alacritas adfuerit, ijs rectè abſoluendi copiam fortuna præſtat. Ne tu igitur (me reueritus) tali utaris loquendi libertate, quaſi non libenter pauca dem filio, propter quem omnia acquiſiui. Tantum enim abeſt, ut te reprehendam ob liberalitatem in amicos: ut læter etiam ſupra modum, teq́; horter, ut digna cogites tanta humanitate: ut non ſolum ad præſens magnanimus ſis, ſed eadem tecum permanente fortuna, in perpetuum iſtud propoſitum cuſtodias. Quod ergo damus, libenter damus (gene-

ὦ γενναῖε Παύρολα, καὶ λαμβανόμενον χά-
ριν παρὰ σοῦ, τὸν τρόπον τῆς δαπάνης, οὕτως εὔελπιν καὶ χρηστὸν ὄντα.

Ερυθίᾳ. ξθ

ΕΙ μὴ εὐλαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον, οὐ τολμᾷς εἰς ἀκράγαντα πέμψαι παυρόλαν, συγγνώμην ἔχω σοι, καὶ ὡς γυναικὶ καὶ ὡς μητρί, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαπητοῦ παιδός. εἰ δ' ὡς μόνη, καὶ μὴ μετ' ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαιοῖς ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμόνως κρίνεις τὰ περὶ γονέων. κατὰ μὲν γὰρ τὸν ἀκριβέστατον λόγον, πατρὸς ἂν εἴη παῖς μᾶλλον, ἢ μητρός. κατὰ δὲ τὸν εὐγνωμονέστερον, ἑκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε καὶ τῷ γεγεννηκότι τὸν υἱὸν, σαυτῆς ἐλάττωσιν ἡγῇ, τί δοκεῖς τῶν μηδὲ μόνους ἀξιουμένων; κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡς ἐμὲ, οὐδὲ μακρὰς ἥξοντα πρὸς σὲ, ἀλλὰ θᾶττον, καὶ μεθ' ὅσων δεῖ Φαλάριδος καὶ ἐρυθίας παῖδα· ἵνα εἰ καὶ μὴ μετ' ἐμοῦ, μετ' ἀλλήλων γοῦν ἐν ἀφθονίᾳ πλούτου βιωτεύητε. εἰς τίνας γὰρ ἄν τις ἀναγκαιοτέρους εὔξαιτο περιουσιάζειν, γυναικὸς ἢ παιδὸς οὐκ ἐπιμελῆ θείς; ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακὼς ὡς εἰκὸς ἄνδρα καὶ πατέρα, βούλομαι τῶν παρ' ἐμοὶ χρημάτων

μοῖραν

(*generoſe Paurola*) *& refertur nobis abs te gratia expenſorum modò, ita bonæ ſi ei pleno atq; benigno. Vale.*

Erythiæ uxori. 69

SI *tu quidē ob metum tyrannicæ uitæ, non audes Agrigentum mittere Paurolam, ignoſco tibi, & ut mulieri, & ut matri, chariſſimo filio metuenti: ſin uerò, quaſi ſola & nō mecum genueris, ſola eum habere iuſtum putas, inique iudicas de iure parentum.* Nam *iuxta exactiſſimam rationem, filius eſſet patris potius quàm matris: iuxta æquiſſimam uerò, amborū pariter.* Quod *ſi aliquando filium patri tradere, tuam ipſius diminutionem putas: quid cenſes ſentire patrem, cui ne pars quidem fruendi filij datur? Fac igitur pro amborum iure, ac mitte illum ad me, non poſt longum tempus ad te rediturum: ſed citò, & cum quibus redire oportet Phalaridis & Erythiæ filium, ut ſi non mecum, uos ſaltem iſtic ſimul in rerum opulentia uiuatis. In quos enim magis neceſſarios ſua quis optet largè profundere, qui non curam habuerit uxoris aut filij? Ego uerò qui eam circa uos diligentiam curamq; adhibui, quam adhibere maritum & patrem par eſt, uolo mearum opum partem*

Filium ab ea ad ſe mitti iubet.

μοῖραι οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖς φιλτάτοις ἐναποθέσθαι. καὶ τοῦτο σὺν τάχει πρᾶξαι, καὶ διὰ τἄλλα μὲν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν γῆρας, καὶ διὰ τὴν πρόσφατον συμβεβηκυῖάν μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπομιμνήσκει γάρ με τελευταίαν ἡγεῖσθαι τοῦ ζῆν ἀνθρώπου προθυμίαν, τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν. τὸ δὲ τῆς οὐσίας τὸ Κρήτηθεν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ τὸ ἐνθένδε πάλιν ἀφόβου, τὸ πιστὸν αὐτοῦ πρὸς ἀσφάλειαν, ἡ τοῦ πατρὸς εὔνοια παρέξεται μᾶλλον, ἢ ὁ τοῦ μητρὸς φόβος.

Γολυκλέτῳ. ο

Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον θαυμάζοιμι, ὦ Πολύκλειτε, τὴν ἰσχὺν τῆς ἰατρικῆς, ἢ τὴν τοῦ τρόπου πίστιν. ἡ μὲν γὰρ ἰσχὺς τυραννοκτόνον νενίκηκε πάθος· ὁ δὲ τρόπος, τιμὰς τυραννοκτόνους. δι' ἀμφοτέρων δὲ τούτων, ἡ σὴ δικαιοσύνη δραμοῦσα, ἐν δυσὶ κινδύνοις ἀναιρούμενον, ἀφύκτου τε νόσου προσβολῇ, καὶ τιμαῖς πολεμίων, διεσώσατο. μόνῳ γάρ σοι πρώην, κτείναντός με τοῦ πάθους, μηδὲν ἀπὸ τῆς τέχνης αὐτῇ πράξαντι, τετυραννοκτονηκέναι δοκεῖν. καὶ μὴ κτείναντος, παρῆν ἑτοίμως δοθὲν, ὡς ὑπὸ ἐπιτηδεία μου λαμβάνοντος, διαφθεῖραι. ἦν δὲ καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι, πρὸς

partem non paruam in uos mihi chariſsimos collocare. Atq; hoc facere quamprimũ, cùm propter alia, tum non minus propter aduenientem ſenectutem, difficilemq́; morbũ, qui recens mihi accidit. Commonefacit enim me, ut præſentem ſemper diem, ſtatum uiuendi terminum homini eſſe exiſtimem. Vt autem è Creta Agrigentum uenire tutò queat, atq; hinc redire, fidem illi ſecuritatis, magis præſtabit patris beneuolentia, quàm matris timor. Vale.

Polyclito medico. 70

HAud ſcio, utrum in te magis admirer, (ô Polyclite) uim'ne artis medicæ, an morum tuorum fidem. Artis enim uis, morbũ qui tyrannum occiſurus erat, ſuperauit: mores autem, honores præmiaq; tyrannicidarũ. Per hæc autem ambo tua iuſticia diſcurrens, duobus me periculis perditum, nempe ineuitabilis morbi impetu, ac hoſtiũ præmijs, ſaluum conſeruauit. Soli enim tibi in manu erat, ſi me peremptururus erat morbus, tuq́; nihil ex arte opis tuliſſes, uideri tyrannum occidiſſe: & ſi non pereuiſſet, cum quidlibet mihi abs te datum, promptè, tanquã ad ſalutem faciens, accipere͂, me perdidiſſe, iuuiſſet aũt & opinio, ꝙ me perdidiſſes,

Gratiam refert medico, à quo erat ſeruatus è morbo grauiſsimo.

πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἑλέσθαι. ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ παραδοὺς σοι καιρὸς ἐμὲ διὰ τὴν νόσον, τυραννοκτονίας εὐσεβοῦς τύχην. ἐγὼ μὲν οὖν ἤδη σοὶ γενόμενος, ὅτι βούλοιό μοι χρῆσθαι, τὰς ἀξίας χάριτας οὐκ ἔχων, τοσαύτης ἀρετῆς ἀμείβεσθαι, τοῦθ' εὖ οἶδα, ὅτι τῆς κτίσαντος θεοῦ τὴν τέχνην, ἄξια φρονεῖν ἐπαιδεύθης. ὅμως σὺν τοῖς τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐπαίνοις, ἀπέσταλκά σοι τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς χαριστήρια, φιάλας ἀπίφθου χρυσοῦ τέσσαρας, καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς οὐ τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο· καὶ ποτηρίων θηρικλείων ζεύγη δέκα, καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι, καὶ ἀργυρίου μυριάδας ἀττικὰς πέντε. γέγραφα δὲ καὶ τεύκρῳ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, διδόναι σοι σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν οἵ τε ναύαρχοι καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι, μικρὰν ἀμοιβὴν ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας. προσκείσθω δὲ τὸ καταδεέστερον τῆς εὐχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν, ἴσην ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀμείβεσθαι τὸν εὐεργετηθέντα.

Τῷ

ad conſequenda eadem præmia. At tu noluiſti iniquum lucrum, pro iuſta gloria amplecti. Fortaſſis autem, ne opportunitas quidem, quæ me tibi ob morbum in manus tradidit, pij tyrannicidij habebat formam. Ego igitur in tua poteſtate constitutus, ut poſſes mihi quicquid uelles, facere: non habens, quam tibi pro tanta uirtute dignam gratiam referam: hoc unum ſcio, quòd medicinæ autore Deo dignè ſapere eruditus ſis. Attamẽ unà cum artis medicæ tuæq; fidei laudibus, miſi tibi pro uitæ meæ conſeruatione præmia, phialas excocti auri quatuor, craterasq; argenteos, non noſtri ſeculi arte factos, duos: thericliorum poculorũ iuga decem, pueros incorruptos uiginti, argentiq; myriadas Atticas quinq;. Scripſi autem & Teucro procuratori meo, ut tibi annuũ det ſtipendiũ, quantum accipiunt nauium præfecti ac corporis cuſtodes, cæteriq; ordinum duces: paruulam retributionem pro magno beneficio. Incũbat autem ei qui ſatis referre gratias non poteſt, confeſſio, quòd qui beneficium accepit, parem retributionem reddere non poſſit. Vale.

 Eidem

Τῷ αὐτῷ. οα

Ἀπέλυσα διὰ σὲ καλλαίσχρον, οὕτως ἐπιβουλεύσαντά μοι περιφανῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνωμότας μηνῦσαι· προσθεῖναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ, καὶ πότε, καὶ πῶς ἔμελλον ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἦν ἀμνήμονος, ὡς ἔοικεν, αἰδὼς, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώπῳ, τῷ ταύτην δεδωρημένῳ. ἅμα δὲ ἐλογιζόμην, ὅτι κἀμοῦ μᾶλλον ἦν, τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν ἰατρῷ σεσωκότι. πρὸ πολλοῦ δὲ σοὶ τὸ λαβεῖν πρεπωδέστερον, τῷ τῆς ἰατρικῆς προεστῶτι, καὶ πάντας σώζοντι τοὺς δεηθέντας. ἰδέτω μέν τοι τὸ παράλογον καλλαίσχρος, ὅτι ζωῆς παρὰ σοῦ χάριν εἴληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐ δικαίως ἀφελόμενος. ἀφήρηται γοῦν οὐ μελλήσας, ὅμως δὲ ἠτύχηκεν.

Γεριαθένει. οβ

Τὴν Αὐβύλου καὶ τὴν ἀειφαίτου γυναῖκα, τὰς ἐπιβουλευσάσας μοι πειραθείσας, ἃς ἑλὼν αἰχμαλώτους ἔπεμψας, ὡς ἀπολυομένας πρός με, σφόδρα σπουδάσας τὸ πρῶτον ἀνελεῖν, σέσωκα. καὶ πάντως που θαυμάζεις, ὅτι ὑφῄρηκα τῆς ὀργῆς. εἰ δὲ καὶ πύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι

δὶ

Eidem. 71

DImiſi propter te Callæſchrum, qui mihi ita manifeſtè inſidiatus eſt, ut non ſolum inuaſionem cōfeſſus ſit, uerumetiā coniuratos indicarit: indicioq; addiderit locum in quo, & quando & quomodo me aggreſſuri erant. Verùm ingrati (ut uidetur) uiri erat, non donare ſalutem homini, qui eandem mihi quoq; cōtuliſſet. Simul autem ratiocinabar, ad meum etiam pertinere officium, ut beneficium hoc darem medico, qui me ſaluum conſeruaſſet: multo autem tibi decentius eſt hoc accipere, qui artis medicæ primas tenes, omnesq́; ſeruas, ſalutem abs te petentes. Intueatur autem inopinatū caſum Callæſchrus, quòd uitæ beneficium abs te acceperit, qui alteri uitā iniuſtè abſtulit, (nam ablata eſſet, ſi nō curam adhibuiſſem) alioquin autem in calamitatem incidiſſet. Vale.

Eiuſdem argumenti.

Periſtheni. 72

EVbuli ac Ariphanti uxores, qui mihi ſtruxerunt inſidias (Periſthenes) quas captas ad me miſiſti perdendas, licet antea ualde ſtuduerim eas occidere, ſaluas tamen conſeruaui: atq; omnino forſan admiraris, quòd iram remiſerim. Porro ſi etiā audires cauſam, quòd nem

Cur inſidiatorum uxorib. pepercerit.

δι᾽ εὐγενείας ὑπερβαλλούσης ἀπόδειξιν, μᾶλ-
λον ἂν ἔτι θαυμάσειας. ἐρωτώμεναι δ᾽ ὑπ᾽
ἐμοῦ τὴν ἐπιβουλὴν, εἰ συνῄδεσαν τοῖς ἀνδρά-
σιν, οὐ μόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμηθῆναι
τυραννοκτονεῖν. αἰτίας δὲ ἀδικίας εἰπόν-
τος μου μείζονος ἢ ἐλάττονος εἰς ὑμᾶς ἐξ ἐμοῦ
γενομένης, ἰδίας μὲν οὐδεμιᾶς, τῆς δὲ κοινῆς ἀπε-
κρίναντο. κοινὴν γὰρ ἀδικίαν ὑπολαμβά-
νειν τὸ καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας. τί
παθοῦσαι τοιγάρτοι πάλιν ἐπανερομένου μου,
δίκην ἀποτίσαιτ᾽ ἄν μοι τοῦ μίσους τὴν κατ᾽
ἀξίαν, ἀποθανοῦσαι προσέθηκαν. ζῆν δ᾽ οὐ τεθ-
νάναι κείνας, τὰς μὲν τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνή-
σκοντας φρονήματός τε τοσούτου, πολίαθενες,
ἐγώ τε δικαίως ἐφεισάμην, σύ τε πάνθ᾽ ὅσα
μετὰ τούτων ἔλαβον ὅτε ἡλίσκοντο, μεταπεμ-
ψάμενος αὐτῶν τοῖς ἀναγκαίοις ἀπόδος, ἵνα περὶ
μηδενὸς ὡς ἠδικημέναι μέμψωνται.

Εὐάνδρῳ. ογ

ΚΑὶ σὲ καὶ πάντας Ἱμεραίους, μᾶλ-
λον δὲ τοὺς πλείστους Σικελιωτῶν οἴο-
μαι γινώσκειν σαφῶς, ὅτι τῆς ἐν Ἱμέρᾳ συντε-
θείσης κατ᾽ ἐμοῦ ἐπιβουλῆς, δικαιότερος
ὢν τῶν ἐγχειρούντων περιεγενόμην. οὐ γὰρ
δή που φαῦλος ἂν κριτὴς τῶν ἐν σφετέρῳ
τεμένει

*pe propter excellentis ingenuitatis demonſtra-
tionem conſeruatæ ſint, magis etiam admirare-
ris. Interrogatæ enim à me, an cõſciæ uiris eſ-
ſent inſidiarum, non ſolum hoc confeſſæ ſunt,
uerumetiam, ſeſe unà cum illis ad tyrannicidiũ
uoluiſſe progredi. Ob quam iniuriam (dicente
me) uel magnam uel paruã à me uobis factam?
Ob priuatam nullam, ſed communem, reſpon-
derunt. Communem enim ſe iniuriam exiſti-
mare, liberas ciuitates in ſeruitutem redactas
eſſe. Quid igitur paſſæ (rurſum me interrogã-
te) dignas mihi huius odij pœnas poteritis per-
ſoluere? Si moriamur, addiderunt. Quum ergo
uiuere, non mori iudicarem eos qui cum tali uir-
tute moriuntur, tantæ illarum animi magnitu-
dini (Periſthenes) iurè peperci ego: tuq; omnia
quæ cum his captis accepiſti, accerſitis illarum
neceſſarijs, redde, ut nulla de re, tanquam iniu-
ria affectæ, querantur. Vale.*

Euandro. 73

ET *te, omnesq;* Himerenſes, imò Siculorũ *quàm plurimos hoc noſſe puto, quòd inſi-
dias cõtra me* Himeræ *cõpoſitas ſuperauerim:
iuſtior exiſtens, quàm qui me aggreſſuri erant.
Non enim utiq; malus iudex, ſuſceptæ in ſuo*

De euitatis inſidijs Himerẽſibus.

τεμένει τολμωμένων ὁ Ζεὺς ἐγείρει. ὥστε οὐ δίκαιόν τι πράξαντας, οἱ ἱερῷ ὡς ἀδικοῦντας ὑποχειρίους παραδοῦναι, τῷ προσηκόντως ἂν ὑπ' αὐτοῦ ἀγανακτουμένῳ. ταῦτα μὲν οὖν οὐδεὶς ἂν τῶν ἄλλων ὑπολάβοι. Στησίχορον δὲ πυνθανόμενος ἂν ἰάσασθαι, διότι τῆς ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς τὰς ἐκείνου κρίσεις οἱ τῆς βουλῆς ἀνέφερον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπεισμένους δυσχεραίνειν. εἰ γὰρ τοῖς τούτου κρίμασι προσεῖχον, ὡς φασὶν αὐτοί, οὐ πονηρίας ἂν ἀπεγνωσμένης, ἀλλὰ χρηστότητος ὑπερβαλλούσης ἔπαθλον ἦραν.

Ὀρσιλόχῳ. οδ

Εἰ τὸ μὴ βουληθῆναί ποτε Πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον ἀφικέσθαι πρός με, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ καλούμενον, διαβολὴν ἔφερέ μοι, καθὼς ἐγκωμιάζων αὐτὸν ἔλεγες· ἐκ τοῦ φεύγειν αὐτὸν τὴν μετ' ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ παραγεγονέναι, καὶ πέμπτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως ἔπαινός ἐστιν ἐμός. δῆλον γὰρ, ὡς οὐκ ἂν ἔμεινεν οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις εὑρήκει κἀμὲ παραπλήσιον.

Λεοντίδῃ. οε

Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις πρὸς Καμαριναίους, ἐγείρων αὐτοὺς εἰς τὸν κατ'

ἐμοῦ

delubro audaciæ Iupiter erat, ut eos qui iuſtum quid in templo feciſſent, tanquam iniuſta facientes, in manus traderet illi, qui meritò ab ipſis perdi debuiſſet. Hæc quidem alius nemo crederet: Steſichorum autem audiens contriſtatum, quòd inſidiarum cauſam in illius poemata contulit Eubulus, *nollem ſanè animo mœſto eſſe, quaſi ego id crediderim. Nam ſi illius poematibus animum aduortiſſet, (ut ipſe dicit) non deſperatæ maliciæ, ſed excellentis probitatis præmium abſtuliſſet. Vale.*

Orſilocho. 74

SI id, *quòd Pythagoras philoſophus quondam noluit ad me uenire, ſæpius à me uocatus, calumniam mihi attulit: quemadmodum tu illum laudabas, quòd conuictum meum fugiſſet: omnino id, quòd ad me uenit, & tertiũ iam menſem mecum uolupe uiuit, laus mea eſt. Manifeſtũ enim, quòd non manſiſſet, ne paruulam quidem diei partem, ſi non & me ſuis moribus conſimilem reperiſſet. Vale.*

Pythagoræ conſuetudine calumniá refutat.

Leontidi. 75

Camarinenſis belli turbatori minatur.

IMmodicis *uſus es ſermonibus ad Camarinenſes, excitans eos ad ſuſcipiendum con-*

ἐμοῦ πόλεμον. εὖ μέν τοι καὶ τόδε ἀφ' ἡμῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεποιηκὼς αὐτὸν, ὅτι οὐ λόγοις ἀπλήστοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς· ἀλλ' ἔργοις, ὧν οἱ πειραθέντες αὖθις οὐκ ἐπιβουλεύουσιν. τοῦτ' εἰδότες καμαριναῖοι, πεῖραν οὐ βούλοιντ' ἂν λαβεῖν, ὀργιζομένου φαλάριδος. χαριζόμενος γοῦν, ἡδίων αὐτοῖς ἔδοξα.

Δημαράτῳ. οϛ

Μὴ θαύμαζε τὸν ἀλκίνου καὶ δορυμένους θάνατον, ὡς μεστὰ πικρίας καὶ τυραννικῆς ὠμότητος πεπραγμένον. πολλῷ δὲ ἔτι θαυμασιώτερον δὶς καὶ τρὶς ἀδείας ἀξιωθέντας ὑπὸ τυράννου, τότε κολασθῆναι.

Ἡγησίππῳ. οζ

Σὺ μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς, ὅσοις μάλιστα ἀχθομένοις ἐστὶ τὸ φεύγειν κλεισθένην, νῦν ἔγνωτε καὶ κακῶς βεβουλευμένοι ἐστὲ τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπεστέρηται τῆς πατρίδος, ὅτ' οὐδενὸς ἑτέρου καιρὸς, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ δὲ, ὅτε μάλιστα πολὺς ἐν ταῖς τοῦ πολιτεύεσθαι κενοδοξίαις ἦν, τότε μάλιστα ᾤκτειρον αὐτὸν, καὶ ἐπέστελλόν γε πολλὰ τούτων μαρτυρόμενος οἷ τελευτήσοι. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσθαι

γνωειῶν

tra me bellum. Liquidò igitur & hoc à nobis ſcias, quum illis non bene perſuaſeris, quòd te nō ſermonib. ineſſicacibus, qualibus nos prior laceſſere uideris, ulciſcemur: ſed factis, quae qui ſunt experti, non iterū mihi ſtruxerunt inſidias. Quod cū ſciant Camarinēſes, experimentum Phalaridis irati capere nolunt. Gratificans enim, iucundior ipſis uiſus ſum. Vale.

Demarato. 76

De ſumpto ſupplicio ſe excuſat.

NE admireris Alcini ac Dorymenis mortem, quaſi cum acerbitate tyrānicaq; crudelitate illatam. Longè enim adhuc admirabilius eſt, bis terq́; à tyranno impunitate dignatos, tandem puniri. Vale.

Hegeſippo. 77

Vide epiſt. 95. & 110. De exilio Cliſthenis. Quàm miſerū ſit, & periculoſum, captare auram popularem.

TV fortaſſis, atq; alij cognati, quibus praecipuè Cliſthenis exiliū moerori eſt, nunc tandem cognouiſtis, malo ipſum uſum conſilio in ijs, ob quae patria ſpoliatus eſt: quando nullius alterius rei tempus eſt, quàm poenitentiae: ego uerò quum maximè multus eſſet in uana gloria circa gerendam rempublicam aucupanda, tunc maximè illius miſerebar. ſcriptaq; ad eum de his epiſtola, teſtificatus ſum, quem exitū eſſent habitura. Is uerò ob honoris uoluptatem

γαμειῶν, ἐκπαθὴς ἦν, λέγοιεν ἡμᾶς περὶ τεθνεώτων γράφειν, οὐκ ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης πόλεως: μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄριστα πράξαντα διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως οὖν λαμπρότερον φυσήσας ἢ συνέφερε, τοῖς ἰδίοις φυσήμασιν ἀνετράπη. καὶ μετὰ ζημίας ἔγνω μεγάλης, οὐ φάλαριν ἀμαθῆ πόλεως εὐνομουμένης διὰ τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνῶτα δήμου διὰ τὴν πρόσκαιρον εὐπραγίαν. ἐπαγωγὸν γὰρ ὄχλος, εἰς ἀτυχίαν, καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωνούσας ἔχων. ἔγωγ' οὖν καὶ πᾶς ὁ μὴ παραφρονῶν, συνείπεσθαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους ἀκρίτου βουλοίμην ἂν, ἢ τιμᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐτοῦ, τάχιον τοῦ διαφθῆναι, σβέννυται· καὶ οὐδ' ἐν οἷς ἀκμάζει καιροῖς ἐπιζήμιόν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς εὐνοίας δόκησις φυγὰς, ἢ θανάτους, ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων γε μετριώτερον οὐδὲν, φέρει. νὴ δία τὸν μέγιστον ἡγήσατε, ὡς ἴσμεν, οὕτως ἂν εἴποιμεν πρὸς σέ. δῆμος ἅπας ἄτακτος, ἀνόητος, ἄπρακτος, ἑτοιμότατος ἐφ' ὅ, τι τύχοι μεταχθῆναι, ἄπιστος, ἀβέβαιος, ὀξὺς, προδοτικός, ἐψευσμένος, φωνὴ μόνον, ἀνωφελὴς, καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔπαινον εὐχερής.

τοῦτ'

*tem ſuperbiens, nihil mouebatur, nugas meras
nos ſuſpicans ſcribere, inexpertos ciuitatis po-
pulari regimine gubernatæ: imò ne noſſe quidē
uolentes ob tyrannidem, illum, qui pro ciuitate
optima patraſſet: donec ſplendidius quàm con
duceret, ſe inflans, ſuis ipſius flatibus ſubuerſus
eſt. cumq́; magno cognouit detrimēto, nō Pha
larin imperitum eſſe ciuitatis bonis legibus in-
ſtitutæ, propter principatum: ſed ſemet ignarū
fuiſſe populi, ob momentaneum ſucceſſum.
Multitudo enim facilè in infortunia duci poteſt,
principiaq́; habet finibus diſſentientia. Proin-
de ego, & quicunq; non deſipit, exibilari mal-
lem ab incompoſita multitudine, quàm honora
ri. Nam illius inimicitiæ citiùs, quàm efficiant
quòd cupiunt, extinguuntur: neq; tum, quū ma-
xime uigent, damnoſæ ſunt. Beneuolentiæ au-
tem opinio, exilia, aut mortes, aut bonorū publi
cationes, aut nihil ſanè his mediocrius, adfert.
Per maximum Iouem, Hegeſippe, ut ſcimus, ita
dixerimus ad te: Vulgus omne incompoſitum «
eſt, demens, inefficax, promptiſsimum ut ad «
quiduis transferatur, infidum, inconſtans, a- «
cerbum, proditorium, mendax, uox duntaxat, «
inutile, ac ad iram laudem'que procliue. «*

Idem

τοῦτ᾽ ἐστί, τὸ μετ᾽ ἀδόξου προπηλακισμοῦ φθεί-
ρεσθαι, τὸ δ᾽ ἡμῶν πολιτευομένων ζητεῖν ἀρέσκειν.
μεμηνύασι δὲ ὅμως τινὲς εἰς τοῦτο, ἀνοήτῳ καὶ
δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ· μᾶλλον ἢ λύσει χρώμενοι. καὶ
πολλοὶ παίδων ὄντων ἐρασταί, τοσούτους πό-
θους οὐκ ἔσχον εἰς τέκνα. καὶ χαίροντες γάμοις,
οὐχ οὕτως εἶδον ἀσμένως γυναῖκας. καὶ φιλό-
πλουτοι φύντες, οὐ παραπλησίως ἔστερ-
ξαν χρήματα· καὶ φιλόπλοι καὶ μαχηταί,
καὶ φιλιπποτρόφοι νίκης ἕνεκα τῆς ἐν ὀλυμ-
πίασιν ἀγώνων, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἠσθήκεσαν ἑ-
κάστοις τούτων, ὡς ἀθλίαν δόξαν καὶ τιμὴν
ἀνόητον, καὶ κρότον σὺν ζημίᾳ τῇ ἑαυτῶν ἀ-
γρευόντων. τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐρασταῖς, οἱ
μὲν οἰκεῖοι συναχθεσθεῖεν ἂν ὡς ἔνι μάλι-
στα· οἱ δὲ ἐχθροί, τὰ μέγιστα παρ᾽ αὐτῶν ἐφη-
σθεῖεν. ὑμεῖς δὲ παραμυθεῖσθε μὲν κλεισθέ-
νην, συγγενεῖς ὄντες, εἰ ἄρα δυσθύμως ἔχοι
ὡς ἀνθρώπινόν τι πεπονθότα· ἀποτρέπετε
δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φιλοτιμεῖσθαι, ὡς ἀνήκε-
στα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ. ση

Νικοκλῆς ὁ συρακούσιος (οὐκ ἀγνοεῖς δ᾽ ἴ-
σως ὃν λέγω· διὰ τὴν ἐπιφάνειαν οἰκίαν,
οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοηθῆναι δυναμένων ὑπὸ στησι-
χόρου)

Idem eſt, cum glorioſa contumelia peſſum ire, quod in gerenda republica quærere, ut uulgo placeas. Nihilominus tamen inſanierunt quidã in hoc, ſtulto & incoercibili impetu, imò rabie potius uſi: ut multi puerorum amatores, tanta deſideria erga pueros non habuerint: neq; nuptijs gaudentes, ita libenter aſpexerint mulieres: & natura auari, non ſimiliter pecunias amauerint: & armorum ſtudioſi, pugnatoresq́; & equorum ſtudioſi altores, Olympica propter certamina: nõ uſq; adeò horũ ſingulis gauiſi ſint, ut illi qui miſeram gloriam, honoremq́; ac plauſum ſtultũ, ad ſuum ipſorum detrimentum uenantur. Huiuſmodi autem rerum amatoribus, familiares quidem maximè (quantum fieri poſſet) condolere poßent, inimici autem ſupra omnia inſultare. Vos aũt conſolamini quidem Cliſthenem, quũ ſitis cognati (ſiquidem in ægritudine eſt) ut humana paßum: dehortamini autem, ne in ijſdem ambitioſè contendat, ut qui irreparabiliter errauerit. Vale.

Steſichoro. 78

Petit, ut carmen in Cleariſtæ defunctæ laudẽ ſcribat.

Nicocles Syracuſanus (non ignoras aũt fortaßis quẽ dicã. nam propter ſuã ipſius claritudinẽ nõ eſt ex ijs qui poßint ignoti eſſe Steſichoro)

χόρου, γυναικὸς ἀποθανούσης αὐτῷ, μέγα προσ-
φάτως καὶ πολυτελὸν ἐπιτέθειται πένθος, εἰκό-
τως. ἔτυχε γὰρ τῆς αὐτῆς ταύτην ἀδελφιδῆν
ἔχων καὶ γυναῖκα. οὗτος ὁ Νικοκλῆς. ᾔδει τε ὡς
ἔοικεν ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρήμεθα πό-
θοις, πέμψας πρός με Κλεόνικον τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἠξίου ὅπως σου δεηθείην ἔπαινον ἀν κρί-
σει διαθέσθαι περὶ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ γὰρ ὡς πυν-
θάνομαι Συρακουσίων, πᾶσάν τε τὴν ἄλλην
ἀρετὴν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην
αὐτῇ προσμαρτυρούντων, οὐκ ἔστιν ἀνάξιος ὑ-
πὸ τοῦ σοῦ στόματος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι
μὲν οὖν γράφειν εἰς τοὺς κατὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους,
ἵνα μὴ δόξῃ σου τις ὠνίαν εἶναι τὴν κρίσιν. ἔστι
δ' ἡ πιστὴ φιλότης, οὐδὲ αὕτη καθ' ἡμᾶς, εἰς
τὸ χρεὼν ἀπηλλαγμένη. μὴ δὴ τὸ συνηθές σου
τῆς γνώμης προβαλλόμενον, ἀπογραφῆς μου τὴν
δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι παρὰ Στησιχόρου
Φάλαριν αἰτησάμενον. οὐχ ὅτι χάριτας ὀφεί-
λεις ὑπ' ἐμοῦ τινος, ἀλλ' ὅτι τὴν πεπιστευμένην
δόξαν ἀξιοῦμεν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δὸς
δή μοι προφανῶς χάριν τῆς σαυτοῦ φύσεως
ἀφθόνως, αἰτουμένῳ μὲν ἃ δώσεις, εἰς ἐμαυτὸν·
ληψομένῳ δὲ εἰς φίλον, λοιπὸν εἴγε ναί ευ-
κας ἴσθι τὴν χάριν, κλεαείστην καὶ Συρακου-
σίαν

ſichoro) uxore ſibi mortua, in magnum recens ac excellentem luctum incumbit. Et meritò: habebat enim hanc eandem & neptem ex fratre, & uxorem. Hic Nicocles (nouerat enim, ut ueriſimile eſt, quantis inter nos deſiderijs uſi ſumus) miſſo ad me Cleonico fratre ſuo, petijt ut rogarem te, aliquod poema in defunctæ laudem componeres. Etenim, ut audio à Syracuſanis (qui & de alijs omnibus ei uirtutibus, & de ſumma modeſtia teſtimonium reddunt) nõ eſt indigna quæ tuo ore celebretur. Vitaſti tu quidem de tui ſeculi hominibus ſcribere, ut ne quis opinetur poeſin tuam uenalem eſſe: eſt autem, ô fide amice, ne ipſa quidem noſtri ſeculi, opportunè hinc digreſſa. Ne tu igitur ſolitum tuum cõſilium prætendens, repudies deprecationem meam. Neq; enim fas eſt, fruſtrari Phalarin, petentẽ aliquid à Steſichoro: non quia mihi gratiam ulla de re debeas, ſed quòd creditam opinionem æquũ putamus abs te confirmari. Da ergo mihi palàm beneficium hoc ingenij tui ubertim collaturus: petenti quidem, quæ daturus es, in meipſum: accepturo autẽ, in amicum. Reliquũ eſt, ſi tu quidẽ annuiſti hoc mihi beneficiũ, ut noris eam dici Cleariſtã, Sy-

σίαν τὸ γένος, ἐχεκρατίδου πατρὸς, ἀδελφιδῆν, οὗ γεγράφαμεν, καὶ γυναῖκα, ἑκκαίδεκα συνεζηκυῖαν ἔτη, τριακοστὸν δὲ ζήσασαν, δυεῖν παίδοιν μητέρα, τεθνηκυῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς, τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπνευσθείσης δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος τῆς γραφῆς, ὑφ' ὧν κατέχῃ θεῶν, καί σου τὴν ἱερὰν καὶ ὑμνοπόλον κεφαλὴν, ἡ μουσῶν συγγένεια κοσμήσειεν ἄλλαις τε ὑμνῳδίαις, καὶ τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς κλεαρίστην ἐπεσταλμένῃ.

Τῷ αὐτῷ. οθ

Τῶν μὲν ᾠδῶν κλεαρίστῃ μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀποκείσεται. καὶ γὰρ ἐπιδέδωκας σαυτὸν εἰς ἃ παρεκάλουν, καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις ὑπερφυῶς συνηνέχθης. καὶ τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς θαυμαστῶς ηὐδοκίμησεν, οὐ παρ' ἐμοὶ μόνῳ (ἐγὼ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἄγαμαι τοῖς στησιχόρου) ἀλλὰ καὶ τοῖς συνακούσασιν ἀκραγαντίνοις, πολλοῖς γενομένοις. ἔσονται δὲ οὐχ οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότες, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσοις ὁ μεθ' ἡμᾶς οἴσει βίος. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σου τῆς ποιήσεως χάρις, ὡς ἔφην, ὀφείλεται ὑπ' ἐμοῦ.

racuſanam genere, patre Echecratide natam, neptem & uxorẽ, cuius dixi, quæ ſedecim cum marito uixit annos, adq; trigeſimum ætatis peruenit annum, duorum puerorum matrem, mortuamq́; ex corruptione. Hæc quidem argumentorum capita ſunt. utinam autem aſſeris à deabus, quarũ es in poteſtate, ut ſingulas ſcriptionis partes dignè exequaris, tuumq; ſacrum ac hymnidicum caput Muſarũ cognatio exornet, cùm alijs hymnis, tum quopiam etiam in Cleariſtam facto, de quo nunc tibi ſcripſimus. Vale.

Eidem. 79

PRo carminibus in Cleariſtam factis, plurima tibi magnáq; repoſita erit gratia. Nam & te totũ ad ea contuliſti quæ petij, inq; diſpoſitione partium ſingularum egregiè te geſſiſti: tum figura ſcripturæ admirabiliter probata eſt, non ſolũ à me (nam ego omnia Steſichori perinde admiror) ſed etiam ab Agrigentinis multis, qui audiuere unà. Erunt autem & alij (qui probent) non ſolum qui in præſentia audiuerunt, neq; quicunq; nunc exiſtũt, ſed quoſcunq; & futura poſt nos uita feret. Gratia igitur pro hac poeſi (ut dixi) tibi debetur à me.

Gratias ꝓ eo carmine agit, prohibetq; ne ipſum celebret ſuis poematis.

κεχάρισαι δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτην τὴν μελῳδίαν, πῆ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν. ποιοῦντι γάρ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλους, πρὸς ἑταιρείου Διὸς, καὶ κοινῆς ἑστίας, μηδὲν ἐν ἐκείνῃ τῇ κρίσει, μήθ᾽ ὡς κάκιστος γενόμενος, μήθ᾽ ὡς ἀγαθὸς, ἐπιμνησθῆς. ἐκμελὲς γάρ ἐστι μου τοὔνομα διὰ τὰς τύχας. γεγράφθω δὲ Φάλαρις ἐν αὐτῷ Στησιχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν ἀνθρώποις δόξης, εἴτε τοὐναντίον ὑπείληπται.

Κλεαινέτῃ, καὶ Θεανοῖ. ϖ

Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι, τοσαύτῃ σπουδῇ βουλομένων ὀνομάσαι Φάλαριν. παραιτοῦνται δὲ αἱ τύχαι, καὶ ἡμεῖς συνηγοροῦμεν. εὑρήσετε γὰρ ἀνεπίληπτον καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὄνομα αὐτῷ γεγενημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα, διὰ πικρᾶς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἀκουσίως πραχθέντα μοι κατέγνωσμαι. καὶ τοὐμὸν ὄνομα δι᾽ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἐκμελὲς, ἢ ὅτι νόμοις οὐ πείθομαι, νόμος δέ εἰμι τοῖς ὑπηκόοις. ἣν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρεσθε, Φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτην εὐεργεσίαν ποιήσασθε μὴ προστιθέναι τὸ ὄνομα.

Ἐνναί-

Donaſti autem per meam petitionem & præſentibus & futuris hominibus, & hanc melodiam. Cæterùm de me rebusq́; meis (tale enim quippiã per epiſtolam ſignificaſti) per ſodalitiũ (rogo) Iouem, cõmunemq́; Veſtã, ne unum quidem in poeſi, neq; quòd peſſimus fuerim, neq; quòd bonus, memineris. Nomẽ enim meum abſonum eſt propter fortunã. Scriptus autem ſit Phalaris in ipſo Steſichoro, ſiue melior quàm opinio inter homines obtinet, ſiue peior reputatus eſt. Vale.

Cleænetæ ac Theanei. 80

BEne uolentiam quidem ueſtram libenter amplector, tanto uolentium ſtudio Phalarin nominare: recuſat autẽ id fortuna, etiam ſi nos aſſentiamur. Inuenietis enim irreprehenſibile ac inculpabile ex genere ipſi nomen fuiſſe: ego uerò multorũ magnorumq́; facinorum, per acerbi fati neceſſitatem præter uoluntatem patratorum mihi, condemnatus ſum. Meumq́; nomen propter aliud nihil abſonum eſt, quàm quòd legibus non pareo, ſed ipſe ſubditis ſum lex. Quam autem mihi beneficij retributionẽ offertis, Phalarin nominantes, eam in hanc beneficentiã uertite, ne hoc nomẽ ponatis. Valete.

Ne ipſum in ſuis ſcriptis nominent, iubet

Ἐνναίοις. πα

ΟΥ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ πίστει τῶν χρημάτων, ἄνδρες Ἐνναῖοι, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑμῖν ἐπέσταλκα· ἀλλ' ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντων τῇ δίκῃ πολιάνδρων. τοῦ γὰρ μὴ ἀληθῶς ἔχειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ προφάσει ψευδεῖ καταχρωμένην, ἀποστερεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀπόδειξις ἔσται μοι, τὸ τούτου τῆς κλοπῆς ὑμᾶς καταψεύσασθαι. οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑγιᾶ, τοὺς αὐτούς, ποτὲ μὲν ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων· ποτὲ δέ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἁρπάζοντας προεῖσθαι· ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν τῆς πόλεως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς πολυουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε διὰ τοὺς δημαγωγούς, ὡς ἀπορούμενοι, πρῶτον μέν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέψοντος· ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσαι ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐ δυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους, καὶ κομίσασθαι τὰ δεδανεικότα, ἢ Φαλάριδος ἐπ' ὀνόματι δωρεᾶς χρεωκοπηθέντος, πολιάνδρων ἡδέως κε-

κερδα-

Ennenſibus. 81

*NOn quòd me pœniteat remiſſarum uobis pecuniarum (uiri Ennenſes) hanc uobis miſi epiſtolam: ſed ut firmum habeatis iſtud beneficium, inq; ius trahatis Periandrum. Nam eius quòd ciuitas * nõ uerè non habeat, ſed falſo prætextu uſa defraudat creditores, demonſtratio mihi erit, ſi uos hunc falſò furti arguere uidebimini. Non enim ſanam habet rationem, eoſdem nunc quidẽ ceu paupertate preſſos accedere ac rogare pecunias: nunc autem ceu opulentos, multas publicas pecunias raptoribus permittere. Verùm, aut etiam erga creditores oportet uos eſſe diuites, aut etiam erga publicas furantes pecunias, pauperes. Si uerò uos ea quæ ciuitatis ſunt, interuertẽtibus donaueritis quaſi abundantes, creditoribus autem ſua abſtuleritis per ueſtros magiſtratus, quaſi indigentes: primùm quidem, quòd & maius eſt, iniuriam facetis, nemine uobis iniuriam facere permittente: deinde multo iuſtius eſt, ut mutuò ſumptas pecunias reddatis, quum tenere non poßitis per eos qui auferunt, ſuaq; recipiat creditor, quàm ut Phalaridis ſub nomine, dono per fraudem ſurrepto, Periander ſuauiter lu-*

Periandrũ peculatorẽ ſupplicio affici iubet

*non.) Hic mihi una in Græco deeſſe uidetur negatio: μὴ ἀληθῶς ὅλως ἔχειν.

κορδακίσαι τὰ τοῦ παρεικότος, ὥσθ' ἡμῖν παρέστιν, ἢ σὺν τοῖς σώζειν τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ' ἐμοῦ χαίρειν: ἢ μετὰ τῆς τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, πραχθῆναι καὶ τὰ προειμένα.

Τιμάνδρῳ. πβ

Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ' ἐμοῦ, μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπαράσθαι πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὴν κατ' ἐμοῦ στρατείαν ἀγείρειν. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπῃ σε τῆς τεθείσης ἐλπίδος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὧν δέδρακας, ἀλλ' ὧν πέπονθας αἰτιάσῃ. καί τοι τί σοι ὄφελος εἰς παραμυθίαν; εἰ μὲν γὰρ ἐμελλήσαμεν πείσεσθαι, ὥσπερ ἐκπέπληξαι σύ, τάχα ἄν τινος εἶχου λόγου διὰ τὸν ἐμὸν φόβον. νῦν δὲ εἰς τἄλλα μὲν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τὸ, μηκέτι ἐναρμόσαι σεαυτὸν, τῷ παρ' ὑμῖν ἀθλεστάτῳ βασανιστηρίῳ. οὐδεμιᾶς γάρ σοι δεῖ τελευτῆς, ἐπὶ τοιαύταις κολαζομένῳ συμφοραῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπὲρ φύσιν ζωῆς, εἰ οἷόν τε, μακροτέρου βίου.

Μελι-

cretur ea, quæ eius ſunt qui debitum remiſit. Itaq; uobis in manu eſt, aut ut cum conſeruatione ueſtrarum pecuniarum meum etiam beneficium habeatis ratum: aut ut cum propriarū pecuniarū perditione, à uobis etiam eæ exigantur, quæ remiſſæ ſunt. Valete.

Timandro. 82

Aduerſario minatur.

GEſtæ apud Camarinēſes reipublicæ aduerſum me, nō perſuaſis Camarinenſibus, ut magnum mihi pro parua cauſa inferrēt bellum, nunc tu quidem fortaſſe eam habes conſolationem, quòd exercitū contra me colligis. quum te uerò poſitæ ſpei leuitas dereliquerit, tunc dignè non propter ea quæ feciſti, ſed quæ paſſus es, diſcruciaberis. Quanquam quid tibi conducit ad conſolationem? Nam ſi nobis ſollicitudini fuit eos perſuaderi, quemadmodum tu attonitus es, aliquam fortaſſe potuiſſes habere rationem, propter meum timorem. Nunc autē in alijs ne tantillū quidem nos dolore affeciſti: te uerò dolore afficiet, quòd teipſum non admoneas periturum in noſtrati tormentorum loco. Nulla enim tibi opus eſt morte, huiuſmodi calamitatibus punito, ſed uita iuxta naturā (ſi fieri poteſt) etiam longiore. Vale.

Μελιταίοις. πγ

Συμπέπεισμαι προσδεομένοις ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα, καί περ πρὸς τὸ παρὸν οὐκ εὐπόρως ἔχων, διὰ τὸ συνεχῶς εἰς πολέμους ἀνηλῶσθαι· ἀλλὰ προφάσεως οὐ φασὶ δεῖ πρὸς φίλους. πάθοιτε δ' οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἱ δανειζόμενοι μὲν τοῖς εὐφημοτάτοις ὀνόμασιν ἀρχοῦνται, ἀπαιτούμενοι δὲ τοῖς χαλεπωτάτοις· ἔργον οὔτε δίκαιον, οὔτε εὐχάριστον ποιοῦντες. δεῖ γὰρ λαβόντα, μεμνῆσθαι τοῦ δεδωκότος, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοὺς δεδανεικότας. καὶ εἴτε χρυσὸς εἴη, ὡς χρυσῷ διαλύεσθαι· εἴτε καὶ φαῦλος, ὡς φαύλῳ. εἰ δέ τι ἐπείγει, καὶ μὴ ποιοῦτῳ, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπιστευμένον. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Μελιταῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἷς εἰμι, καὶ ἐμαυτῷ παραπλήσιος· οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέτην καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν· ἀπαιτούμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθαρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πολλῷ κρεῖττόν ἐστιν ἰδιώτῃ δανείσαντα χρεωκοπεῖσθαι, ἢ πόλει. ὑπὸ ἰδιώτου μὲν γάρ τις

ἀποστε-

Melitenſibus. 83

Perſuaſus ſum à ueſtris ad me miſsis legatis, ut pecunias uobis mutuò darem: licet in præſentia non abundē, propter aſsiduos bellorum ſumptus. Sed prætextu (ut aiunt) non opus eſt erga amicos. Ne ſimiliter autem affecti ſitis, alijs multis, qui mutuò quidem accipientes, nominibus utuntur blandiſsimis: de reddendo autem appellati, atrociſsimis, rem facientes neq; iuſtam, neq; gratitudini cōuenientem. Oportet enim accipientem meminiſſe datorum, & uſq; ad redditionem ſimiles exiſtimare creditores: & ſiue bonus fuerit, ut cū bono tranſigere: ſiue malus, ut cum malo. Nā & honeſto & inhoneſto creditā reddere pecuniam, iuſtū eſt. Ego ſanè (ô Melitenſes) & cum do mutuū, & cum repeto, idem ſum, meiq; ſimilis: mutuū autem accipientes, pro occaſione mores etiam, quemadmodum chamæleontas aiunt colores pro locorum qualitate, immutant. Et cum accipiunt, dantem me ut benefactorem ac Deum laudant: quum uerò repoſcuntur, tyrannum ac impurum appellant. Scio autem & hoc, quòd multo melius ſit, à priuato creditorem defraudari, quàm à ciuitate. A' priuato enim quiſpiam frauda-

Pecunias mutuò dás, de creditorū ingratitudine queritur.

ἀποστερούμενος, ἐχθρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ τοῦτον
ἀσθενῆ· ὑπὸ δὲ πόλεως, ζημιοῦται μὲν οὐδ᾽ ἐν
ἧττον. ἐχθροὺς δὲ τοὺς πολλοὺς ἔχει, καὶ οὐχ ἕνα.
οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν τοιόνδε τι, ἀλλ᾽ ἀ-
νυπόπτως δίδωμι τὰ χρήματα. τά, τε γὰρ
ἄλλα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ
συμβόλαια δικαιοτάτους, καὶ πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις οὐδὲ τοῦτο ἀγνοοῦντας, ὅτι κατηγορία μᾶλ
λόν ἐστι πολλῶν ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἕνα ὑπὸ πολ
λῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἕνα πολλῶν, πολ-
λοὺς δ᾽ ἕνα καταφρονεῖν εὐλογώτερον.

Μεσσηνίοις. πδ

Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς
παρ᾽ ὑμῖν θεοῖς ἀναθήματα, τρίποδάς
τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ
ἄλλα πολλὰ καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῆς
σωτηρίας, δυεῖν θάτερον ποιήσετε· ἢ τοῖς
θεοῖς ἀσεβοῦντες, ἀναθήσετε· ἢ τούτους
ἀποστεροῦντες, αὐτοὶ διανεμεῖσθε, ὅπερ
δεδράκατε. προσποιησάμενοι γὰρ ἐμοὶ λοι
δορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων δῆθεν τὸν κτησά
μενον οὐ καθαρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλή
κατε. τί γὰρ διαφέρει, τὰ καθωσιωμένα πε
ει ἀποσχέθεντας ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ καθωνομα-
σμένα τοῖς θεοῖς; ἐκείνων δ᾽ ἀμφότερα ἦν·

καὶ οὐ

fraudatus, unum ſibi acquririt inimicum, eumq; imbecillem: à ciuitate autem fraudatus, detrimentum quidem nihilo minus accipit, inimicos autẽ multos & non unũ habet. At non huiuſmodi quicquã de uobis ſuſpicor, ſed abſq; ſuſpicione pecunias uobis do. Nam & in alijs uos memores eſſe ſcio, & in contractibus iuſtiſſimos, atq; cum alijs: neq; hoc ignorare, quòd magis crimini detur multis, ſi unum afficiant iniuria, quàm uni, ſi multos. Non enim ueriſimile ab uno multos, ſed à multis unum poſſe contẽni magis conſentaneum eſt. Valete.

Meſſanenſibus. 84

Sacrilegiũ eis exprobrat.

NOn ignorabam, quòd miſſis à me donis *ueſtratibus dijs, tripodis* Delphicis, *corò niſq; aureis, alijſq; multis ac precioſis muneribus, pro gratiarum actione ob recuperatam ſanitatem, alterutrum facturi eſſetis: aut dijs ea donaria piè ſuſpenſuri: aut ijs fraudatis, ipſi inter uos diſtributuri. quod quidem & feciſtis. Simulantes enim mihi conuiciũ facere, tanquã dona propter eum cuius fuiſſent, non eſſent pura, deos ſacrilegè ſpoliaſtis. Quid enim intereſt, conſecrata donaria detracta auferre, an dijs nuncupata? Illorum enim utraq; fuerunt,*

& non

καὶ οὐ τὴν περὶ ἀμφότην· ἡ μὲν οὖν περὶ ἐμοῦ χά-
ρις εἰς τοὺς θεούς, ἥ τε περὶ ὑμῶν ἀσέβεια, παν-
τελής ἐστι. ἴσασι γοῦν ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς
ἁρπάσαντας ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέ μοι τό,
τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναγεῖς ὑμᾶς ὁρᾶν γε-
γονότας, τῇ τῶν ἱεροσυλησάντων ὀργῇ. σὺν
γοῦν τοῖς ἄλλοις, δι' ὧν αὐτὰ κέρδος ἡγήσα-
σθε, προσωμολογήκατε μηδὲν εἶναι μυσαρὸν
τῶν ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια,
διπλᾶς ἔχει τύχας· ἂν μὲν ὑμεῖς αὐτὰ δια-
νέμησθε, τὰς ἀμείνους· ἂν δὲ τοῖς θεοῖς κομι-
σθῶσι, τὰς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυτοὺς
ἐλέγχετε περιφανῶς ἠσεβηκότας. οἱ μὲν
γὰρ ἄρχοντες, τοῦ ψηφίσασθαι πολέμια
εἶναι τὰ χρήματα, τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν δῆ-
μον ἀναφέρουσιν· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος, ἐπὶ τοὺς ἄρ-
χοντας. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν
θεοὺς ὡς κακοὺς ἀνθρώπους, προδότας ἂν
γενέσθαι λέγετε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λά-
βοιεν· τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγαθοὺς παρ' ὑ-
μῖν, οἳ τρὶς καὶ οὐχ ἅπαξ μεαστλύλω, ὡς ἀκρά-
γαντά μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρή-
ματα αὐτοῖς αἰτοῦσι προείμην, οὐ κολάζετε.
τὸ δ' αἴτιον, ὅτι κοινωνεῖτε τῆς αὐτῆς προαιρέ-
σεως, ὡς οὐ δύνασθε τοῖς αἰτίοις ἐλευθέρως
ἐπεξελ-

& non eorum qui miſerunt. Proinde mea gratiarum actio apud deos, ac ueſtra impietas, omnino abſoluta eſt. Nam & me qui dederim, & uos, qui ſurripueritis, nouerunt. Cæterùm mihi ſufficit, quòd cũ dij non acceperint, obnoxios uos factos uideam ſpoliatorum iræ. Quippe cum alijs, propter quæ iſta (dona) pro lucro reputaſtis, etiam unà confeſſi eſtis, nihil eorũ quæ miſſa ſunt, eſſe deteſtandum, niſi ea κειμήλια duplicem habent fortunam: nempe, ſi uos ipſa diſtribuatis, meliorem: ſin uerò dijs apportentur, peiorem. Adhæc, uoſmetipſos conuincitis propalàm quòd impiè egeritis. Magiſtratus enim ueſtri, decernendo, quas miſimus res ab hoſtibus eſſe, (ideoq; publicas) cauſam in populum conferunt: uos autem populus, in magiſtratus. Et quod eſt omnium grauiſſimum, deos inſtar malorum hominum proditores fieri poſſe dicitis, ſi dona à tyranno acciperent: bonos autem apud uos reipublicæ rectores, qui ter & non ſemel Meſſanam mihi, ut Agrigentum, in manus tradituri erant, ſi ipſis pecunias petentibus obieciſſem, non punitis. Cauſa uerò in promptu eſt, quòd & uos eiuſdem propoſiti participes ſitis, neque queatis noxios ingenuè

adoriri.

ἐπεξελθεῖν. παύτου γὰρ ἐν ὄχοις δωροδοκίας εὑρεθήσεσθε. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε τῶν ἐμοὶ μεμελημένων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμίαν ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως τῶν τετολμημένων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκατε. ἔῤῥωσθε. τὸ δὲ ἔῤῥωσθε διπλῆν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται.

Τιμώνακτι. πε

Νενίκηκα τῷ πολέμῳ λεοντίνους. ἵνα δὲ τῇ λύπῃ διαρκέσῃς, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκούσας ἀκαρτερήσῃς, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι ἐπὶ ταυρομενείτας καὶ ζαγκλαίους συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. οὐδ' ὅτι λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἑαλωκότων τάλαντα ἑκατὸν, ἀπελύτρωσα τοὺς αἰχμαλώτους· οὐ γὰρ ἐβουλόμην δὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῶν εὐτυχημένων μοι προσαγγελίαν ἀκολουθοῦν σε, τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα, δοκεῖν ἄνθρωπον ἀνῃρηκέναι.

adoriri. Omnes enim inueniemini rei eſſe mune rum corruptelæ. Veruntamen ego quidem, ne de donis conſecratis dicere uidear, neq; eorum quæ apud me manſerunt, neq; eorum quæ iam dicata ſunt dijs, ullam habebo curam. Pœnas autem à uobis repetent pro auſis dignè, dij ſpoliati, tam mei cauſa, quàm impietatis aduerſum ipſos commiſſæ. Valete. Quum autem τὸ ualete, duplicem habeat ſignificationem, boni nempe ac mali: ne ignoretis, in peiorem partem aſſcriptum eſſe.

Timonacti. 85

SVperaui prælio Leontinos. Vt autem in mœrore perdurare poßis, neq; omnibus confertim auditis te ſuſpendas, non ſcripſi tibi de omnibus: quòd nempe Tauromenitanos etiã, & Zanclæos, qui illis tulerunt ſuppetias, bello funditus profligarim: neq; quòd pro captiuorũ dimißione talentis centũ acceptis, captiuos dimiſerim. Nolebam enim, ſi propter ſummam mihi nunciatam felicitatem tu perijſſes, uideri hominẽ occidiſſe, cum tu homo non ſis. Vale.

Inimicũ ut excrucier, fortunam ſuam ei narrat.

Ἱέρωνι. πϛ

Πολλὰ λέγειν ἔχων, καὶ κατὰ σοῦ, καὶ πολλὴν ἧς κατ' ἐμοῦ πεφλυάρηκας ἐν λεοντίνοις δημοκρατίας, οὐδὲν ἐρῶ πολυλογώτερον, πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Ἀρισταινέτῳ. πζ

Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γεγήρακεν, ἀλλὰ φάλαρις. λυπεῖς δέ με σὺ, λίαν ὑπερφοβούμενός μου. τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν ἀρισταίνετος μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ. πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστι, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν, ἢ δεδοικότα· ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδείγματος τῶν κριτικῶν ἐπιστέλλω.

Ἱμεραίοις. πη

Ἡμῖν μὲν, ὦ ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφόδρα δῆλον ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖσθε, φάλαριν ἐχθρὸν ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐποίησέ τε, καὶ πείθομαι, ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ' αὐτοῦ σύμβολον, τοῦ, ὅτι καὶ τἄλλα χωρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ κόνωνα μὲν, ὥσπερ καὶ πρότεροις ὑμῖν ἐπέστειλα, ἀποσφάξαι εὐθέως ἐκέλευσα,

εἰδὼς

Hieroni. 86

QVum multa habeã dicere, cùm aduerſum te, tum de ijs quæ contra me inter Leontinos, popularem auram captans, deblateraſti, nihil amplius dicam, quàm elephantem Indicum culicem non curare. Vale. Cõtemnit aduerſariũ.

Ariſtæneto. 87

NOn mihi moleſta eſt ſenectus. Non enim tyrannidis robur conſenuit, ſed Phalaris. Tu uerò mihi moleſtus es, nimium mihi metuendo. Fatum enim ueniet, etiãſi Ariſtænetus, plus etiam quàm oportet, metuerit. Multo autem ſatius, abſq; metu futurum perpeti malum, quàm cum metu, ut tibi aliquid etiam poeticarum exhortationum ſcribam. Vale. Futura nõ eſſe metuenda.

Himerenſibus. 88

NObis quidem (ô Himerenſes) ueſtrum animum ualde notum fecistis, quòd nempe ueſtra nihil referre exiſtimetis, Phalarin inimicum uobis, an amicum eſſe: diuinum autem numen & bene fecit, & bona in ſpe ſum (quia firmũ ab eo pignus habeo) etiã cætera mihi iuxta animi mei ſententiã proceſſura. Aſt ego Cononem quidem, quemadmodũ etiam antea uobis per epiſtolam ſignificaui, ſtatim iuſſi interfici, De captiuis eorũ ciuib. refert.

εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ γονεῦσιν αὐτῷ, οὐδὲ συγγενεῖς τῇ πόλει ὄντας. φροντίδα δὲ ὑμῖν ἀπέπεμψα, τιμήσας ὡς ἐχρῆν. οὔτε γὰρ πονηρὸς ὑμῖν, οὔτε ἠδικηκὼς ἡμᾶς οὐδέν. περὶ δὲ Στησιχόρου βουλευσόμεθα.

Νεολαΐδα. πθ

Οὐκ ἂν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ' ἐμοῦ. πλείω γὰρ εὑρίσκω σοι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα, τῶν χειρόνων. διὸ καὶ τῶν τό σου τῶν βελτιόνων ἐν γενέσθω, τὸ μὴ προσαναγκάσαι με, τῷ χαλεπωτέρῳ τῆς ψυχῆς κατὰ σοῦ χρήσασθαι πάθει.

Μνησιλεῖ. ϟ

Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιστα συνήδημεν, ἀπολαύσαντες, εἰ καὶ σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτῳ ποθεινοτέραν ἔσεσθαί σοι, καθ' ὅσον αὐτὴ υἱοῦ γέγονεν. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παίδων, τῶν πλείστου τριέσθαι γονέας· τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ' ἡμῶν τότε ἂν ἀσμένως δόξειας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἃ πέμπομεν προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖ σοι ἀγνοούντων ἡμῶν, ἐπιστέλλῃς. δεῖ δέ σοι καὶ πλειόνων ἤδη νυνὶ, καὶ πολὺ τελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Αλ-

quòd malum eſſe ſcirem, neq; illius parentes, neq; cognatos ad ciuitatem quicquam attinere. Dropidã autem uobis remiſi, honoratum pro facultate. Neq; enim uobis fuit malus, neq; nos ulla affecit iniuria. De Steſichoro autem conſultabimus. Valete. Epiſt.108.

Neolaidæ. 89

NIhil acerbi uolo te à me pati. Plura enim inuenio bona feciſſe te, quàm mala. Quare & hoc benefactorum tuorum unum ſit, ut ne me cogas atrociore animi affectione cõtra te uti. Vale. Ignoſcit hoſti.

Mneſicli. 90

AVdita tua felicitate, quàm maximè lætati ſumus: quòd & ſi uehementer uolueris tibi naſci filium, filia nata ſit. Et exiſtimamus eam hoc tibi amabiliorem fore, quòd pro filio nata eſt. Natura enim fit, ut filia magis, quàm maſculi pueri, parentes maximi faciat. Cæterum dona noſtra tunc libenter uideberis accipere, quum non ſolum ea quæ mittimus, promptè receperis: uerumetiã, ſi ea quibus tibi opus eſt, ignorantib. nobis per epiſtolam ſignificaueris. Porrò tibi iam nunc pluribus & maiore ſumptu opus erit, ob natam filiam. Vale. Gratulatoria, cũ promiſsione beneficiorum.

Ἀλκάνδρῳ. ϟ

ΜΗτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων μηδεὶς, ἐμὲ καταδείσειν λόγοις μὲν ἴσως οἰέσθω, καὶ μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μηδὲ ἔργοις ἐλπιζέτω· καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειρος ὢν, καὶ οὔτε ἐπ᾽ ἀδίκοις, οὔτε παρὰ δύναμιν θρασυνόμενος, καὶ τοὺς καιροὺς, ῥοπὰς ἀγχιστρόφους καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδὼς ἔχοντας, ἔπι δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἴπερ ἦν μᾶλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκοῦσαι, θαρρῶ μετ᾽ ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων. πιστεύω δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδεμίαν τῶν ἀδικησάντων ἔλαττον χρήσειν. ἔχω γὰρ τὴν αὐτοῦ πίστιν ἰσχυρὰν, τὸ πάντας ὑφ᾽ ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

Στησιχόρῳ. ϟϛ

ΑΚούω σε καὶ εἰς ἀλουώπιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς Ἅλαισαν, καὶ χρήματα ἀγείρειν, καὶ στρατιώτας παραλαμβάνειν, πέμποντα κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ᾽ ἡμᾶς. οὐκ ἄρα Στησίχορε παύσῃ τῆς ἀκρασίας, τοῦ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτος γέρων; οὐδὲ αἰσχύνῃ τὰς θεὰς, ὧν ζηλωτὴς μὲν εἶναι προσποιῇ, λυμαίνῃ δὲ αὐτὰς, ἐν οἷς πολιτεύῃ πρὸς ἄνδρας ἀμείνους; οὐδὲ

ἐλεεῖς

Alcandro. 91

NEq; tu, neq; alius quiſquam hominum mihi ſe terrorem incutere poſſe ſermonibus putet, (etiamſi nihil dicã) imò ne factis quidem ſe poſſe ſperet. Nam *& bellorum peritus ſum, neq; propter iniuſtas res, neq; ſupra uires inſoleſco: opportunitatesq́; ſcio uerſatiles, hucq́; & illuc mutabiles eſſe: præter ea fortunam quoq; eſſe inconſtantem. Sumq́; ad dicendum aptior, quàm ad audiendum. Spem quidem in memetipſo habeo, quantam nullus qui uiuat. Credo autem* Deo*, me aduerſus neminem, qui faciat iniuriam, inferiorem fore.* Firmiter *enim mihi promiſit, ſe omnes, mihi inſidiantes, in meam redacturum poteſtatem.* Vale.

Fiduciã ſuã ei exponit.

Steſichoro. 92

A*Vdio te & **Aluntiũ *perueniſſe, &* Alæ*ſam, pecuniasq́; colligere, atq; aſſumere milites, in ſingulas mittentẽ ciuitates, & hæc omnia inſtruere aduerſum nos.* Non tu ergo, *Steſichore, quieſces tandem ab hac rempublicã gerendi intemperie, tam grandis natu?* Neq; *Muſas reuereberis, quarum te quidem amatorem fingis: eas autem damno afficis, rempub. gerendo aduerſum uiros fortiores?* Neq; *tuo-*

*Aluntiũ & Alęſa, ciuitates ſunt Siciliæ: utraq; autẽ apud Cic. per aſpirationem ſcribitur.

Steſichoro poetæ, copias contra ipſum conducenti, & bellum mouenti, minatur.

ἠλεεῖς τὸν παῖδα, οὐ πολὺ ἀποδέοντα ἀνδρὸς εἶναι ἤδη· ἀλλὰ πρὸ ταύτης εἰ ἀκμήν, γέρων ὢν στρατιώτας ἔχειν, καὶ χρήματα ἀγείρειν ἐθέλουσιν, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτειχίσειν οὕτω βαρύν, ὃς καὶ τὸν ἐκτρίψω πίτυος δίκην. ἐγὼ τοὺς μὲν τῶν ἀχαιῶν νόστους πυνθάνομαί σε συγγράφειν· καί τισι τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμᾶν ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς ἀπαθὴς ἐξ ἀλαίσης εἰς ἱμέραν, οὐδὲν φροντίζεις: ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι μένουσί σε καὶ αἱ καφηρείδες πέτραι, καὶ πλαγκταί, καὶ χάρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος στόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃς ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θεός σέ τις (καθ' ὑμᾶς τοὺς ποιητὰς) ἀϊστώσῃ.

ἱμεραίοις. ϟγ

Ἀπελύσαμεν στησίχορον, ὦ ἱμεραῖοι, παρεῖτε σὺν αὐτῷ τῶν πεπολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν γε ἕνεκα, κἂν ἀπολώλει πολλάκις, οὐχ ἅπαξ· ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφήκαμεν, αἷς ἐστι κατάσχετος, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμερίδα γῆν θεοί τε καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακά· ἀλλ' ἠδέσθην

rum miſereberis liberorum, qui non multũ iam à uirili abſunt ætate? Verùm petulans es ſupra modum, uolens, quum ſis ſenex, & habere milites, ac pecunias colligere, conciliaturus illis inimicum adeò grauem, qui eos excindam inſtar pinus. Et Achiuorum quidem reditus audio te conſcribere, quoſdamq; ex illis heroibus ob inconſultos actus luculenter caſtigare: quomodo autem ipſe ex Alæſa Himeram *redeas abſq; accepto malo, non cõſideras. At bene ſcias, quòd te maneãt Caphareides petræ ac ſcopuli, Charybdiſq; &* Nauplia *nauigatio.* Nec *tu è manibus meis effugies prorſus, neq; ſi te* Deus *quiſpiam (ut uos poetæ dicitis) fecerit euaneſcere.* Vale.

Himerenſibus. 93

Cæperat Steſichorũ Phalaris cũ alijs duob. ut meminit epiſt. 108. Cur eũ dimiſerit indicat, hortans ut eũ militiæ exortẽ ſinans poeſi uacare.

DImiſimus Steſichorũ (ô Himerenſes) *remiſsis illi culpis geſtæ aduerſum nos reipublicæ: non propter uos petentes, quaſi ueſtri cauſa, (perierat enim iam ſæpius, non ſemel) ſed deabus illum, quarum eſt in poteſtate, dimiſimus, alijſq; dijs ac heroibus, qui* Himerẽ*ſem terram incolũt. Illos enim ob nihil culpare poſſumus, licet uos ob ualde plurima. Ipſi autem uos ſcitis, quæ mala conatus ſit facere: ſed reue*

ἀθλῶ ἱερὸν ἄνδρα, ὃ καὶ ἐπὶ σοφίαν εὐκλεᾶ, καὶ ταῖς μούσαις ὡς ἀληθῶς κατὰ πεπιστευμένον, συγκατατάξαι τῷ πόρνῳ καὶ βδελυρῷ κύνωνι, καὶ βιάσασθαι ἀποθανεῖν, ὡς εἴθε γε ὃ τὴν μοῖραν ἐπέχειν τοῦ ποιοῦντος αὐτῶ. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπισκήπτω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ Ἱμεραῖοι, μὴ κατασύρειν αὐτοῦ εἰς ἐκμελῆ καὶ ἀπῳδὰ τὴν ἐσχάτην αὐτοῦ πολιτεύματα. καὶ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἑκὼν εἶναι παραδίδωσιν ἑαυτοῦ, ὡς πυνθάνομαι παρὰ τῶν εἰς Ἄλαισαν ἀφικνουμένων, ἀλλ᾽ ἥττων ὢν τῆς ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίας. παύσασθε οὖν βιαζόμενοι αὐτὸν, καὶ χρῆσθε τοῖς ἐπιτηδειοτέροις. Στησίχορον δὲ ἄνετον εἶναι, καὶ σχολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἄφετε· καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε, οὐχ ὁμοίως ἴσως αὐτῷ προσοισομένους. εἰ δὲ δεῖσθε πάντως τῶν προπολιτευομένων, προχειρίσασθε πιστοὺς ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινὰς, οὓς ἐγὼ λαβὼν, ὡς ἄν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω κεχαρισμένος, μετ᾽ οὐδεμιᾶς δεισιδαιμονίας καταχρήσομαι.

Στησιχόρῳ. ϟδ

Τυραννοῦμεν, ὦ Στησίχορε, καὶ οὐχ Ἱμεραίων, ἀλλὰ Ἀκραγαντίνων. ὥστε σοι

πολλὴν

ritus ſum ſacrum uirum, magnamq́; ob ſapientiam conſecutum gloriam, Muſisq́; reuera cōmiſſum, eodem habere numero cum cinædo ac ſtolido Conone, adq́; mortem cogere. Vtinam autem huiuſmodi uirorum & fatum remorari poſſem. Vobis autem mando, quantum fieri poteſt, molliter, (Himerenſes) ne ipſum laceretis propter abſona abſurdaq́; extremè ipſius acta in republica. Neq; enim ipſe ſe ſponte ad eá cōtulit, ſicut accipio ab iis qui Alæſam ueniunt, ſed uictus eſt ueſtra improbitate ac uiolentia. Ceſſate igitur à cogendo illum, atq; utimini magis idoneis. Steſichorum autem miſſum facite, ſuæq́; ipſum lyræ uacare permittite, noliteq́; illius ſimiles inimicos mihi comparare, non ſimiliter illi forſitan à me tractandos. Si uerò omnino indigetis reipublicæ adminiſtratoribus, aſſumite ex uobis alios huiuſmodi quoſdam, quos ego cum cæpero, utut mihi placuerit, uobisq́; uoluero gratificari, nulla cum ſuperſtitione interficiam. Valete.

Steſichoro. 94

Tyranni ſumus, (ô Steſichore) & non Himerenſium, ſed Agrigentinorum. Itaq; tibi Himerēſib. minatur.

πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενος ἡ-
μᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας.
εὖ μέν τοι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν ἀκράγαντι ἄρχον-
τες, σὺ ἐν ἱμέρᾳ ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι διωκη-
σόμεθα.

Αὐτονόῃ. ϟε

Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον, οὐδ᾽ ὅσον ὑπα-
ναβαλλόμενος, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ γράμμα-
τα· νομίζων οὐ χάριτος εἶναι τὸν καιρὸν, ἀλλὰ
καὶ τάχους. τρία μὲν οὖν τάλαντα ὡς ἠξίους ἐπε-
δώκαμεν, ὅπως καταθεμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ παι-
δὸς ζημίαν λύσῃς τὰς φυγὰς αὐτοῦ, καὶ μηκέτι
πλεῖον ἀλητεύῃ. πέρα γὰρ οἴδαμεν τὴν τῆς
φυγῆς ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. τρία δὲ πρὸς
ἐκείνοις ἀπεστείλαμεν, ἵνα τὰ δημιόπρατα τῆς
οὐσίας παραλάβῃς. παραινῶ δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν
κλεισθένη, πολιτείας ἀπέχεσθαι· καὶ μὴ τοιαύ-
τας αἱρεῖσθαι πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέ-
λειαι πάσης γίνονται τῆς πόλεως, αἱ βλάβαι
δὲ ἴδιαι τῶν προεστηκότων. καὶ εἰ τὰ οἰκεῖα, μὴ
οἷά τε σωφρονίζειν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς παραδεί-
γμασιν ἀνεψιαδοῦ πρὸς μητρὸς ὄντος, χρή-
σθω. ὅτι κἀγὼ διὰ πολιτείας αἰτίαν ἐκπεσὼν
τῆς πατρίδος, οὐδὲ τύραννος ὢν ἴσχυκα κατελ-
θεῖν. οὐδὲν δὲ τερπνὸν οὕτως ἡγοῦμαι τῆς ἀρ-
χῆς,

bi magnas habeo gratias, quòd minorem nobis auferens principatum, maiorem dederis. Bene *autem ſcias, quòd nos* Agrigentinorum *princi*pes, *inimicos* Himerẽſes *poterimus ulciſci.* Vale.

Autonoæ. 95

MIſi tibi argentum, ne tantillum quidem ingratus, poſtquã tuas accepi literas: exiſtimans non beneficij eſſe ſolum hoc tempus, ſed etiã celeritatis. Tria igitur talenta (ut petebas) dedimus, ut perſoluta pro filio multa, eum liberes ab exilio, ne diutius huc illuc errare cogatur. Nam *experientia nouimus exilij infelicitatem, quantum ſit malũ. Cæterùm tria alia talenta à nobis ipſis miſimus, ut quicquid facultatum publicè diuenditum eſt, recipias.* Hor*tor autem Cliſthenem, ut in poſterum à republica gerenda abſtineat, neq; eiuſmodi ſuſcipiat negocia, quorum emolumenta totius ſunt ciuitatis, detrimenta uerò eorum propria qui præfuerunt.* Et *ſi domeſtica ipſum exempla corrigere non poſſunt, meis, nepotis filij à matre, utatur.* Nam *& ego propter reipublicæ gerendæ dementiam in exilium actus, ne tyrannus quidẽ factus, ullis in patriam redire potui uiribus.* Ni*hil autem tam delectabile habere cenſeo principatum,*

In exilium actus erat Cliſthenes Autonoæ filius, ut ſuprà epiſt. 77. & infrà 110. Pecuniã mittit, qua is reducatur: monetq;, ut in poſterũ repub. ſe abſtineat.

χῆς, ὡς αἰνιαρὸν τὸ φεύγειν τὴν πατρίδα· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπιστέλλω μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἐφ' οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πεπόνθατε ἀνιώμενος· οὐδ' ὅπως μὴ πάλιν προτέδω, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰς μηδὲν κακὸν ἀξιώσητε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς εὐτυχίας αἴτιος μὲν ἀπὸ τῆν οἰκειοτάτων, καὶ προθυμοτάτοις καὶ πολυτελεστάτοις χαίρομαι.

Νικοφήμῳ. 99

Οὓς ἐν λεοντίνοις κατελέγου δημαγωγῶν, κατακισθέντας ἀκριβέσθαι οἰκτίστως, ἐπιβουλεύοντας, ἀπωλέσαμεν. καὶ οὐδὲ τοῦτο αἰσθάνῃ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρηθέντας παραφρόνων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύεις ἐμοὶ, τοιαῦτα ἔχων παραδείγματα, ἀλλὰ καὶ λεοντίνους πολεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πολέμου ἄρξουσιν. ἀμήχανον γὰρ τὴν αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ καταφρονεῖσθαι ἐπὶ μαλακίᾳ, εἴπερ ἀπείη τὸ δόξαν. ἐπὶ τοιούτοις ἄθλοις οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀκρισυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Λυσί-

cipatum, quàm moleſtum eſt patriam fugere. Hæc autem uobis per epiſtolam ſignifico (ita me dij ament) non dolens ob ea quæ dedi, ſed contriſtatus ob ea quæ paßi eſtis: neq; ideo, ne poſthac unquam dem, ſed ut uos quidem nullo preßi malo uelitis accipere: ego autem à familiarißimis ſecundas ad res rogatus, promptius atq; magnificentius donem. Vale.

Nicophemo. 96

QVos inter Leontinos, populi gratiam uenans, enumeraſti, tormẽtis affectos miſerabiliter periſſe, eos ob ſtructas nobis inſidias perdidimus. Et ne hoc quidem intelligis, quòd ſupplicio à me affectos in medium proferens, non ipſe ſolũ mihi inſidiaris, talia habens exempla: uerumetiam Leontinos mihi bellum facere cõpellens, facis eos cunctantiores, quòd aduerſus huiuſmodi inimicum, bellum abſq; iure ſint incepturi. Fieri enim non poteſt, ut idem odio habeatur ob ſæuitiam, & tanquam mollis cõtemnatur, ſi quidem id quod ferebat opinio, euenit. Propter huiuſmodi præmia non inuidemus uobis, neq; conſilio dehortamur, ne ambitioſè contendatis. Vale. Ab exẽplis ei minatur.

Lyſi-

Λυσίνῳ. ϟζ

Οὐ παύσῃ τῆς ἀβουλίας ἀμαθέστατε Λυσῖνε, οὐδὲ φείσῃ σεαυτοῦ τετταράκοντα ἔτη γεγονώς, βαρυτέρους ἐχθρούς, ἢ δυνήσῃ, μετὰ πολλῶν ἄλλων τοιούτων φέρειν πειρώμενος; ἀλλ' ἔτι καὶ τραγῳδίας εἰς ἐμὲ γράφεις, ὡς ἀνιασόμενον; τὰ δὲ ἀποτελέσματά σοι δεινότερα πάσης τραγῳδίας φυλάξει μὴ γίνεσθαι.

Ἐπιχάρμῳ. ϟη

Ἀρκεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων, κἂν μηδεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται. εἷς γοῦν ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος, ἁπάσης ἐστὶ σικελίας μέτρον. τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλῆθος, ζημίας ὑπὲρ λύφαμεν ἀναπλήρωμα. ὑφ' οὗ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι καὶ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὐ σοὶ μὲν, τάχα οὐκ ἀνωφελές· πολλοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ. τῆς γὰρ ἀρετῆς τῆς ὄντως, οὐ τὸν ἀριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς· εἰ μέν τοι καὶ μόνος ἦσθα, ἐπλουτοῦμεν μαρτύρων. καὶ πλειόνων οὐ προσδεόμεθα ἐπαίνων.

Κέβρωνι. ϟθ

Τί δή ποτε οἱ θαυμάζοντές με τῶν ἀνθρώπων, ὡς δειναῖς χρώμενον αἰκίαις, σοῦ ἀπέχει.

Lyſino. 97

NOn tu ergo ceſſabis à temeritate (ſtolidiſſime Lyſine) neq; parces tibiipſi, triginta natus annos, inimicos grauiores, quàm ferre queas, cum multis alijs tui ſimilibus, ſuſtinere tentans? Sed carmina & tragœdias in me ſcribis, quaſi dolorẽ mihi allaturus? Porrò, exitus tibi atrociores quauis tragœdia, ne contingant, caue. Vale. Minatur ei ob famoſa carmina.

Epicharmo. 98

SAtis eſt mihi, quòd nos ſolus iuſtos cenſeas, etiamſi alius nemo dicenti tibi crediderit. Vnus enim iſtiuſmodi uir, inſtar mihi totius Siciliæ eſt. Indiſcretam autem multitudinem, ſolitudinis exiſtimamus ſupplementum, à qua & ignorari nos, neq; meliores uideri, quàm ſumus, non eſt fortaßis inutile. Multos quidem habes tui ſimiles, (uirtutem enim hominũ, non numerum conſideramus) quibus cum nos reputaſti bonos ac honeſtos eſſe: ſi tu tamen ſolus eſſes, abundè magnã teſtium haberemus copiam, pluribusq; laudib. nõ indigeremus. Vale. Teſtimonii de ipſo Epicharmi approbat.

Cebroni. 99

QVid tandem cauſæ eſt, quòd ij qui propter mores me admirantur, tam que Exemplis eũ monet, ut ab iniurijs deſiſtat.

ἐπιχειροῦντας ὑπὸ ὑμῶν περὶ· πιστῷ οὐκ ὑπέπληξαι, ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τὴν τιμωρηθεῖσαν. συμβούλους δ' αὐτῶν οὐ ποιεῖσθε, μὴ ἀδικεῖν φάλαριν. ἄμεινον μὲν ἦν κἀμοὶ ἦν, μὴ καθίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνάγκην· λυσιτελέστερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χρῆσθαι περιπετεία κατὰ πάντα· ἔπειτά τε ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος συνομολογῶ τί ποτ' ἂν ἐπράξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐγενόμην ἔγωγε περὶ τὰς τιμωρίας, ὁπότε μηδὲν ἐλπίζοντες πείσεσθαι μέτριον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἔστιν οὖν ἐμὲ παῦσαι τῆς ὠμότητος, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδικίας.

Εὐηπύμονι. ς

Οὐδὲν ἔψευσαι τὴν ἐπ' ἐμοὶ διαβολῶν. καὶ γὰρ αὐτὸς πάνθ' ὡς κατηγορεῖς οἱ συρακουσίοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' εἰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐγώ τε τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτάνοντας, οὐκ ἐφ' οἷς εἰκὸς τὸν παθόντα συγγνῶναι ἐφειδόμην, καὶ ὑμεῖς τὸ προπετῶς οὕτως, κἀμοὶ καὶ ἑαυτοῖς εἰς ἀνήκεστα ἐπιβουλεύειν, οὐδεὶς ἂν οὔτε ἐμοῦ κατηγόρησεν, ὡς ἐκθύμως δρῶντος, οὔθ' ὑμᾶς ὡς ἀνίατα πάσχοντας ᾠκτίζετο.

Κλεο-

atrocibus utentem ſupplicijs, non uos, multa contra me molientes, eo ipſo perterrefaciunt: ſed fortunam quidem affectorum ſupplicijs deploratis, conſilium autem ab illis non capitis ne Phalarin iniuria afficiatis? Melius *ſanè & mihi fuerat, non ueniſſe in talis ultionis neceßitatem: utilius autem uobis, non per omnia uſos eſſe petulantia, quaſi mores mihi eſſent beneuoli.* Q*uid tandem quæſo feciſſetis, niſi ego talis in pœnis irrogandis fuiſſem, quando uos nihil ſperantes mediocre paſſuros, in eas uos ultrò præcipitatis?* Poſſum *igitur ego ceſſare à crudelitate, ſi uos prius ceſſaueritis ab iniuria.* Vale.

Euctemoni. 100

N*ihil mentitus es in calumnijs contra me. nam ipſe quoq; omnia, ſicut accuſas, confiteor.* Verùm *ſi eodem modo, & ego à puniendo eos qui aduerſum meipſum delinquunt, non eiuſmodi delicta, quibus ueniam dari par ſit, abſtinuiſſem, & uos à petulanter adeò tam mihi quàm uobis ipſis ad immedicabilia mala ſtruendis inſidijs, nemo me accuſaßet, tanquam nefanda patrantem: neq; ueſtrùm miſertus eſſet, tanquam irreparabilia patientium.* Vale.

Acerbitatē in ſupplicijs ſuam defendit.

Κλεοβούλῳ. ρα'

Οὐ πείθονταί σοι καμαριναῖοι, τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ἐξενεγκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστης ἐκκλησίας ποιοῦντι. καλῶς γὰρ ἴσασι, πόλεμον ἔργοις, οὐ λόγοις δημηγόρων κατορθούμενον. ὥστε εἰ βούλει πολεμεῖν αὐτοὺς, τὰ ἀποτελέσματα δεῖξον τῇ γνώμῃ συνοίσοντα· ἂν μέντοι μηδ᾽ οὕτως ὑπακούσωσι, μεταβαλλόμενον τἀναντία παραίνει. ἔστι τάχα ἂν τούτῳ περιγένοιο τῷ τρόπῳ, ὧν βεβούλησαι. δυεῖν γὰρ θάτερον ἐν τῷ παρόντι, ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβουλεύοντα, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦνται. ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι ἑκάτερα. σὺ μέντοι ἴσθι καὶ τὰ ἐνθάδε, ὡς οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ᾽ ἔργοις. ὧν οἱ πειραθέντες, οὐκέτι αὖθις ἐπεβούλευσαν. ταῦτα εἰδότες καμαριναῖοι, οὐ βούλονται πεῖραν λαβεῖν ὀργιζομένου φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ αὐτοῖς, ἡδίων ἔδοξα.

Κλεοδίκῳ. ρβ'

Πολὺ δεινὰ βεβούλευσαι κατ᾽ ἐμοῦ κλεόδικε, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, καὶ πῶς τολμῆσαι φάλαριν χειρουμένῳ τῇ τοῦ θρακὸς τοῦ εὐρυσθένου θυγα-

Cleobulo. 101

NOn parent tibi Camarinenſes, ut bellum contra me ſuſcipiant, licet ſingulis in concionibus admodum multa facias. Quippe bene ſciunt, bellū factis, non oratorum ſermonibus rectè confici. Itaq; ſi uis eos bellum gerere, tuo conſilio exitum reſponſurū demonſtra. Quod ſi ne ſic quidem obedierint, mutata ſententia ad contraria eos cohortare, & forſan hoc modo ea obtinebis quæ uoles. Nam in præſentia quidem ex duobus alterum, aut conſilium inutile, aut conſulentem nullius hominem precij exiſtimant. Ego ſanè utraq; puto (eos exiſtimare.) bene autem ſcias & noſtra, quòd te non ſermonibus ulciſcemur inefficacibus, quibus iniuriam uideris aduerſum nos auſpicari, ſed factis: quorum qui ſunt experti, non iterum mihi ſunt inſidiati. Hæc cum Camarinenſes ſciant, irati nolunt Phalaridis capere experimentum. Nam gratificans illis, ſuauior uiſus ſum. Vale.

Subſannat oratorem, ſuis bellum non perſuadentem: & minatur.

Cleodico. 102

ADmodū atrocia conſuluiſti aduerſum me Cleodice, ſupráq; tuas uires. Vnde enim tu te ſperas malum dare poſſe Phalaridi, qui obſequeris Thracis illius coriarij nepti ex

Minatur.

θυγατρὸς, αὐταδέλφου δὲ γυναικί, τοῦ τε δεσπότου ἑαυτοῦ κτείναντος, ἐξ ὧν οὕτω πλείστη σοι αὐτῷ συνέβη, καὶ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἀνδρεικότι· οὐ μὴν εἰς τοῦτό γε προαχθείσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν. καὶ γάρ σε ἄξιον ἀμύνης ἡγησώμεθα, οὐκ ἐν λόγοις βουλησόμεθα μόνοις, ἀλλ' ἐν ἔργοις δυνησόμεθα, ἅπερ εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν σοί τε καὶ τῷ σῷ γένει τρέψαι.

Τοῖς Στησιχόρου παισίν. ργ

ΤΟῦ μὲν πένθους, τίνα ἄν τις ἄλλην ἱκανωτέραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέγκοιτο, παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γονέως, ἐφ' ᾧ γε τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὰ Στησιχόρου πρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθαι· καὶ καθόλου μὲν οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὑμᾶς, οὔτε θρηνοῦντας, οὔτε αἰκισμοὺς προΐεσθαι σωμάτων, οὐχ ὅτι κοινὰ ταῦτα πάθη καὶ ἠναγκασμένα πρέπει πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀνθρώποις ἐστὶν ἁρμοστὰ δυστήνοις, ὧν οὐχ ἡ τελευτὴ τὰς ὀλοφύρσεις προσήκουσας, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει. μᾶλλον δὲ τούτοις ἐστὶ δακρύων ἄξιος ὁ θάνατος, οὐ Στησιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτη τοσαῦτα, σὺν ταῖς ἁγιωτάταις θεαῖς, ἐν χοροῖς καὶ μέλεσι μουσῶν, ὀνομασθη-

filia, & Autandri uxori, illius qui ſuum occidit dominum, ex quibus ipſi contigit ita dictari, qui'que præter naturæ leges fuiſti contumelioſus? At non in tantam prorumpam iram, ut tua facinora oratione recenſeam. Nam ſi te dignum ultione exiſtimabimus, non ſermonibus ſolum uolemus, ſed etiam factis poterimus ea quæ aduerſum nos appetiiſti delinquere, in caput tibi tuoq́; generi conuertere. Vale.

Steſichori liberis. 103

LVctus ueſtri quam quis aptiorem uobis conſolationem adferre queat (liberi) quàm uirtutem parentis, propter quem iſto in luctu eſtis? Non enim Steſichori fata lachrymis proſequenda ſunt, ſed hymnis celebranda. Et in uniuerſum quidem, nollem uos uel lamentationibus, uel corporum percuſsionibus indulgere: non quòd communes hi affectus, coacti ſubſequũtur omnes homines: ſed quòd talia hominib. congruant miſeris, quorũ non mors ploratus conuenientes, ſed uita habet. Magis enim horũ mors lachrymis digna eſt, quàm Steſichori, qui tot annos uixit cum ſanctiſsimis deabus in choris canticisq́; Muſarum, quiq; nominabi-

Cõſolatur eos, patrem mortuum lugentes.

μαθησομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ στεφάνοις. ὁμολογουμένως γοῦν οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἡ γὰρ ἀθανάτου τοῦ θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὖσα, αὕτη, καὶ οὐχ ἑτέρα τίς ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ. ὥστε, ὦ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς πατρὸς, φρονήσωμεν ἄξια τοῦ τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀγὼν, μὴ πολὺ καταδεεστέρους ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μηδαμῶς εὐτυχῆ μοῖραν ἥρωος οὐκ ἐν μακαριοθησομένῳ χρόνῳ, παντὶ δὲ αἰῶνι. μηδὲ τῶν θυμῶν, ἃς ψηφίζονται ὡς ἐπὶ θεῷ ἱμεραῖοι, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκεῖνός γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἤχθεσθη θανάτου προθεσμίᾳ συναιρούμενος. οὐδὲ τῶν ἡρώων τῶν γενναιοτάτων, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασιν ὑμνήσας (ἅπερ ὑμῖν χρήματα μὲν τοῦ παντός ἐστι ἄξια, παραδείγματα δὲ βίου σωφρονέστατα) αὐτὸς, ὁπόθ' ἧκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀπτοήτως ἔθνησκεν. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ παῖδες· οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὖσιν, ἔδεισεν, οὐδὲ ὡς δεινόν τι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναιότερος

αἰχμάλω-

tur cum honoribus & coronis. In confeſſo eſt enim, quòd neq; apud nos, neq; apud alios homines * maius hoc quicquā ſit. Immortale ſiquidem Dei fatū, ad cuncta ſe extendens, idipſum, & non aliud quid mihi eſſe uidetur. Quamobrem (ô liberi magni ac præſtantiſſimi patris) animum gerite dignū genitore quidem, (haud enim paruū uobis certamen reſtat, ne illo ſitis multo inferiores) nequaquā autem lugete fortunatum herois fatum, non uno ſolum tempore beatum prædicandū, ſed omnibus ſeculis: neq; ex honoribus, quos illi tanquam Deo decernūt Himerenſes, ſplendidiſſimum auferatis, diuinitatis opinionem. Non enim ille (quod nos ſcimus) moleſtè tulit, quòd ſtata mortis die hinc auferretur: neq; cum heroas generoſiſſimos, quandoquidem ob gloriam conſequendā mortui ſunt, in pulcherrimis poematibus, laudibus ornaſſet (quæ uobis precioſiſſimæ ſunt opes, uitæq; agendæ exempla caſtiſſima) ipſe, cum fatum ad ſuum terminum ueniſſet, meticuloſè defunctus eſt. Bene ſiquidē hoc ſcitis, ô liberi. Non enim, quum in noſtram inimicorum ueniſſet poteſtatem, quicquā timuit: neq; quaſi dira paſſurus, confractus eſt: ſed multo generoſior nobis fuit

* maius.) quàm Muſarū ſtudijs incūbere, ijsq; nomē conſequi.

αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἢ ἀντίπαλος. ἢ τί ἠθικ γοῦν τὰ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδ' ὅπου ἔχοντός μου φράσαι κατ' αὐτοῦ δεινόν. ὃ γοῦν ἑώρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις προθυμηθεὶς ἑλεῖν, ἐπεὶ τούτου περιεγενόμην, οὐδὲν ἔχων ἕτερον, αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ἢ χαίρειν εἰδέναι, καὶ εὐεργεσίαν παρ' ἡμῶν ἐθελήσῃ λαμβάνειν. ἐφ' ᾧ οὐδ' ὀφείλεσθαι χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, περιποιησάμενος εἰς δώδεκα μάλιστα αὐτὸν ἔτη. τοσαῦτα γάρ ἐστιν, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὀφείλειν, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου καταφρονῆσαι, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

Καταναίοις. ρλ

Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεοναζούσας δοκεῖτε ποινὰς τετικέναι, ὧν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς παρηνομήσατε, ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν τριάκοντα, ὧν ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, τετρακοσίους ὁπλίτας ἀποβεβληκότες· ἀντὶ δὲ παλαιῶν τριήρων ἑπτά, ὧν διηρπάσατε, πλείστας ἀπεστερημένοι προσόδους. ἐγὼ δὲ προοίμιον ὑμῖν, ὧν μέλλετε πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ, τὰ νῦν γεγονότα καταγγέλλω· ἵνα δὴ ἐμαυτὸν συμμαχήσοντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότων, ὁμολογεῖν αἰσχύνησθε. οὐ

μὴν

captiuus, quàm aduerſarius. Victa eſt igitur tyrannidis acerbitas à ſapientia, neque quicquam illi atrox facere poteram. Nam quod feci, beneficijs affeci. Aſt ego cum ſexcentis illum laboribus capere ſtuduiſſem, poſtquam hoc conſecutus ſum, nihil habebam aliud (captus magis ab illo) quàm ut haberem illi gratiam, etiam ſi beneficia à nobis uoluiſſet accipere. Propter *quod ne gratiam quidem mihi ipſi deberi puto, quum eum acquiſiuerim ad annos maximè duodecim (tot enim poſtea uixit) ſed me illi debere, quòd & in alijs nos corroborauerit: ſolusq́; mortalium perſuaſerit nobis, mortem contēnere. Valete.*

Catanenſibus. 104

VOs fortaſſe uidemini uobis, ſuperabundantes mihi perſoluiſſe pœnas iniuriarum, quibus me meosq́; affeciſtis: quòd pro uiris triginta, quos impiè combuſſiſtis, quingētos milites amiſeritis: quodq́; pro ſeptem talentis, quæ diripuiſtis, multis reditibus priuati ſitis. ego uerò hæc quæ modò facta ſunt, prooemiū uobis eſſe denuncio eorū quæ à me paſſuri eſtis, ut propter me ipſum auxilium ferentem hoſtibus ueſtris dira paſſi, paciſci erubeſcatis. Non *equidem*

Grauiora acceptis mala minatur.

μὴν αἰτίαν γε τῆς πρὸς ὑμᾶς δυσμενείας, ἕως ἂν ἡ διοικοῦσα πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάττῃ. ἐξοίσω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν, τῶν πάντα καὶ σώζειν καὶ φθείρειν δυναμένων· εἴγε θέλοις τύχης, ὥσπερ τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως στοιχεῖα, ὧν τὸ κατὰ τὴν αἴτνην πῦρ μεμοίραται, εἰς ὃ σὺν ἱκέτας ἀθώους βαλόντες, οὐ φάλαριν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὸν πάντων ἐπόπτην ἥλιον ἐπικέκτησθε.

Νικαινέτῳ. ρε

ΤΟ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεσταλκέναι τῷ σῷ πατρὶ, παῦσαί σε τῆς ἀφροσύνης ἐπήρκεσεν, ὡς οὐκ ἂν εἰ μὴ ἐδεδοίκειμεν, τὴν ἔχθραν ἀποτρέπειν παρεκελευόμεθα· ἐγὼ δὲ πολλοῦ μὲν τούτου τὸ μὴ οὕτως ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιῶ. πυνθανόμενος δὲ ἐπιεικῆ τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μηδὲ ἑτέρους αὐτῷ γεγονέναι παῖδας, ἐκεῖνον μὲν ἐλεῶν, σοῦ δὲ παρ᾽ ἡλικίαν θρασυνομένου φειδόμενος, τέως τοῦ παρόντος ἀνέσχηκα· σὺ δὲ, οὔτε πατέρα πρεσβύτην οἰκτείρεις, ἐφ᾽ ᾧ κινδυνεύοντα παιδὶ, οὔτε σεαυτοῦ φροντίζεις. ἐπιμένεις δὲ τῇ προπετείᾳ· πρῶτον μὲν τάχα, παρ᾽ ὅσους οὐδὲν ὑφ᾽ ἡμῶν πέπονθας·

equidem remittam ſuſceptas contra uos inimicitias, dum gubernatrix rerum prouidentia eandem mundi harmoniam cuſtodierit. Inferã autem uobis bellũ, non tam pro me, quàm pro dijs, qui omnia & ſeruare ac perdere poſſunt: ſi modo diuinam ſortem, quemadmodum reliqua naturæ elementa, etiam ignis in Aetna ſortitus eſt: in quẽ quũ ſupplices innocentes proieceritis, non Phalarin uobis inimicum, ſed omnium inſpectorẽ Solem acquiſiuiſtis. Valete.

Nicęneto. 105

Epiſt.26. Minatur uindictá, ſi diutius ſua clementia abutatur.

QVòd ſæpenumero fortaſſe nos per epiſtolas tuo ſignificauimus patri, curaret, ut ab inſipientia ceſſares, te elatum fecit: quaſi, niſi metuiſſemus, non te iuſsiſſemus admoneri, ut ab inimicitijs deſiſteres. ego autem de hoc, quòd non ita habeat, ne ſcribere quidem dignor. Quum accepiſſem autem, ſenem illum eſſe humanum, neq; alios illi natos filios, illum quidem miſerans, tibi autem præter ætatem ferocienti parcens, ad præſens uſq; ſuſtinui. Tu uerò neque patrem ſenem miſeraris, periclitantem in uno filio: neque tui ipſius curam habes: ſed perſeueras in petulantia. primùm quidẽ fortaſsis propterea, quòd nihil à nobis paſſus ſis: deinde,

εἶτ' οἰόμενος ἐξεῖναί σοι, ὁπόταν βούλῃ πεπαῦσθαι. τοῦτο δὲ οὐδὲ τοῖς πολὺ σοῦ δυνατωτέροις ἐγένετο. ἕως οὖν σοι πάρον, τὸ ἑκατέρων ἑλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ μιμοῦ τιμαιότερον· ἐχθρῷ δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκει. ρϛ

Ἐρρωμενέστερον ἀδικοῦμαι τῷ παντί, ἢ τιμωροῦμαι Πολύδευκες, οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πράξειν με δεινὰ, καὶ δρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ δὶς καὶ τρὶς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τὴν ἐπιβουλεύσαντι τὴν ἠξίωσα. τῶν δὲ ἀδικούντων οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐπὶ τοῦ δευτέρου πονηρὸς ὀφθῆναι, ᾐδέσθη. ἔρρωσο.

Εγγυίνοις. ρζ

Οὔτε προφάσεως οὐδὲν μοι δοκῶ, δι' ἣν οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς ἀμυναίμην· οὔτε βουλομένῳ ἐπεξιέναι, δυνάμεως. βουλοίμην δὲ ἂν μὴ νῦν γέ ποτε αἰδεσθέντες ἡμᾶς, ἀπολύσητε τοὺς ἄνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, διότι ἐστὶ τοῦ κακῶς ἀπολουμένου Πασίωνι, παραπειθομένῳ πρὸς ἡμᾶς ἔδοξε, τρίτον ἤδη μῆνα τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμε-

deinde, quòd putes licere tibi, quum uolueris, ceſſare. At hoc neque multo te potentioribus contigit. Dum igitur tibi in manu eſt, ex duobus id quod ſit conducibilius, amplecti, ne imiteris Timandrū: ſed potius inimico utili, quàm damnoſo nimis conſiliario utere. Vale.

Polluci. 106

MVlto ualidius omni in re iniuria afficior (Pollux) quàm ſupplicia irrogo: non, quemadmodū dixiſti, atrocia me & pati & facere. Ego enim bis terq; impunitate eoſdem inſidiatores dignatus ſum: iniuriam autem mihi facientium, nemo eſt qui reueritus ſit iterum prauus conſpici. Vale.

De ingratitudine eorū quib. ueniam dederat.

Engyinis. 107

NEque prætextū mihi deeſſe cēſeo, quo iuſtè uos poßim ulciſci: neque uolenti uos inuadere, potentiam. Volā autem, niſi nunc tandem reueriti nos, dimiſeritis uiros, quos nullo iure, ſed quòd & perditißimo Paſioni, apud uos uerſanti, uiſum ſit, tertium iam hunc menſem in carcere detinetis. Valete.

Minatur ultionem iniuriarum, ſi pergant.

Hime-

Ἱμεραίοις. ρη

Στησίχορον ἴστε, καὶ Κόνωνα, καὶ Δρωπίδαν, περαιουμένους ἀπὸ Παχύνου εἰς Πελοπόννησον, ἀντὶ Κελινθίων, πρὸς οὓς γε ἐπέμφθησαν ὑφ᾽ ὑμῶν πρὸς ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ Δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν. Κόνωνα δὲ εὐθὺς ἀπεσφάξαμεν. Στησίχορος δὲ σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν τρόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρηθέντα ἀποθανεῖν.

Στησιχόρῳ. ρθ

Πυνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδότα ἅμα τοῖς πρὸς ἐμέ σοι πεπολιτευμένοις. θαυμάζω δέ σε, εἰ νῦν ἤρξω περιδεὴς εἶναι, ἀλλ᾽ οὐ τότε εὐθέως, ὅτε ἐπολιτεύου πρός με ἀρχῆς παρανόμου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες Ἱμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος, ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ᾽ ἂν τάχα, ἃ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν ὑπερεφρόνεις θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν ὄντα, τί νῦν ὦ μάταιε ἰλιγγιᾷς, ἴσον ἃ προσεδόκων τότε, οὐδὲν ἧττον θρασὺς ἦσθα, ταῦτα καὶ πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν; εἰ δὲ, ὥσπερ δειλὸς εἶ, περιτρόμως εἶχες πρὸς τὴν ἀφ᾽ ἡμῶν δίκην ἐσομένην,

Himerenſibus. 108

STeſichorum ſcitote, ac Cononem & Dropidam, traiicientes à Pachyno in Peloponneſum pro Corinthijs, ad quos à uobis mißi ſunt, ad me perductos eſſe: & Dropidam quidem forſan reddemus uobis, Cononem autem ſtatim interfecimus. Steſichorus uerò ſaluus eſt, donec modum excogitauerimus, quo punitum eum mori oporteat. Valete. Narratoria

Steſichoro. 109

AVdio te metu ualde attonitū eſſe, expendentem potentiam noſtram: ſimulq́; conſcium, quæ in republica aduerſum me geſſeris. Demiror autem te, ſi nunc cœperis metu attonitus eſſe: & non tunc ſtatim, quando rempublicam aduerſum me gerebas, iniquū principiū (quemadmodum tu prædicebas Himerēſibus) adiutare uolens, expenderis, citò ea fieri poſſe quæ tu dicis Himerenſibus. Si tu igitur deſpiciebas mortem (quemadmodū & conueniebat ſapientem uirum) cur nunc, ò uane, uertigine laboras, quum liceat ea quæ tunc expectans nihilominus ferox eras, etiam appropinquantia generoſe perferre? Sin uerò (quemadmodum timidus es) trepidabas ad futuram à nobis pœ- Temeritatem ei grauiter exprobrat.

νίαν, τί, ὦ προπετέστατε, ἐβόας τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ παρεσκεύαζες ἐχθρὸν, οἱ ἀγνὴ καὶ αὐθάδη καὶ λάλον, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπῶν σου ῥήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας; τί δὲ μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ὢν, καθίστασαι σεαυτὸν εἰς ἐναντίον σχῆμα καὶ προαίρεσιν βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐξὸν σχολὴν ἄγειν καθεζόμενον, καὶ μὴ θερμότερον ἅπτεσθαι πραγμάτων, ἢ ποιηταῖς πρέπει; ἐπεὶ δὲ ἀντὶ ποιητοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μένει σε, οἷα φημὶ οὐ ποιητὰς, οὐδὲ μουσικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ δημαγωγοὺς ὑπὲρ δύναμιν θρασυνομένοις, κρατούντων ἐχθρῶν.

Κλεισθένει. ϟα

ΟΥ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου βλαβέντες, οἱ τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων εὐδοκιμήσωσι, πρᾶξαι βουλόμενος, ἐπιστεῖλαί σοι δεῖν ᾠήθην· ἵν' εἰ ὦ παρὰ γνώμην ἐσφάλης, σὺ πεισθεὶς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰπόντι, μέρος συμφορᾶς γενόμενος ἐπιτιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ τοῦτο αἱρούμενοι ποιεῖν, ἢ πολλοὺς ἑαυτῶν ἐπαίνους εὐβουλίας διατιθέμενοι, κατηγορεῖν τῶν ἐπηκόων, ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέροντος,

οὔτε

nam, cur ô petulantiſs. tum clamaſti, tantumq́; tibi comparaſti inimicum, me ſceleſtum ac arrogantem appellans, ſententiasq́; ex tuis carminibus adferens in conciones? Cur te, quũ muſicus ſis & uerſificator, in ſtatum, uiuendiq́; propoſitum ſtudijs contrarium, conſtituiſti, quum tibi liceret ſedenti ocium agere, neque calidiora attingere negocia, quàm poetis conuenit? Quoniam autem pro poeta, populi gubernator eſſe concupiuiſti: manent te, quæ nõ poetis nec muſicis uiris, ſed populi gubernatoribus, ſupra uires ferocientibus, ſunt expectanda, ſi in poteſtatẽ uenerint inimicorum. Vale.

Cliſtheni. 110

NOn id quod multi ſolent, quum in ſermone læſi, in rerum euentis laudẽ conſequũtur, facere uolẽs, tibi ſcribendũ eſſe duxi: ut, in quo præter animi ſententiã lapſus es, neq; mihi optima dicendi obtemperaſti, pars ego calamitatis factus, te caſtigarem. Nihil enim aliud tales mihi homines facere uidentur, quàm ſuam ipſorum ob bonum conſilium laudẽ componendo, accuſare lapſos, quòd neq; utilia præſciuerint, neque prædicentibus paruerint: ſed quemadmodum, quum præſentirem quæ tibi

Dolere ſe caſum eius, qui ipſius non paruerat cõſilio, demõſtrat.

οὔτε τοῖς προσήκουσιν ἐπείσθησαν, ἀλλ' ὥσπερ αἰσθανόμενοι ὑπὸ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἰκειότατος ἐγενόμην, οὕτω πεπονθότος ἃ μὴ ποτε ὤφελον, αὐτὸς οἶμαι καὶ συναμαρτεῖν, καὶ συνταλαιπωρεῖν. πρὸ οὗ ἔλεγον μὲν, ἵνα μὴ γένηται· γεγονότων δὲ δὴ τύχην ἴσως, οὐ γνώμην, συνατυχῶ, καὶ τῇ τύχῃ οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλ' ἵνα μὴ μείνῃ τοιαῦτα, ὡς ἔνεστι πεφιλοτίμημαι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ τοῦ σεαυτοῦ μηνυτὸς ἥκων, ἄμεινον ἂν μάθοις. σὺ δὲ σχέτλιος, ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, παρ' ἡμῖν ἐβουλήθης ὡς συνυστάτοις τὰς φυγὰς ἀναπαῦσαι. τοῦτο δὲ εἰ μὲν ἀλλ' οὗ τοῦ χάριν εἵλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης ὑπὸ ἡμᾶς. εἰ δ' ὡς ὀνειδισθησόμενος, ᾐδέσθης τοὺς προσήκοντας καὶ οὐ παρέσχοντας, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ ἥδομαι, οὕτω σοῦ σωφρονοῦντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις, οὐκ ἂν ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων.

Νικίππῳ. ρια

Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς, πλείστη σοι χάρις. ἐγὼ δὲ ὑπερέλεγον φοβεῖσθαι Συρακουσίους, μή τι σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτοῦ ἀνάγκη, δεξαμένῳ τὰ παρ' ἐμοῦ χρήματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, ὅτ' ἔμελλον τριήρων, μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος,

eſſent euentura, ne ea patereris, familiariſſimus tibi eram admonendo: ita cum paſſus ſis, (quæ utinam nunquam) ipſe me puto ſimul & peccaſſe, unáque in ærumna uerſari. Prædicebam enim, ne fierent: quum autem facta ſint, caſu fortaſſe uel cōſilio, aduerſum unà fero caſum, nihilq; uitupero fortunam: ſed ut res hoc in ſtatu nō maneant, maximam, quantū fieri poteſt, operam nauo. Hæc tu quidē, ſi ad matrē tuā uenires, melius poſſes cognoſcere: at tu miſer, qui ne in exiliū quidē pulſus, apud nos beneuolētiſſimos uolueris à fuga requieſcere. Porrò hoc, ſi tu quidē ob aliud quiddā elegiſti, iuſtus erga nos nō es. ſin uerò, quaſi malè auditurus, reueritus es nos, qui prædiximus, nec tibi perſuaſimus: propemodum dixerim, lætor etiā, q, ita te modeſtè geras. Pudefactus enim ob prima quæ diximus, in iiſdem poſt peccatis nō deprehenderis. Vale.

Nicippo. 111

QVòd dona à nobis miſſa receperis, maximā tibi habeo gratiā. Aſt ego, quod dicebas metuere te Syracuſanos, ne quid mali ex illis tibi oriatur, recipienti miſſas à nobis pecunias, indicio illis facto, id eram facturus, ſi non accepiſſes: nempe accuſaturus te erā, quaſi ac- De donis miſsis ei.

ληφότος, ἵν᾽ ᾖ σοι τὸ αὐτὸ δεξαμένῳ, καὶ μὴ. μᾶλλον δὲ τὸ μὲν ἧττον, τὸ δὲ περὶ παντὶ χεῖρον. μὴ λαβὼν μὲν γὰρ ἐμοῦ κατηγοροῦντος τὸ δεδωκέναι, πάντως ἂν αἰτίαν εἶχες εἰληφέναι· λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ᾽ ὄντως ἀπήλλαξο τῆς αἰτίας.

Ἱερωνύμῳ. ριβ

Ἐπυνθάνου τίσιν ἀντεξήτακα τὸ δύνασθαι, Λεοντίνων μοι ἐπεξιόντων κατὰ τῆς χώρας, ἣν ἐμὴν οὖσαν ἀποτέμνονται, πυνθάνεσθε. τὸ μὲν οὖν ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ᾽ ἀμυνόμενος, οὐκ ἂν ἐπιστέλλαιμι. τούτων γὰρ πέρι ὑμῖν οὐκ ἔστι λόγος. ὃ δὲ καὶ μὴ προσποιῆσθε, ὑμᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ᾽ ἂν εἴποιμι, ὅπλοις πολλοῖς, καὶ ἀνδράσι δυνατοῖς, καὶ χρήμασι, καὶ ναυσί, καὶ ἵπποις, ὧν ἁπάντων οὐδὲν εἷς ὄντες αὐτοί, μαχοῦνται πολεμίῳ καὶ πρὸς ταῦτα δὲ ἐπὶ τὰς τύχας πεπλουτηκότι.

Λαμάχῳ. ριγ

Τοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα τούσδε, ὅταν τὸ πλῆθος λάβῃ τῶν Καμαριναίων, χαλκευθῆναι κατὰ φύσεως ἀπανθρωπίαν ἀποφαίνεις. βούλομαι μέντοι τούτῳ μεῖναι τὸν ἀριθμόν, καὶ

ceepiſſes, ut in eodem fuiſſes periculo receptis illis, uel non. Imò propter illud in minore, at propter hoc in peiore prorſus. Nam ſi non acciperes me accuſante, dediſſe, omnino hæreres in culpa, quaſi accepiſſes: ſin autem reuera acciperes, me dicente non dediſſe, non ſimiliter, ſed certò à culpa liberareris. Vale.

Hieronymo. 112

INterrogaſti, quibus rebus expenderim, quòd poßim, Leõtinis me inuadẽtibus, meamque regionem populantibus, uictoriam adipiſci. Quòd quidem iuſtiorem habeam cauſam, bellumq; non inceperim, ſed propulſem ac defendã, non ſcripſerim, (horum enim apud uos nulla habetur ratio:) quòd autem, licet dißimuletis, uos ſcire neceſſe eſt, illud dixerim, armis multis, uiriſq; fortibus & pecunijs, & nauibus & equis. Quorum omnium ipſi magnam habentes penuriã, pugnant cum hoſte, qui & in his & in rebus ſecũdis diues effectus eſt. Vale. Quibus rebus fretus uictoriam ſperarit.

Lamacho. 113

TRiginta ſeptẽ hoſce, cum Camarinenſiũ multitudinem nanciſceris, in æreo tauro per naturæ immanitatẽ enecatos, demonſtras. Volo quidem in hoc manere numero: idq; ut Suppliciũ ei minatur.

καὶ νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον εὔχομαι. οὐχ ὁρῶ δὲ ἐώμενον τοῦτο ὑπό τινων μέχρι τούτων ὠ-είσθαι. σύ γ' οὖν αὐτὸς ἐννέα καὶ τριάκοντα βιάζῃ τούτους γενέσθαι, προσνέμων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀναίσθητον ὑπὲρ τόσων. καὶ οὐχ ὅμοιόν ἐστιν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπ' ἐμοῦ ἀμυνομένου ἀπόλλυσθαι.

Νικάρχῳ. ριδ

ΟΥκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ σωφρόνων ἀνθρώπων τοιοῦτον πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦτο σαφῶς εἰδότων, καὶ πρὸ τῶν λόγων τὰ ἔργα σκοπούμενοι, καὶ πρὸ τῶν ἔργων ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πολὺν ἤδη χρόνον παραπέμπουσί σου τὰς δημαγωγίας. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ βαρύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοί, καθ' οὗ πολιτεύῃ.

Νικαίῳ. ριε

ΟΥ δοκεῖ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος, οὐδὲ τῶν παρ' ἡμῖν μηχανημάτων οὐδέν· ἐπεὶ τὸν εἰς ἐκεῖνα ἔλεον,
οὐκ ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι,
προανήλισκες.

Κλεο-

poſſim, (ita me Iupiter maximus amet) precor. Video autem mihi à quibuſdam non permiſſum iri, ut numerus in his conſiſtat. Tu enim ipſe cogis hos nouem & triginta fieri: temetipſum huic addẽs numero, & ſtupidum Epi terſen. Atque haud ſimile eſt, me propter uos perditos ſuſtinere calumniam, maleq; audire: aut uos, hominum prauiſſimos, à me ulciſcente perdi. Vale.

Nícarcho. 114

Non tu cogis Camarinẽſes mihi facere bellum, ſed bello à me uexari. Illi uerò ſobriorum hominum fungentes officio, idq; liquidò ſcientes, anteq; ſermones opera conſiderantes, & ante opera citius adhuc euenta, multum iam temporis conciones tranſmittunt tuas. Te uerò non pudet grauiorẽ illis eſſe ex ſuggeſtu ac ſermonibus, quàm mihi, contra quẽ rempublicam adminiſtras. Vale. Illudit oratori, fruſtra ſuos ad bellũ incitanti

Nícæo. 115

NOn acerbus tibi uidetur eſſe tormenti locus, taurus, neq; ulla apud nos machina: alioqui miſericordiam erga illa, quum ſis nobiſcum pugnaturus, non utiq; prius inſumpſiſſes. Vale. Minæ.

Κλεομέδοντι. ριϛ

Σὺ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμοῦ, τὰς περὶ τὸν Κλεόμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι ὑπὸ χειρᾶς· ἐγὼ δέ σε Κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παντὶ δὲ ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γενέσθαι.

Μελιταίοις. ριζ

Οὐκ ἐκφαυλίζων, ὦ Μελιταῖοι, τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα τὸν πρεσβευτὴν, κατασεσημασμένας φέροντα αὐτάς. οὐκ ἐᾷ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως, οἷον αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ παρ' ἑτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. παρὰ δ' ὑμῖν καὶ νομίζομαι ἀγαθὸς, οὐδὲν ἐκτεῖναι δυνάμενος ἐντεῦθεν τῆς ἀλλοίας τὴν φήμην. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλέψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ ἂν εἰ μὴ τοιοῦτοι καθεστήκατε, ἐπῃνεῖτε. ἐξ ὧν τοίνυν ὑμεῖς μὲν ἀδίκως πονηροὶ, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπιεικέστερος ἐμαυτοῦ ὑπολαμβανοίμην, οὐκ ᾤμην δεῖν ἑκὼν τιμᾶσθαι.

Καμα-

Cleomedonti. 116

TV quidẽ (ut audio) accuſans me, miſerabilem Cleombroti fortunam deplorare conaris: ego autem te (Cleomedon) multo iniquiora illo audentem, omni autem re inferiorẽ, in meam redigere poteſtatem. Vale. Eiuſdem argumenti.

Melitenſibus. 117

NOn paruipendens (ô Melitẽſes) honores ueſtros, legatum remiſi ueſtrum, obſignatos eos ferentem: non ſinunt autem me laudari, facta mea. Vos fortaſſe, qualem ipſi me cenſetis, talem putatis exiſtimari & apud alios. At ego noui, quòd apud alios omnes in mala ſim exiſtimatione, apud uos autem cenſear bonus: neque hinc extendere famam poſſim ad alios. Multo autẽ magis læderem uos in hoc, ut homines de uobis ſiniſtrè ſuſpicarentur, quòd peßimum, niſi ipſi huiuſmodi eſſetis, non laudaſſetis. Ex quibus igitur uos quidem iniquè praui, ego autem nihil humanior meipſo exiſtimarer, non putaui me oportere honorari. Valete. Cur oblatos honores repudiarit.

Καμαριναίοις. ριη

ΚΑὶ εἰς Γέλαν ἔπεμψα, καὶ εἰς Λεοντί
νους, καὶ πρὸς ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ᾠήθην,
ὅπως μοι συλλάβησθε εἰς τὰ παρόντα, οὐχ ὅ-
πλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος, οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κε
νὴν εἶναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀργυρίου. καὶ
Λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἔπεμψαν πέντε τάλαν
τα εὐθέως· Γελῷοι δὲ ὑπέσχηνται δέκα δώ
σειν. ὑμᾶς δὲ οὔτε βραδυτέρους Λεοντίνων, οὔ-
τε μικροπρεπεστέρους ἔσεσθαι Γελῴων ὑ-
πολαμβάνω.

Ἀστυπαλαιεῦσιν. ριθ

ΟΥτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν
ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἄνδρες πολῖται,
καίτοι πολλαῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενος
μεταβολαῖς, οὔτε πλέον ἡσθείς. ἄμοιρος γὰρ
οὐδὲ τῶν τερπνῶν ἐγενόμην. ἠνιάθην μὲν
οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τῆς πατρίδος
ἐξέπεσον ἀδίκως· ὅπερ ἀλγεινότατόν ἐστι,
καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο πάσχουσιν. ἥσθην
δὲ, ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθέντες, ἐγράψα-
τέ μοι περὶ ὧν ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἤπειγεν. ὡς
γὰρ παρ' ἑνὸς τῶν μάλιστα εὐνοουμένων,
καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακότων ᾐτήσασθε
οὐ τοσοῦτον, ὡς ἔοικε, τοῦ λαβεῖν τι τῶν

ἰψηφι-

Camarinenſibus. 118

ET Gellam miſi, & ad Leontinos: & ad uos ratus ſum mittere oportere, ut auxilium mihi feratis ad res præſentes, non armis neq; equis indigenti, neq; uiris, quorum inanem dicitis eſſe ciuitatem, ſed argento. Et Leontini *quidem nobis miſerunt quinque talenta confeſtim; Gellenſes autem promiſerunt daturos decem. Vos autem neque tardiores Leontinis, neque illiberaliores Gellenſibus fore exiſtimo. Valete.*

Pecuniam petit.

Aſtypalæenſibus. 119

NEq; me in uita mea plus contriſtatum fuiſſe, mihi conſcius ſum (uiri ciues) multis licet & inopinatis uſus rerũ mutationibus: neq; plus lætatum eſſe. Neque enim rerum delecta*biliũ prorſus fui expers. Cõtriſtatus quidẽſum in illa die, in qua iniuſtè è patria excidi: quod maximè dolet etiam illis, qui iuſtè hoc patiuntur. lætatus autem ſum, quando publicè mei recordati, ſcripſiſtis mihi de ijs, de quibus uos temporis occaſio compulit ſcribere, (quaſi enim ab uno maximè beneuolentium, quiq; omne uobis ſtudium impendiſſent, petijſtis) non tantum (ut conuenit) propter acceptionem eo*

De ſua in patriã pietate, & muneribus miſſis, & in quos ea uſus uertenda ſit.

rum

ἐψηφισμένοις, ὅσον τῷ μαρτυρῆσαι μὲν ἐ-
μοὶ δημοσίᾳ, τὸ μὴ δικαίως ἐξεληλάσθαι,
καταγνῶναι δὲ τῶν τοῦτο δρασάντων. οὔτε γὰρ
αἰτῆσαι χάριτας παρὰ τοῦ μὴ στεργομένου τις
ἂν, οὔτε λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ στέργοντος ὑπο-
μείνειεν. οὔτε νῦν παραδέδωκεν ὁ καιρὸς,
μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς φιλτάτοις, τὸν
πρότερον χρόνον μηδὲν αἰτησαμένοις· εὐ-
χαριστῆσαι δὲ τοῦ παρόντος ἥνικα αἰτεῖσθε,
ἅπερ ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς
ἀληθείαις. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν
αἴτησιν. ἐγὼ δὲ οὐ μετὰ τοσαύτης ἡδονῆς λή-
ψομαι μᾶλλον, ἢ δώσω. τί γὰρ ἀνδρὶ φιλό-
πατριδι κάλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ
δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας εὖ ποιεῖν; ὃ δὲ τῆς
ἐπιστολῆς μοι τῆς ὑμετέρας περιλείπεται.
τὸ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφῖχθαι τὰς δω-
ρεὰς, ἢ παρ᾽ ὃν ἐβούλεσθε χρόνον, μήτε ἐμὲ,
μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ χει-
μῶνα, καὶ τὴν ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου.
τὸ γὰρ ἐξ ἡμῶν, προθυμίας οὐδ᾽ ἧς τινος ἀ-
πελείπετο. πλεῖν δὲ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ
χειμῶνος, οὐδὲ μετὰ τὴν ἐσχάτην τολμημά-
των ἦν, τὸ μέν τοι σεσῶσθαι τὰ πεμφθέν-
τα, καί τοι πελαγίοις περιβληθέντα κινδύ-
νῳ,

rum quæ mihi decreuiſtis: quantum ob publicũ mihi datum teſtimonium, quòd non iuſtè ſim eiectus, eorumq́; condemnationem, qui patrarunt. Neq; *enim quiſquam ſuſtineat petere beneficium à non amato, neq; accipere à non amante.* Neq; *nunc temporis opportunitas dedit, ut repræhenderẽ uos, ut chariſſimos, quos ſuperioribus temporibus nihil culpaſſem: ſed ut gratias agerem ob præſens tempus, quando petiјſtis, quæ uos accipiendo quidem, reuera mihi dabitis (nam petitionẽ ueſtram beneficiј in me collati loco habeo, ſuſcipioq́;) ego autẽ non tanta cum uoluptate accepturus ſum, quanta cum daturus.* Quid *enim uiro patriæ amanti pulchrius ac magnificentius, quàm uideri ſuos ciues beneficiјs afficere, quod mihi per epiſtolã ueſtram impletum eſt?* Quod *autem dona tardius ad uos, quàm ad quod uolebatis tẽpus, peruenerunt, neq; me neq; legatos ueſtros culpetis, ſed hyemem, ac huius temporis tempeſtatẽ.* Quod *enim ad nos attinet, nullam prorſus omiſimus promptitudinẽ: nauigare autem propter hyemis uehementiam, ne cum poſtrema quidẽ audacia licebat.* Porrò *quòd ea quæ miſimus, ſalua peruenerunt, licet marinis obiecta pericu*

lis,

νῳ, τῇ τύχῃ χαίρειν εἰδότων, οὐκ αἰεὶ ἁμαρτά-
νοιτε· οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν κομιζομένων, ἀποδώσουσι
μὲν ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώσει
δὲ καθέκαστα καὶ ὁ συναπεσταλμένος αὐτοῖς
ἀνὴρ, ὁ καὶ τὴν ἐπιστολὴν φέρων, Εὔβουλος· παρ᾽
οὗ τά τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λαβόντων, τὰ μὲν
ἄλλα διανείμασθε, καθ᾽ ὃν ἂν προῃρῆσθε τρό-
πον. τὰ χρήματα δὲ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς πόλε-
ως, καὶ κόσμον χρησάμενοι, καλῶς ἂν εἴητε πε-
φρονηκότες, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν παραίνεσιν, διὰ δὲ τὴν
ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίᾳ
προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χρηστὸς πέφυκεν.
εἰ δ᾽ ὅπερ οὐδὲ λέγειν ἐφ᾽ ὑμῶν ἄξιον, τοῖς εἰς
ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλο τι κατα-
χρήσεσθε τῶν οὐκ ἀναγκαίων, εὖ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς
μᾶλλον μεμφθείητε τοῦ μὴ δεόντως προσενη-
νέχθαι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δοὺς εὐλογηθείη τοῦ
δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄτοπον τὸν ἐκπεπτωκότα τῆς
πατρίδος διὰ τὴν φυγὴν ἐμὲ, τοῦ αὐτοῦ ἀνακτή-
σασθαι ζητεῖν τὰ κατειργασμένα, οὕτω τοὺς ἐνίοι
κοῦφα τὰ πίπτοντα μέρη πρὸς ἡδονὴν, καὶ μηδὲ
ὅλως ὧν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέν-
τοι δικαιώσητε, μὴ μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι
τὰς δωρεὰς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεθ᾽ ὑμᾶς, καὶ μετ᾽
ἐκείνων τῇ πόλει, καὶ τοῖς θεοῖς, τότ᾽ ἂν ὑμεῖς
θαυμα-

lis, ſi habueritis fortunæ gratiam, non errabitis. Cæterùm apportata quidem, indubiè ueſtri uobis legati reſtituent: ſingula autẽ manifeſtabit uir unà cum illis miſſus, qui & hanc fert epiſtolam, Eubulus. *À quo ſpeciebus ac numero accepto, cætera quidẽ, quo uobis placuerit modo, inter uos diſtribuite: pecunijs autem ſi ad inſtaurationem, ornatumq; ciuitatis uſi fueritis, bene ſapietis, non propter meam admonitionem, ſed propter conſiliorum ueſtrorum rectitudinem.* Nullus *enim aliena uoluntate, ſed propria benignus eſt.* Sin *uerò (quod etiam de uobis dici indignum eſt) donatis ad certam rem, in aliud quippiam rerum non neceſſariarũ abutemini, bene ſcitis, quòd uos magis reprehendemini ob donatorum inconuenientem abuſum, quàm is qui dedit laudabitur, quòd dederit.* Vt *enim abſurdum eſt, eiectum me è patria per exilium, dirupta illius quærere ut reſtituantur: ita etiam, ſi inhabitantes cadentes negligant partes, & ne ex aliorum quidem donis ſibi decus quærant. Sanè ſi cenſueritis non ſolis uobis munera eſſe miſſa, ſed etiam poſteris ueſtris, cumq; illis ciuitati atq; dijs: tunc uos magis in admira*

θαυμασθείητε πλέον τῆς εὐβουλίας, ἢ τοῦ δε-
δωρῆσθαί τι τῶν ἰδίων ὁ δεδωρημένος. τίς δ' ἂν
ἀγνοήσειεν, ὅτι τὸ μὲν χαρίσασθαι, τῆς τοῦ διδόν-
τος ἐπιμελείας ἔπαινός ἐστι; τὸ δὲ χρήσα-
σθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσήκει, τῆς τοῦ λαβόν-
τος εὐλογιστίας. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς μαρ-
τυρηθῆναι ἐπὶ τῆς ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τῆς πλούτου δα-
ψιλείας ἐμαυτοῦ. τὸ μὲν γὰρ ψυχῆς ἀγαθῆς, τὸ δὲ
τύχης πολυουσιαζούσης ἐγκώμιον δόξει, ἔρρω-
σθε.

Ἀξιόχῳ. ρκ

ΣΕμνύνεσθαι μὲν ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ
τῶν καλῶν, καὶ ἐπ' εὐγενείᾳ εἰκός ἐστιν.
ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν, ἀρετὴν οἶδα· τὰ δ' ἄλ-
λα πάντα τύχην. καὶ γένοιτ' ἂν ὁ μὲν ἐκ
φαύλων ἀγαθός, καὶ βασιλέων καὶ πάντων εὐ-
γενέστατος· ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος, αὐτός
τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέ-
στατος, ὥστε ψυχῆς ἔπαινον αὔχει πρὸς συ-
ρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν ἐν ἀδόξο-
τέροις διαδόχοις εὐγένειαν.

Ἱμεραίοις. ρκα

ΕΚέλευσα ὑμῖν στησίχορόν μοι ἀποστεῖλαι,
καὶ κόνωνα, καὶ ἑρμοκράτην διὰ τάχους.
ὑμεῖς δὲ ἀντὶ ἑρμοκράτους, καὶ κόνωνος, καὶ στη-
σιχόρου

tione eritis propter conſilij rectitudinẽ, quàm is qui donauit, quòd aliquid ex ſuis donauerit. Quis enim neſciat, quòd donare quidem dantis commendet curam: uti autem donis uti conuenit, ſanam accipientis rationem. Mallem autem uos teſtimonium conſequi de uirtute, quàm me ipſum de opum abundantia. Illud enim boni animi, hoc autem fortunæ opulẽtæ encomium eſſe uidebitur. Valete.

Axiocho. 120

Gloriari quidem, quemadmodum & ob aliud quiddam rerum bonarum, ita etiã ob generoſitatem licet: ego uerò unam tantum generoſitatem noui, uirtutem: cætera uerò omnia, dona fortunæ. Et fieri poteſt, ut ex malis prognatus, euadat bonus, & regib. omnibusq; hominibus generoſior: & ut prognatus ex bonis, euadat malus, & ſemetipſo atq; omnibus abiectiſsimis ignobilior. Quare animi laudem iacta apud Syracuſanos, nõ maiorũ tuorũ mortuã in ſucceſſorib. obſcurioribus generoſitatẽ. Vale.

Quæ uera ſit nobilitas.

Himerenſibus. 121

Iuſsi uos ad me celeriter mittere Steſichorum & Cononem *atq;* Hermocratem *: uos autẽ* pro Hermocrate *ac* Conone *ac* Steſicho-

Expoſtulatoria, quòd quos ſibi dedi & mitti iuſſerat, nõ miſiſsẽt, ſed alios.

σιχόρου, σαμέαν καὶ νίκαρχον ἀπεπέμψατε. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν οἷον ὑμεῖς με ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἤμην, οὐκ ἠγνόουν ὅτι δεῖ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι τῶν ἀνηκέστων ἐχθρῶν, καὶ ἧκον ἂν καὶ στησίχορος καὶ κόνων πρός με καὶ ἑρμοκράτης εὐθέως. οὐ γὰρ κόνωνος μὲν ὑμῖν ἀπεπορευκότος ἀνθρώπου, ἔστι τις πρόνοια· σαμέα δὲ καὶ νικάρχου, ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, καὶ κάλλιστα ἴσως ἁπάντων ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ' οὔτε ἐπιεικεῖς ἄνδρας, καὶ μηδέν με ἠδικηκότας, μηδὲ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ ἀδικεῖν ἐβουλόμην, οὐδὲ νόμον κοινὸν ἑλλήνων καταλύειν. καί τοι ὑμεῖς γε πολλοὺς νόμους ἑλλήνων κοινοὺς κατελύσατε, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, ἐν οἷς πρός με ἐπολιτεύεσθε. λόγῳ δὲ οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν, αὐτός τε εἰδὼς, καὶ πρὸς εἰδότας γράφων· ἀλλ' οὐκ ἐμιμησάμην ὑμᾶς, οὐδὲ μιμήσομαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις ἄγεσιν. ἀλλ' ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις, πρὸ τοῖν δυεῖν θάτερον ἀμογητὶ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀντὶ τούτων ἀπέμψαι, ἢ εἰς τοὺς ἐν χερσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργήν. εἰ μὲν εἰς τοῦτό γε ἤδη καθέστηκε τὰ πράγματα ἡμᾶς εἰ αἱ ἀνάγκαι τοῦ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν παρὰ τὰς χεῖρας ἡμᾶς νομισθῆναι ἀπεκτείναν-

ro, Sameam & Nicarchum miſiſtis. At ego, ſi quidem eiuſmodi eſſem, qualem uos putaſtis eſſe,non ignorabam, quòd me propter illos immedicabile uobis malum reddere oporteret,& ueniſſent ſtatim quoq; Steſichorus atq; Conon ad me,ac Hermocrates. Neq; enim Cononis uos,hominis libidinoſiſs. cura tangit: Sameæ autem & Nicarchi, clariſſimorum uirorum, quiq; ex omnibus uobis honeſtiſſimè uixerunt, non tangit. At neq; honeſtos uiros,quiq; nihil me læſiſſent, neq; illorum patriam lædere uolui, neq; communem Græcorum ſoluere legem: quanquam uos multas Græcorum communes leges ſoluiſtis nõ ſemel,ſed ſæpius, in geſta aduerſum me republica. Oratione autem recenſere nõ opus eſſe reor, quum & ipſe ſciam, ac ſcientibus ſcribam. At non ſum uos imitatus, neq; imitabor etiam,ego homicida ille, totq; ſceleribus inquinatus: ſed remiſi uobis legatos, quum mihi in manu eſſet alterutrum, aut uos cogere ut illos pro his mitteretis: aut omnem iram contra illos conceptã,in hos, quos habebam in manu, emittere. Sanè eò loci nos iã negocia, iniuſteq; uiuendi neceſſitates collocarunt, ut propter occiſos legatos ueſtros nihilo peiores exiſtimaremur,

τας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν, μηδὲ ἀμείνους σώζειν-
τας. πέφυρται γοῦν ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται,
καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ ῥοπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς εὔνοιαν
τε καὶ μῖσος ἀνθρώπων, δίκαιον ἢ μὴ δίκαιόν
τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς
γ', ὦ Ἱμεραῖοι, τὸ σχῆμα κατεστήσατε, καὶ οἱ
ἄνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ τῶν μὲν ἄλλων, ὅσα ἔπα-
θον διὰ αὐτοὺς κακὰ, ἔστι μοι συγγνῶναι τοῖς αἰ-
τίοις, καὶ καταχέαι λήθην τῶν γεγονότων. τοῦ
δὲ μὴ ἐξεῖναι δίκαιόν τι πράσσειν, τίνα ἄν τις
αὐταρκῆ δίκην εἰσπράξαιτο παρὰ τῶν αἰτίων.
ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡ-
μετέρας ἀδικίας, ἢ δι' οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν
ἡμᾶς ἐστιν; ἀλλ' ὅμως, ὦ Ἱμεραῖοι, ταῦτά γε
ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τύραννος
ὢν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πάνυ οὓς οὐκ ἐβουλόμην, ἀλλ'
ὧν γ' ἀναιρεθέντων ἐμέλλομεν ὑμᾶς οὐδὲν ἧτ-
τον ἀνιᾶσθαι, ἐφεισάμην αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψα
ἑστιάσας. εἰ μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ἀν μεθ'
ποιεῖν ἐθελήσετε, λογισάμενοι ὅτι οὐχ ἅπα-
σαν ὀργὴν, ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαν-
τα ἀποστρέψητε τὰ τῇ πόλει ἐπικρεμάμε-
να δεινά. εἰ δὲ κόνων ὁτέως ὑφ' ἑκάστου ὑ-
μῶν εἰς τὸ σῶμα παραινούμενος σώζεται, αὐ-
τοῖς βαράθροις ὑπομενεῖτε, ἀνάστατον ἅπασαν

γενέσθαι

mur, neq; meliores, obſeruatos. Contaminatæ ſunt enim iam res meæ, ac inquinatæ, ſcio'que paruulum adhuc uobis ſupereſſe momentum uel ad hominum beneuolentiam aut odium conciliandum, ſiue iuſtum quid, ſiue iniuſtum patrem. Et in hunc ſtatum uos me præcipuè (ô Himerenſes) collocaſtis, atq; ueſtri illi uiri. Atq; aliorum quidem malorum, quæ propter eos pertuli, uenia dari poteſt autoribus, factisq; offundi obliuio. Impediri autem ne quid iuſti facias, quam pœnam ſufficientẽ exigere poſſis ab autoribus? Nam quos iuſtius eſt noſtram ſentire iniuriam, quàm eos qui nos cogunt iniuriam facere? Attamẽ (ô Himerenſes) hæc ego cuncta conſiderans, & ira commotus, & tyrannus, habensq; licet, non eos quos uolebam, quibus tamen interfectis nihilominus uos contriſtaturus eram, peperci illis, conuiuio'que acceptos remiſi. Si igitur etiam ipſi iuſta uiciſſim facere uolueritis, mittetis illos quos uolui: hoc conſiderantes, quòd ſi omnem iram in duos aut tres uiros effudero, omnia ſitis auerſuri impendentia ciuitati mala. Sin uerò Conon, qui hactenus uniuſcuiuſq; ueſtrûm libidinẽ corpore perpeſſus eſt, conſeruatur, ſuſtinebitis ut tota ciui

γενέσθαι τὴν πόλιν. πειράσομαι γὰρ ὑμῖν μηδὲν ἐπιεικέστερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Ἀθηναίοις. ρμβ

Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, δημιουργήματα πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀρχχρῶντα κομίζων, ἐφ' οἷς ἄσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀξίοις, διά τε τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν πατρίδα, ἠμειψάμεθα. ὁ δὲ αὐτὸς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκευσάμενος ταῦρον, μεγέθει πλείω τῆς κατὰ φύσιν εἰς ἀκράγαντα ἀνήνεγκεν. ἦν δὴ μὲν οὖν ζῶον ἐργατικόν, ἀνθρώπῳ σύντροφον, εἰσδεξάμενοι καὶ σφόδρα ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν κατεφάνη χρῆμα, κόσμον ἄξιον. οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον ἐπεδέδεικτο μόρον. ἐπεὶ δὲ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεω φόνον, παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμότερον μόρον, τότε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες, τῶν τρόπων ἐτιμωρούμεθα, καὶ τῆς ἰδίας ἐπινοίας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ κακουργοτέρους οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ηὕρομεν, δοῦναι ἠξιώσαμεν. ἀνεβιβάσαμεν οὖν αὐτόν, καὶ προσή-

ψαμεν

tas ab ipſis fundamentis uaſtetur. Tentabo e*nim nihilo humanior uobis apparere, quàm uos cenſetis.* Valete.

Athenienſibus. 122

PEruenit ad nos (ô Athenienſes) Perilaus fictor ueſter, opera quædam ſatis (quod ad opificium attinet) abſoluta ſecũ ferens, propter quæ lubentes illũ ſuſcepimus: dignisq́; donis & ob artem, & præcipuè ob patriam remunerauimus. Hic uero intra temporis ſpaciũ non magnum, ex ære fudit taurum, magnitudine grandiorem ijs quos natura fert: pertulitq́; Agrigentum. Lætati ergo ſumus, animali laboris cum homine ac alimenti ſocio ſuſcepto: ualdéq; nobis ſpectaculum illud tyrannica res uiſa eſt, inq; mundo digna reponi. Nondum enim nobis inſidioſè in eo paratum interitum oſtenderat. Poſtquam autem remotis uelaminibus latus nudauit, plenamq́; omnis crudelitatis cædem, interitumq; omni morte diriorem oſtendit, tunc laudatum ob artem, ob mores ſupplicio affecimus: ipſumq́; ante alios, (poſtquam neminem ipſo artifice facinoroſiorem inuenimus) proprij inuenti ut daret demonſtrationem, dignum duximus. Illum igitur tauro incluſimus, circumq́; ſuccen

Rationes reddit, cur Perillũ ęrei tauri opificem ſuo ipſius inuẽto excarnificarit.

φαμὲν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο τὴν πεῖραν δή. πι-
κρᾶς δὲ τῆς ἐπιστήμης, ἀληθεῖς οὔσας τὰς ἀπο-
δείξεις δέδωκεν. οὔτε γοῦν εἴδομεν τίς ὁ τιμω-
ρούμενος, οὔτε ἠκούσαμεν γόων, οὐδ' ὀλοφυρ-
μῶν. τὰς γοῦν ἔνδοθεν ἐμβοωμένας ὀλοφύρ-
σεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκουομένους κολαστὰς
ἐξεμυκᾶτο. ὑμᾶς δέ, ὦ ἀθηναῖοι, πυνθανό-
μενος ἄχθεσθαι, περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δη-
μιουργοῦ, καὶ δι' ὀργῆς ἔχειν ἡμᾶς ἐθαύμαζον,
καὶ τέως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χαλεπω-
τέρῳ ὀλέθρῳ ᾐκισάμεθα αὐτὸν μέμφεσθε,
ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυσποτμό-
τερον ἐπινοῆσαι μόρον. εἰ δ' αὖ διὰ τοῦ ὅπω-
σοῦν τετιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε πανδη-
μεί, οἱ τῇ χρηστότητι ὑπερκωχοῦντες, πικροτά-
την ὀφλῆσαι ὠμότητα. ἢ γὰρ οἷος ἀνδρὸς
τοὔργον ἢ ἁπάσης ὑμῶν τῆς πόλεως εἶναι ἀνάγ-
κη. τοῦτο δὲ διαγινώσκεται, μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ
πρός με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δικαίως ἀνὴρ ἀ-
πώλετο, καὶ προσήκει, τὸν τρόπον καὶ τὴν
φύσιν οὐδεὶς ἀθηναίων ἐκείνῳ, τοῦ, χαίρειν ἡ-
μᾶς μέμφοιτ' ἄν. εἰ δὲ ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν αὐ-
τόθεν ὁμολογεῖτε, οὐδὲν ἀμείνους εἶναι Περι-
λάου. ἐγὼ δὲ οὔπω δίδωμι, τὴν τιμωρίαν πε-
πρᾶχθαι ἄδικον, πρὶν ἂν ἐμαυτῷ δόξῳ πα-
ρὰ

dimus ignem (quemadmodum ipſe expoſuerat) ut exureretur. Acerbæ autem ſcientiæ, ueras exhibuit demonſtrationes. Neq; enim uidebamus quis'nam ſupplicio afficeretur, neq; audiuimus ploratum, neq; lamenta. Nam inclamatas intus lamentationes, æs ad carnifices audituros emugijt. Vos autem (ô Athenienſes) propter opificis occiſionem indignari audiens, nobiſq; iraſci, admirabar, & adhuc non credo. Nã ſi reprehenditis, quòd non atrociori ipſum ſupplicio affecerimus, defenſio mihi apud uos in promptu eſt, quòd mortem diriorem non potuerimus excogitare. Sin uerò, quomodocunq; ſupplicio affectum eſſe ægrefertis, periclitamini ſimul omnes, uos, qui de humanitate ſoletis admodum gloriari, acerbiſsimæ reos eſſe crudelitatis. Opus enim aut unius uiri, aut totius ueſtræ ciuitatis eſſe, neceſſe eſt. Hoc autẽ dignoſcitur ſolo ueſtro erga me affectu. Nam ſi uir iuſtè perijt, nemoq; Athenienſium moribus & ingenio ad illum pertinet, cuius rei gratia nos reprehenditis? Sin uerò iniuſtè, uos ſanè hinc confitemini, quòd nihil ſitis Perilao meliores. At ego nondum concedo, ſupplicium iniuſtè irrogatum eſſe, priuſquàm mihi ipſi uidear præ-

ter

ρὰ τὴν δίκην ἐργάζεσθαι· καί τοι παρὰ τοῦ τυ-
ράννου τὰ δίκαια οὐδεὶς ἐπιζητεῖ. τὸ γὰρ σώ-
ζον αὐτὸν, τοῦτο ἔοικεν εἶναι, ἀλλὰ τοὐμὸν ἀσφα-
λὲς, καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὀχυρώτατον ὑπεξελ-
θὼν τότ᾽ ἂν δόξαιμι, ὅταν κατ᾽ εὐθεῖαν μὴ
τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέπεισθαι δὲ μήθ᾽ ὑμῶν
τῳ, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, τὴν λώβην
ἄδικον φανεῖσθαι, ἣν τις ἑτέροις ἐτεκτήνα-
το, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν μηχανησάμε-
νον τεκμαιρόμενος, ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἁ-
πάντων, οὐχ ἥκιστα μέν τοι καὶ δι᾽ ἐμαυτὸν,
ὅτι μοι ταύτῃ μάλιστα προσήκειν τιμωρηθῆ-
ναι ἔδοξε. καί τοι γ᾽ ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον
εὗρε κατὰ τῶν ἐπιβουλευόντων ἀχθηρότατον·
ἀλλὰ τοὐμὸν ἀσφαλὲς, ἐν οἷς τοῦ φύσει δι-
καίου κείτης ἀπεδέχθην, ἀφῆκα. ἁπλοῦν
δὲ αὐτὸ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογισάμην.
καὶ μὴν καὶ τῶν πικροτέρων ἐὰν πολλοὺς
ὑπάρχειν, ᾔδειν ἐμοὶ συναγορεύσουσιν, καὶ ἡμε-
ρώτερος φανεὶς τῆς δόξης, μᾶλλον ἐπιβου-
λευθήσεσθαι, καὶ ὅτι πάντως πάντα τινὰ
προθυμούμενον εἰς ἐμὲ διὰ τῆς τούτου κολά-
σεως, καὶ ὡς βέλτιον ἴσως τῇ βίᾳ χρῆσθαι,
διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐπιχειρούντων· ἀλλ᾽ ὅμως
ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, καὶ τοῦ ὕστερον εὐφη-

μίας

ter ius patraſſe, licet nemo iuſta ab s tyranno requirit. Quod enim ipſum ſeruat, hoc eſſe uidetur: ſed ſub meã ſecuritatem, maximumq́; principatus robur tunc fugere uidear, quum non recto modo ſupplicium irrogaſſe uidebor. Confido aũt neq; ueſtrûm cuiquã, neq; aliorum Græcorum, eam ſuggillationem iniuſtam uideri, quã quis alijs fabricauit: ut ipſe nempe qui machinatus eſt, ea fruatur, argumento ſumpto cùm ex reliquis uniuerſis, tum præcipuè propter me ipſum, quòd mihi hac ratione maximè conuenire uiſum ſit illũ ſupplicio afficere, licet pro me hanc perniciem inuenerit contra inſidiatores doloroſiſsimam. Porrò meam ſecuritatem, in quibus iuſtæ natura rei iudex ſum conſtitutus, omiſi: ſimpliciter autem, quod iuſtum eſſet per ſe, conſideraui. Atqui & id, quòd amariores ſinerem multas exiſtere mortes, noueram mihi patrocinari: meq́; uiſum mitiorem opinione, magis inſidijs petitum iri: quodq́; per huius ſupplicium alios à promptitudine erga me oſtendẽda qualibet in re, faciam deſiſtere: & quòd melius forſitan eſſet, uti uiolentia, propter neceſsitatẽ quam mihi aggredientes me imponunt. attamẽ quum hæc omnia ſcirem, bonáq; in poſterum fa

ma

μίας οὐδὲν δεόμενος, δεινὸν ἡγησάμην ἀνθρώ-
πον ἀνθρώποις τοιούτου μόρου ἄρξαντα, εἶναι ἀ-
τιμώρητον. διὰ τοῦτο εἰς τοὺς ἄλλους μηδὲν ἀδι-
κήσαντας αὐτὸν, ἠπείχθη τέχναις ἐγκατα-
πειρᾶσαι, ταύτας ἀδίκως ὑφ᾽ ὑμῶν τῆς ἀξιω-
θαὶ τῆς χάριτος τοιαύτης, ἧς ἐφευρέθη. τά-
χα τις ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, ἀκούων τὸ παράλο-
γον, ὡς εἰ δέοι τούτοις αὐτοῦ ταῖς ὀλέθροις, οἷς ἐ-
πενόησε καθ᾽ ἑτέρων, περιπεσεῖν τὸν ἐξευρόν-
τα, πολλαῖς πάνυ με ἐριννύσιν ὀφείλεσθαι νο-
μίζει. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐξαρκέσειν ὅλαις τῇ αὐτοῦ
μιᾷ ψυχῇ, καθ᾽ ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑπογρά-
φειν, ἀλλ᾽ εἰ χωρὶς δυσμενείας σκέπτεσθαι ἐθε-
λήσετε, εὕροιτε ἂν οὔτε δρῶντας ἑκόντας ἡ-
μᾶς, οὔτε εἰ πάσχομεν, δόξαν τῷ δαίμονι δι-
καίως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ ἐξουσίαν ἔχον-
τες δρᾶν διὰ τὴν τυραννίδα τὰ πρὸς ὠμότητα,
ὅμως ἴσμεν ἔκτοπα ὄντα, καὶ μηδὲν τῶν πε-
πραγμένων ἑαυτοῖς ἀναλαβεῖν δυνάμε-
νοι, τὸ μὲν ὅτι δεινὰ ταῦτ᾽ ἐστὶν, ὁμολογοῦ-
μεν. εἴτε μέντοι μηδὲ δρᾶσαι αὐτὰ πικρᾶς
ἀνάγκης ἐβιάσθημεν. καὶ οὐδεὶς ἕτερος ἦν ἄν,
ὡς χρηστὸς ἐπαινούμενος, ἡμῶν παρόντων.
τίς γὰρ ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, ἢ τῶν ἄλλων ἀν-
θρώπων, τὸν ἐπιβουλεύοντα ἑαυτῷ ἐχθρὸν,

οὐ δεῖ

*ma nihil haberem opus, graue arbitratus ſum, hominem, qui talis interitus autor hominibus fuiſſet, impunitum dimittere. Propterea quibus artibus alios, qui ipſum nihil læſiſſent, ſategit exuri: ijsdē iure à nobis, quos tali dono dignatus eſt, incluſus eſt. Aliquis fortaſſe ueſtrûm (ô Athenienſes) audiens hoc inopinatum ius, quòd ſi oporteat ipſum ijſdem mortibus puniri, qui eas aduerſum alios repperit, multis me prorſus Erinnybus deberi cenſet, imò ne ſufficere quidem totis unā ipſius animā, cōtraq; * meipſum mortes præſcribere. Cæterum ſi abſq; inimicitijs rem conſiderare uolueritis, neq; nos ſponte facere inuenietis: neq; ſi patimur id quod Deo uiſum fuerit, iuſtè malo perfrui. Etenim licet habeamus poteſtatem, propter tyrannidem, crudelia faciundi: ſcimus tamen ea enormia eſſe. Quumq; nihil eorum quæ facta ſunt, nobis reuocare queamus, confitemur ſanè, hæc atrocia eſſe. Vtinam uerò non ad ea facienda neceſſitate amara compulſi eſſemus: certè nullus alius commodi hominis laudem præ nobis præſentibus abſtuliſſet. Quis enim ueſtrûm eſt (ô Athenienſes) aut aliorum hominum, qui non inſidiantem ſibi inimicum, omni ultionis genere, nactus*

Arbitror legendum ἐμαυτοῦ, in Græco.

οὐ διὰ πάσης ἀμύνης παραχὼν ἐτιμωρή-
σατο. τοιοῦτον οὖν ἐγὼ περίλαον ἐτιμωρησά-
μην, καὶ σύνοιδα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθυμα
δρᾶν. παραμυθίαν δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης
ἐθελουσίου, ὃ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρουμέ-
νοις οὐ πρόσεστιν. ἐγὼ μὲν, ὦ σοφώτατοι
γηγενεῖς ἀθηναῖοι, καὶ οὕτω τὰ ὑμέτε-
ρα ἔθη ἐμιμησάμην. ἐκεῖνος δὲ, ἃ δέον ἔχειν
ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίως
οὐχ οἷοι φύσει ἦμεν, ἀλλ' οἵους ἡμᾶς αὐτὸς ἔ-
πλασεν, εἰς αὐτὸν ἐγενόμεθα. εὖ μέν τοι καὶ
νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιωτεύων περίλαος
ἂν ἦν, οὔτε ἐκεῖνος μοναρχῶν φάλαρις·
ὑμῖν μέν τοι οὐχ ὅτι ὄνειδος ἐὰν χαλεπαίνη
τε περὶ τῆς τούτου κολάσεως, ἀλλ' ἐὰν καὶ
μὴ κολάζητε τοὺς τοιούτους. κοινῇ μὲν γὰρ ἅ-
παντας ἀνθρώπους ἠδίκει, καθ' ὃ τοιοῦ-
τον ἐπενόει μόρον· ἰδίᾳ δ' ὑμᾶς διαβάλ-
λων εἰς ὠμότητα, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἔμ-
φυτον ἦθος λυμαινόμενος. ἅπαντας μὲν
οὖν οἶμαι τὸν τρόπον τῆς τιμωρίας ἐπαι-
νεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πολῖται. εἰ δέ
τις ἐστὶν, ᾧ ὁ μόρος οὐκ ἤρεσεν, ἰδέτω, ὡς
οὐδὲ περιλάῳ ἄριστα ἐ-
πράξαμεν.

Λυσι-

ctus occaſionem, ſupplicio affecit? Quum ergo huiuſmodi Perilaum eſſe deprehendiſſem, ſupplicio affeci. Et ipſe quidē mihi cōſcius ſum, quòd nefanda patrarim: habeo aūt hanc conſolationē, quòd ea nō cōſilio patrarim uolūtario, quam ſupplicio à me affecti nō habent. Equidē (ô ſapientiſſimi terrigenæ Athenienſes) etiā ueſtras in hoc imitatus ſum conſuetudines: ille uerò ea quæ nos tyrannos habere conuenit, inſecutus eſt, ac iuſtè, non quales natura ſumus, ſed quales ipſe nos finxit, aduerſus illum nos geſſimus. Quin bene & nunc ſcitis, quòd neq; ego ſi priuatus eſſem, Perilaus eſſem: neq; ille, ſi eſſet monarcha, Phalaris eſſet. Vobis ſanè feret opprobrium, non ſolum ſi ob illius pœnam indignemini, uerumetiam ſi tales ipſi non puniatis. Communiter enim omnis homines affecit iniuria, quòd tales excogitarit mortes: priuatim autem uos, quòd crudelitatis uobis aſperſit maculam, inſitamq; ciuitatis indolem ſugillauit. Omnes proinde ſupplicij modum collaudare puto. Digni enim tales ſunt ciues. Si quis uerò eſt, cui hæc mors non placet, is ſciat nos ne Perilao quidem * placentia feciſſe. Valete.

* Placentia] ἄριστα enim legendum, non ἄρεστα.

n Lyſi-

Λυσικλεῖ. ρκγ

Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερὲς, οὔτε τῷ πατρί σου, οὔτε τῷ υἱῷ σου, Λυσίκλεις. οὔτε γὰρ εἶ Λυσικράτους υἱὸς, οὔτε Νεοπτολέμου πατήρ. ταῦτα δέ φασι τήν τε μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς Σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. εἰ γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν θαυμαζομένων ἐστὶ, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα δὲ πρὸς εἰδότας ἀψευστεῖν.

Πολυδεύκῃ. ρκδ

Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναιρουμένων πολεμεῖν παρασκευαζομένους Πολύδευκες, ἀκούσαντας καὶ σαφῶς εἰδότας περὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺς ὁμολογεῖν δέοντα. σὺ μέν τοι κατηγορῶν ἐν Συρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς λέγεις· τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα ἔδει, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνήκεστοι, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἐχρῆν γοῦν, ὦ δημαγωγὲ Πολύδευκες, λέγειν μὲν τὸν θάνατον· ὑποδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὰ πάθη, καθ' ὧν αὖ πολιτεύῃ. εἰ δὲ αἰσχύνεσθε γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς

Lyſicli. 123

NOn admiror, cur nihil ſimile habeas neq; patri tuo, neq; filio, Lyſicles. Non enim es Lyſicratis filius, neq; Neoptolemi pater. Hoc autem aiunt, matrem tuam & uxorẽ, apud multos Siculos affirmaſſe, ac propterea magnam conſequi laudem. Vnum enim & hoc eſt, quod quiſpiam poſsit admirari, quòd apud omnes quidem, præcipuè autem apud ſcientes, nihil mentiantur. Vale.

Familię dedecus ei obijcit.

Polluci. 124

QVi mihi bellum, pro iis qui iure occiſi ſunt, inferre parant, (Pollux) quum & audierint, liquidoq; ſciant, qua pro re hoc ſint facturi, eos uindices eſſe, oportet confiteri. Tu uerò accuſans me inter Syracuſanos, hoc quidem, quòd atrox ſim uindex, dicis: cauſas autem, quas maximè oportebat, cur ut incurabiles ea ſint paſsi, nunquam dignatus es apponere. Conueniebat enim (ô concionator Pollux) mortem quidem dicere, oſtendere autem principalem cauſam: ut & circa cauſam magis affectus moueres, contra quos rempublicam geris. Si uerò uos pudet aperire cauſas, propter quas

Nõ eſſe uindicandum, niſi cognita cauſa.

κατηγορεῖτο, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ᾽ αὐτοῖς, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα.

Λακρίτῳ. ρκε

ΩΣ μὲν οὐκ ἔχειν εἰς κινδύνους καθίστασθαι τῆς τοιαύτης ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδὲ ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαβεῖν ἤδη τὴν πεῖραν. ἐπειδὴ τὸν ἡμέτερον φόβον, ἡ σὴ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τοιούτῳ κέχρησαι, ὅπῃ καὶ τἄλλα σοι κατὰ νοῦν γένοιτο. τεθαῤῥήκαμεν δὲ οὐδέν τι μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι σου, ἀλλὰ καὶ ἐπιτεθήμεν ταῖς φροντίσι καὶ μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀρχὰς σοῦ περιόδους ἀνακρεμάμεθα. ἅπερ οὖν τῷ ἀρχεσίλλοντι παρῃνέσαμεν, ταῦτα ἂν ἀξιώσαιμεν ἀπηρκότα, πρὸ τοῦ χωρεῖν, ζητεῖν ἡμῖν περιποιεῖσθαι Λάκριτον, ὃν ἀντὶ πολλῶν τόπων καὶ πόλεων καὶ τυραννίδων. καὶ αὐτοῦ γε νὴ τοὺς θεοὺς τῆς τύχης, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν.

Τῷ αὐτῷ. ρκϛ

ΚΑὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο Λάκριτε, καὶ τῆς Φαλάριδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ἐπιστέλλω δὲ περιφόβως οὕτως ἔχων,

quiſq; accuſabatur, quo iure bellum ob illas ad uerſum me geſturi ſitis, haud(ita me dij ament) ſcio. Vale.

Lacrito. 125

Q*Vòd quidem non conueniebat in pericula conijcere ob eiuſmodi ſpem, eos qui ſic timent, noueram: neq; uellem ſanè calidiorum euentuum in te ſumpſiſſe experimentum, poſtquam noſtrum timorem tua ſuperauit fortitudo.* Bono proinde augurio *tali uſus es, etiam alia tibi iuxta animi ſententiam proceſſura.*Nihilo *autem meliorem ſumpſimus animum, te liberato: ſed nobis etiã curæ adauctæ ſunt de te: & donec nobis ſaluus redieris, ad nuncios tuos ſuſpenſi ſumus. Quorũ igitur & hinc te mittentes admonuimus, ea uellemus ita ceßiſſe, ut nempe ante caſtellum ſtuderes nobis aſſerere ac conſeruare* Lacritum, *quem multorum locorum ciuitatúmq; ac tyrannidum, ipſiusq; noſtræ(ita me dij ament)animæ loco nobis eſſe cenſemus.* Vale.

Monet, ne temerè ſe obijciat periculis.

Eidem. 126

E*T tuarum memento promißionum, Lacrite, Phalaridísq; tibi ſolitudo ſit curæ. In quanta enim amicorum relinquar penuria,*

Eiuſdem argumenti.

οὔτε τὴν τῶν πολλῶν ἰσχὺν πεφρικὼς, ἔγωγε (πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ καταδεέστεροι) οὔτε τὴν τῶν συμμάχων ἀσθένειαν (τῷ παντὶ γὰρ μᾶλλον τῶν ἀντιπάλων ἐῤῥώμεθα) ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη ἀσπουδῆ μεταποιήσῃ. ἀγαθὸς φανῆναι, τὰ πολέμια, ἀχθόμενος, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐν χρόνῳ πειρασομένοις παρέσῃ· μέμνησο δὲ, ὅτι παρακαταθήκην σοι σεαυτὸν ἐδώκαμεν ἐξιόντι, ἣν ὑπέσχου σώαν ἡμῖν ἀποδώσειν· καὶ νῦν τοῦθ᾽ ἱκετεύομεν, οὐχ ἵνα τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς (τοῦτο μὲν γὰρ ἀδύνατον) ἀλλ᾽ ἵνα εἰς πολλοὺς ἀγῶνας ἑτέρους ἔχῃς ὑποδεῖξαι σαυτὸν μαχητὴν φιλόμοχθον. ταύτην δὲ καὶ αὐτὸς σαυτοῦ γένῃ μαλακώτερος ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον ἀποδώσεις.

Ἐπιστράτῳ. ρκζ

Μὴ βιάζου με νικῆσαι, δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν, τρὶς ἤδη πεποιηκότα· μηδὲ ἐμπεριβάλλου τῇ σαυτοῦ ψυχῇ, ὡς ἀλλότριον Φαλάριδος ἔλεον, εἰ καὶ πάνυ τοῦτο σέβεσθαι παραιτησάμενοι, τῇ τῆς τυραννίδος χρησόμεθα ὀργῇ.

non ignoras. Scribo autem tibi ita timidè affectus, non ſanè quod multitudinis uires exhorream ego, (multo enim nobis ſunt inferiores) neq; ſociorum infirmitatem, (plus enim in omni re ualeo, quàm aduerſarij) ſed tuā in prælijs promptitudinem, ne magis iam diligenter ſtudeas uir fortis in rebus bellicis uideri: ægrè ferens, ſi non omnibus operibus uno tempore faciendis adeſſe queas. Memento autē, quòd proficiſcenti tibi depoſitum temetipſum dederimus, quod ſaluum te nobis promiſiſti redditurū: & nunc quoq; id ſupplicamus, non, ut indignum aliquid tuo ſentias ingenio, (hoc enim fieri nequit) ſed ut temetipſum poßis ad alia multa certamina pugnatorem ſtrenuū ac laborioſum exhibere. In præſentia uerò, etiamſi teipſo fueris mollior, in alijs teipſum nobis robore plenum reſtitues. Vale.

Epiſtrato. 127

NE contendas me uincere, ut pœnas abs te ſumam, qui iam ter prætermiſerim: neq; pericliteris anima tua in aliena Phalaridis miſericordia. Et ſi ualde hoc reuereri recuſauerimus, tyranni utemur ira. Vale.

Monet, ne patientiam ipſius ſpernendo in iram uertat

Ἀριφοίτῃ. ρμη

Μὴ λογίζου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν ταῦρον ἐνειργμένων. πλείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' ὅμως καὶ τοσοῦτοι ὄντες ὑφ' ἡμῶν ἐγκαίοντο. σὲ δ' οὐκ ἠξιοῦμεν, οὕτω νεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρας ἐπαναιρεῖσθαι φροντίδας. δυστήνους δὲ δείκνυμεν, τοὺς ἡμῖν ἀντιπράξαντας. ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μεταβολὴν τοῦ βίου ἰδεῖν, παύσασθαι μὲν ἐπαινῶ· μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ ὡς δεδιὼς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν· οὐ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννικὴ ὀνηθήσεται Φάλαρις· ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ σὺ συναριθμὸς τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ, καὶ διαβολῆς ἀδίκου μέρος εἰς ὠμότητα, τιμωρηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ, τάχα σὺ σφόδρα προσδέχου, καὶ τῆς ταύτης ἡμῖν τῆς παραινέσεως ἐκτίσαι δίκας.

Τιμολάῳ. ρμθ

Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν, εἰκότως ἴσως καὶ δικαίως θεοῦ νομίζεται· τὸ δ' ἁμαρτόντα, τούτῳ αὐτῷ πρὸς τὸ μέλλον σωφρονίζεσθαι, ἀνθρώπου. τὸ μέντοι μηδὲ πταίσαντα καὶ ἀτυχήσαντα περιφυλάχθαι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑποληφθῆναι δυναμένοις, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν (ἔτι γὰρ ἔγγιον προσε-

λαυσό-

Ariphœti. 128

NE ſupputes numerum eorum qui in tauro conſumpti ſunt. Plures enim ſunt, ſi actiones eorum expendas, quàm nomina. Veruntamen & cum tales eſſent, in noſtram uenerunt poteſtatem. Te autem nollemus ita iuuenem, ſeniores exercere curas. Miſeros enim eſſe oſtendimus, qui nobis repugnant. Quoniam autem uitæ mutationē cupis cernere, admoneo te quidem adhuc, ut deſinas, non (ita me dij ament) quaſi metuam ne quid mihi facias mali, (non enim muliebri manu occidetur Phalaris *) ſed ne tu quoq; cum illis numerere, qui in taurum coniecti ſunt: parsq; fias iniquæ de crudelitate calumniæ, ſupplicio à me affectus. Si uerò non acquieueris, citò tu admodum expectes, te nobis & huius admonitionis daturum pœnas. Vale.*

Minatur ei ſuppliciũ, ni ceſſet laceſſere.

Timolao. 129

NIhil peccare, meritò forſan ac iuſtè Dei eſſe cenſetur: in poſterum autem corrigi eo ipſo quod quis peccauit, hominis. Porrò ſe non cuſtodire poſt lapſum atq; infortunium, haud ſcio cuius eſſe alterius poſſit exiſtimari, quàm mali. Turpe eſt igitur (adhuc enim propius ac-

Cauendum eſſe ab eo, in quo ſemel offenſum eſt.

λευσόμεθα) ἑτέροις παράδειγμα τῆς ἀβουλίας γενόμενον, αὐτὸ ἑαυτῷ μηδ᾽ ἐκ τῆς οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γενέσθαι.

Φαιδίμῳ. ρλ.

Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ. καίτοι χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ᾽ ἑκάστῃ κατηγορίᾳ περιεχομένους, ἀλλ᾽ οἷον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δίκαιον ἦν περὶ ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦτον ᾠήθημεν γεγονέναι. τοὺς δὲ τῶν κατηγορούντων λόγους ψευδεῖς ἐνομίσαμεν, παρ᾽ ὅσον ἐδεήσαμεν ἐλέγξαι περὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν. σὺ μέντοι ἴσθι, ὅτι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, αἱ αἰτίαι πολλάκις ἐνεχθεῖσαι, ἀσφαλὲς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδειξαν, οἱ περὶ αὐτὸν διδόντες κεκολάσθαι. φρόντιζε οὖν, ὅπως μήτε τὸν τρόπον ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μήτε τὴν τύχην. χαλεπὸν δέ σοι δοξάτω, μὴ τοῦτο μόνον, εἰ πολλάκις ὑπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἐφ᾽ ἑκάστῃ γε ἀδικίᾳ εὖ παθὼν, οὐ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς οὖσι δικαίοις ἀμύνῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐάσω πονηρίας χρηστότητα ἐνέγκασθαι δευτερεῖα, ἀλλὰ μηδὲ σὺ σαυτοῦ πρός με εὐεργετεῖν βεβουλημένον, ἀνεπιεικέστερος ὀφθείης.

cedemus) ut is qui alijs temeritatis exemplum factus eſt, non ſibi ipſi, ne propria quidem calamitate doctus, utilis fiat. Vale.

Phædimo. 130

TErtium iã perſuaſi ſumus, nulla nos abs te affectos iniuria, tametſi atrocius in unaquaq; accuſatione criminibus circumuallabaris. Sed qualem te uolebamus, iuſtumq; erat, erga nos eſſe, talem fuiſſe putauimus: accuſatorum autem ſermones cenſuimus falſos, quatenus ueriti ſumus de te examinare ueritatẽ. Bene autem ſcias, quòd etiam innocentiã frequenter in iudicium uocatam, tutelã ipſius fortunæ exiſtimarunt, qui illi metuebant, punitam eſſe. Curato igitur, ut neque tuos mores nobis inimicos exhibeas, neq; fortunam. Durum autẽ tibi uideatur, non hoc ſolum, quòd frequenter à me ac in unaquaq; iniuria, beneficijs affectus, non paria nobis iuſta facta rependas (nam ego non ſinam, ut prauitas præ bonitate primas auferat) ſed etiam ſi tu temetipſo erga me, qui te beneficijs afficere decreuerim, inhumanior conſpiciaris.

Vale.

Monet aliquoties apud ſe accuſatũ, ne crimina uera fuiſſe facto oſtendat.

Philo-

Φιλοδήμῳ. ρλα

ΕΝ μεγάλῃ μοι δοκεῖς εὐηθείᾳ καθεστάναι
Φιλόδημε, εἰ τοσαύτας εὐχὰς οἴει, καὶ
σπουδὰς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἴκαδε ἀχρνος ἥ-
κοις, γενέσθαι, περὶ τῶν πέντε ταλάντων,
ὅπως ταῦθ' ἡμῖν σωθείη, ἃ μὲν τοῦ μηδὲν ἐλ-
πίζειν ἐπὶ τοῦ σοῦ χρηστὸν ἀπεδώκαμεν, ἀλλ' οὐκ
αὐτοῦ σοῦ τοῦ ἑταιρείου. τοῦτο δὲ μὰ τοὺς θεοὺς,
οὐδενὸς πλήθους ἐστὶν ἀντάξιον. εἰ δὲ πάντως
θέλεις τὰ περὶ σαυτοῦ δοκεῖν ἐκ περιουσίας τὴν
παῖδα, ἔστι μὲν οὐδὲν ἧττον καὶ ταῦτα ἐκ τῶν
σῶν· εἰ δὲ οὐ δοκεῖς, προσθεὶς ἐκείνοις τοῖς πέν-
τε ταλάντοις, τὰ περὶ σαυτοῦ τοσαῦτα, τὴν
προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραψον. ἵν' εἰ
βούλει τῆς προικὸς, ὃ μέν τι τῆς φαλάριδος εἴη
χάριτος· ὃ δὲ τῆς Φιλοδήμου περιουσίας. μαρ
τυροῦσι δ' ἡμῖν πρὸς σὲ πολλὰ καὶ μεγάλα
θεανώ, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμπλησιν. ἃ γὰρ
ἐπὶ παισὶν οὖσα ἔπραξε, μήτηρ γενομένη μαρ-
τυρεῖ.

Ἀγησιλάῳ. ρλβ.

Η Τελεσίππη, χαλεπῶς ἔοικέ σου φέ-
ρειν τὴν ἐν συρακούσαις μονήν. εἰς το-
σοῦτον δὲ πάρεστι, φιλάνδρου καὶ σώφρο
νος ἔργον γυναικὸς, ἐμαρτύρατο ἡμᾶς, ὡς
κατὰ σοῦ τὴν ἀρχὴν πικρὰν ἔχοντας, οὐκ
ἀνέξε-

Philodemo. 131

IN magna mihi uideris ſtulticia uerſari, Philodeme, ſi tot preces uotaq́; pro te nos feciſſe putas, ut domum redeas, ob quinq; talenta, ut ea nobis ſalua ſint, quæ tibi, nihil de te boni ſperantes, dedimus, & non ob tuam ſodalitatem. Hanc autem (ita me dij ament) cum nulla pecuniarum multitudine commutatã uelim. Quod ſi omnino uis uideri, dotem te filiæ abs te dediſſe, ſunt quidẽ nihilominus & hæc ex tuis: ſin uerò nõ uis id uideri, appone illis quinque talentis totidem de tuo, perſcribeq́; dotem decem talentorum, uti (ſi uis) dotis una pars ſit Phalaridis beneficij, altera Philodemi opulentiæ. Quòd autẽ Theano nobis apud te multorum magnorumq́; beneficiorum dat teſtimonium, magno nos implet gaudio. Quæ enim, quum adhuc puella eſſet, accepit: de ijs iam mater facta, dat teſtimonium. Vale. De dote filiæ eius collata.

Ageſilao. 132

TEleſippe tua grauiter ac moleſtè ferre uidetur moram Syracuſis tuam. Quum autem hactenus tulerit, modeſtæ uiriq́; amantis uxoris fungẽs officio, teſtificata eſt apud nos, tanquam amarum in te habentes imperiũ, non ſe Redire domũ iubet, ab uxore deſideratũ.

ἀνέξεσθαι φάσκουσα εἰς πλείω σε ἀπόντα, ἀλλ' ἐπιβοησαμένη τὸν ἑαυτῆς πατέρα· γινώσκεις ἴσως ὃ βούλεται πράττειν· ἀλλ' εὖ ἴσθι, καὶ ποιήσειεν ἄν. οὐ γὰρ οἷά τε ἐστὶ δύνασθαι περιορᾶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἄνδρα νενομισμένον. κἀκείνη μὲν ἐμὲ ἠξίου δύνασθαι ἐπαινήκειν σε ἀναγκάζειν, ἐγὼ δὲ ἐκείνην. οὐ γὰρ οὕτως οἴομαί σε Φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς τελεσίππην φοβεῖσθαι. ἐπάνηκε οὖν, καὶ τοῖς κρίνουσιν ἀποδίδου σεαυτόν, εἴθ' ἡμᾶς αἰσχυνῃ μᾶλλον, εἴτ' ἐκείνην, ἀξίαν οὖσαν νὴ τοὺς θεοὺς ἀγαπᾶσθαι πλέον.

Πολυμνήστορι. ρλγ

Πολλά σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρει Λάκριτος, καὶ περὶ τἆλλα μὲν ἅπαντα, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς συμμαχίας τῶν πελτοφόρων. τῇ γὰρ σῇ σπουδῇ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνισαμένων ἀνδρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀποφαίνει, καὶ τοὺς ἰδίους ἵππους, ὡς ἔοικέ σοι παραχωρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἐλάμβανες τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς πάσας, ἐδεδοίκειν ἂν καὶ οὕτω μὰ τοὺς θεούς, μὴ ἡττῶμαι τῆς φιλοφροσύνης τῆς παρὰ σοῦ. νῦν δέ σου καὶ τὰς χάριτας οὐ καθ' ὃ πέμπονται ἀποδεχομένου, νικᾶσθαι ὁ τύραννος ὁμολογῶ, ἰδιώτου οἷος. εἰ μέν τοι

τὸ

ſe toleraturum dicens diutius abſentiam tuam, ſed ſuum ipſius inclamaturam patrē. Noſti fortaſſis, quid uelit agere. Quin ſcias, id eam etiam facturam. Non enim *deſpicere tanquam alienum poteſt, qui ipſius legitimus ſit maritus. Et illa quidē putauit te à me poſſe cogi, ut redeas: ego autem te ab illa.* Non enim *te ſic puto metuere* Phalarin, *ut metuere* Teleſippen. *Redi igitur, teq́; deſiderantibus redde, ſiue magis reuereris nos, ſiue illam, quæ digna eſt (ita me dij ament) ut plus abs te diligatur. Vale.*

Polymneſtori. 133

Munera gratitudinis ergò miſſa eum non accepiſſe queritur.

DE *multis magniſq; facinoribus tibi apud me teſtimonium perhibuit* Lacri*tus, cùm de alijs omnibus, tum præcipuè de ſcutiferorum auxilio.* Nam *tua pugnantiumq́; uirorum diligentia caſtellū captū eſſe demonſtrat, propriosq; equos (ut par erat) tibi ſe diſcedentē dono dediſſe.* Ego *uerò ſi quidem accepiſſes omnia à me miſſa dona, ſic tamē (ita me dij amēt) metuiſſem, ne abs tua uincerer beneuolentia.* Nunc *autem, quum munera non qua mittuntur uoluntate acceperis, confiteor me tyrannum, ab uno priuato homine uictum eſſe.* Porrò *ſi in præſen-*

τὸ πρότερον μὴ δέξῃ τὰ τρίτα τῆς λείας, διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἃ ἐπὶ λαχεῖ τοῦ διδόντος παραυτίκα, οὐχ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, εὖ ἴσθι ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι οὐκ εὐχερεῖν. τοῦτο μὲν γοῦν οὐκ ἦν ἡμῖν ἔθει σοῦ, ἀλλ' εὖ παίζειν ὑπὸ σοῦ πρὸς τὸ ἔθιον ἀναγκάσεις.

Τῷ αὐτῷ. ρλδ'

Ἐδείσας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς, τοῦ μηδὲ αὖθις δεῖσθαι, πρό τι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἠξιοῦμεν, ἀποδοὺς τοῖς πονήσασι τῶν κινδύνων τὰ ἔπαθλα, καὶ καλῶς. ηὔφρανάς τε γάρ, καὶ ἐπέῤῥωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι παρὰ σοῦ, καὶ τοὺς ἄνδρας, ὁπότε δέοι ἀγωνίζεσθαι, προθυμοτέρους ἐποίησας. τίς γὰρ ἂν ἔλθοι σήκωμα τῶν πόνων χωρίς; οὐδείς, ὅστις ἂν ὑποσταίη τοὺς καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἐνομίζῳ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λαμβάνων, εἰς δ' ἐπιτηδείους ἡμῖν κατασκευάζειν τοὺς στρατιώτας, ἐὰν εἰς τὰ μέλλοντα δεηθῶμεν, καὶ ταῦτα λαμβάνειν ἔοικας.

Τεύκρῳ. ρλε

Τοὺς μὲν γάμους ἤρχθαι τῆς Φιλοδήμου θυγατρός, θᾶττον, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ἐπιστεί-λας ἔτυχον, ἠκούσαμεν. φθάνει γὰρ ἡ φήμη,

καὶ τοὺς

præſentia non acceperis tertiã prædæ partem ad diſtribuendum militibus, quam Lacrito *etiã confeſtim dante noluiſti accipere: tu nos (crede mihi) non quidem ad * benefaciendum (hoc enim habebamus per te) ſed ad accipienda abs te beneficia in poſterum coges fieri cunctantiores. Vale.*

* beneficiendum.) Puto legendũ εὐποιεῖν, nõ εὐπορεῖν, ut reſpondeat τῷ εὐπάσχειν.

Eidem. 134

TImuiſti noſtras minas, ut ijs iterum non ſit opus, eo quòd & prædam diſtribueris, ut uolebamus, redditis periculorum præmijs, ijs, qui laborarunt, & hoc pulchrè. Lætos enim nos reddidiſti ac confortaſti, ne quid abs te petere cunctemur: uiroſq́; ſi quando certandum erit, reddidiſti prõptiores. Quis enim amplectatur recipiatq́; præmium abſq; laboribus? Nemo, *qui labores ſuſtinere audeat. Alijs igitur & hæc reportaſti. Quin etiam accipiens, ad hoc ut milites nobis reddas promptos ac fauentes, ſi poſthac eorum indiguerimus opera, etiam hæc accepiſſe uideris. Vale.*

Laudat eũ quòd accepit munera.

Teucro. 135

NVptias Philodemi *filiæ incœptas eſſe citius, quàm tu nobis modò per epiſtolã ſignificaſti, audiuimus. Præuenit enim fama, e-*

Mãdata de nuptijs Philodemi filiæ.

καὶ τὸν πάνυ πολλῇ σπουδῇ ἐπὶ τὰς μηνύσεις
κεχρησμένους, ἐπεὶ ταχεῖα τῶν γινομένων
καὶ διὰ μακροῦ τὸ πλεῖστον κομίζει, ἄγγε-
λος ἡ θεός. καὶ ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμ-
φόμεθα αὐτήν, τοιοῖσδε παραδίδοσθαι·
καὶ διὰ τἄλλα μὲν ἀδίκως εἰς τοσαύτην
ὠμότητα διαβαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ διὰ
ταύτην καταγινωσκόμενοι. φέρει γὰρ ἡμᾶς, κα-
κοὺς πανταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουομέ-
νοις· καὶ δὴ ταύτην, οὐδ' ἰδόντων ἐμὲ τῶν νῦν ὄν-
των τινές, οὔτε παραβάντων, ὡς ἐπ' ἀνθρώ-
πων γεγονότα ὀλέθρῳ περιβέβληκε. ταῦτα
μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρήματα, καὶ οὐδενὸς ἑτέ-
ρου. τὴν δὲ οἰκίαν εἰς ἣν ἐτελέσθησαν αἱ πρῶται
συνόδοι, λέοντί τε, ὦ θεανοῖ, κρατεῖν αὐτοὺς
ὡς ἔχουσιν ἐπίτρεπε, μηδὲ ἀνίστα τὸν ὑμέναιον
ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἔνθα ἤδη ἄξιον τὸ δώρημα τοῖς
κομιζομένοις, ἀποδοχῆς νενομίκαμεν. φίλτα-
τα γὰρ τὰ χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἔνθα
ἂν τὰ πρῶτα θύματα ἀπόθωνται παρθενίας.
φθόνου δὲ συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος φιλόδη-
μος, ἢ ἐλέου κριθήτω. καὶ μηδεὶς εὐτυχὴς οὕ-
τως ἐν εὐδαιμονίας μοίρᾳ, ὡς ἐκεῖνος ἐν κα-
κοπραγίᾳ τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω.
Φάλαριν δὲ μισείτωσαν ἅπαντες (οὐ γὰρ πρὸς αὐ-
τοὺς μοι μῖσος ἀζήμιον) εὐχέσθωσαν δὲ καλῶς

tiam eos qui magna ualde celeritate in rebus iudicandis utuntur: quia eorũ quæ facta ſunt uelox nuncia, dea eſt, etiamſi per longa interualla portet. Et nos meritò forſan reprehendimus eã, quòd tales nos in uulgus tradiderit, & propter alia quidem tantæ nos iniquè accuſarit crudelitatis, præcipuè autem quòd propter hanc damnati ſimus. Fert enim nos, undiq; circumſonãs apud audituros, q̃ mali ſimus. Atq; per hãc, nunc uiuentiũ quidã, qui me neq; uiderunt, neq; ſunt experti, execrantur me, uelut ad hominũ perniciẽ natũ. Hæ quidẽ meæ ſunt miſeriæ, nullíusq; alterius. Porrò domũ, in qua primi celebrati ſunt cõgreſſus à Leonte ac Theano, poſſidere eos, uti poſſidẽt, permitte: neq; Hymenæũ ſuſcita à foco, ubi cõſedit. Dignũ hoc donũ fore cenſuimus, quod accepturi amplectantur. Chariſſima enim matrimonio iunctis ea loca ſunt, ubi uirginitatis primùm deponũt iura. Philodemus aũt inuidia potius dignus, quàm misericordia iudicetur à Syracuſanis, nemóq; fortunatus ita in felicitatis ſtatu, ut ille in fortunæ felicitate cenſeatur ab inuidẽtibus. Porrò Phalarin odio proſequantur omnes, (non enim odium nihil adferens damni deprecor) optẽt autẽ pulchrè

κατὰ σφᾶς, καὶ μή τισι προσποιῶνται, διό-
την καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλον.

Τιμάνδρῳ. ρλϛ

ΤΑ πολιτεύματά σου τὰ ἐν Καμαρίνῃ,
Τίμανδρε, καὶ ὁ πολὺς οἰκτισμὸς, ὑπὲρ
τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολλυμένοις, ἐπέρρωσε, μὲν τὸν
δία, οὐδὲ βουλομένους, τὸν περὶ κλεόμβροτον
ἐνέρξαι τῷ ταύρῳ. ἐδεδοίκειν γὰρ ἄδειαν αὐ-
τοῖς ἐπιχορηγήσας, παῦσαί σε κατ' ἐμοῦ
τὴν πόλιν ἀνιστάντα. ἡδέως γὰρ ἐμαυτὸν πο-
λίτευμα παρέχω τῷ δήμῳ, ἕως οὐκ αἰσχύνον-
ται καμαριναῖοι τῶν σῶν ἀνεχόμενοι λόγων,
ἐκ τὰ πολιτεύματα, οὐχ ὅπως ἐπὶ φάλα-
ριν ἀμήχανα, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ οἰκέτην φαλάρει-
δος ἂν θείην. καὶ χαλεπὸν μὲν εἰ καὶ πάνυ
συνέφερεν αὐτοῖς πολεμεῖν ἀκραγαντίνοις
τὸ πεισθέντας ἅψασθαι τῶν ὅπλων. νῦν δὲ ὁ
πόλεμος αὐτοῖς, διὰ παντὶ βαρύτερος
τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δ' ὁ δημηγόρος
οὐδὲ μικρὰ ῥοπὴ τῆς τούτου ταλαιπωρίας,
ἐγείρειν μὲν γὰρ τὰ πλήθη, λέγοντα τὰς αἰ-
τίας ἥρμοζεν, ἵν' ἡ πεισθεῖσα πόλις ὑπὸ σοῦ
στρατεύεσθαι, πολεμικοῦ σφόδρα ἀνδρὸς
ἀναγράφηται; ὑπὲρ οἷα πεπραχότων τιμω-
ρὸς ἀνίσταται. ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. καθ' ἕνα τε

ὑμῶν

apud ſe, tametſi apud quoſdam nō diſsimulent, tales etiam ut ipſi nanciſcantur amicos. Vale.

Timandro. 136

TVæ reipublicæ adminiſtrationes Camarinæ, Timander, multaq́; deploratio propter eos qui à nobis perditi ſunt, corroborauit nos (ita me dij ament) etiam nolentes, ut Cleombrotum includeremus tauro. Metuebam enim, data illi uenia, ne tu ceſſares ciuitatem aduerſum me excitare. Libenter enim me ipſum præbeo populo, ut publicè de me agat, quādiu nō erubeſcunt Camarinenſes tuos perferre ſermones: cuius acta non ſolum Phalaridi nocere ſcio non poſſe, ſed etiam ne ſermo quidē Phalaridis. Et difficile quidē, etiamſi ualde illis conduxiſſet bellū gerere aduerſus Agrigentinos, perſuaderi illis, ut rem aggrediantur: nunc autē bellum illis omni jn re grauius eſt, quàm conſiliarius, magis autem orator: neq; paruum eſt momentum ærumnarium huius. Excitare quidem multitudinem cauſis adductis te congruebat, ut perſuaſa abs te ciuitas, delectus agere militum, † bellicoſo admodum uiro, publicè in acta referatur pro qualium facinorum autoribus, ultrix exurgat. Sed non uultis. Nam cum

Obiurgat oratorem, qui temerè ſuis belli ſuſcipiēdi autor ſit.

† bellicoſo.) Ironia eſt.

ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπηρτημένας ἔξω δείκνυτε· ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοὺς ἐν τέλει, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ὅσιον, αὐτόν σε σκέπτοιτο, τοῦ παντὸς χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι, ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ χωρία, καὶ εἴ τι σοι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, καὶ καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ σαυτοῦ μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαΐουσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις. ρλϛ

Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ' ἐμοῦ, ὀκτὼ τάλαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ὑπηκουριαθέντων, οὐδὲ ταῦτα εὐτακτήκατε, ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀκμὴν κατέχετε, μὰ τοὺς θεούς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς ἀφεθεῖσι χάριτος. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιτρέπωμεν καὶ τοῦτο, τεσσάρων μόνον ταλάντων ἔχει ζημίαν·

ἡ δ'

ſingulatim multas nominetis cauſas, extra appenſas eſſe oſtenditis. Atqui, ſi quis, omiſſis magiſtratibus, (quòd non uideatur fas eſſe) ipſum te conſideret, atrociſſimo omnium interitu dignum eſſe cenſeat, qui domo uẽdita, & prædijs mancipijsq́;, ſi qua tibi à patre relicta ſunt, exercitũ contra me conducis, Camarinenſesq́; res nouas cogis moliri. Porrò hæc faciens, nihil aliud quàm tuæ ipſius quidem uitæ ſpẽ abieciſti omnem, (qui forſan hoc malo dignus es: multa enim & atrocia abs te ſunt facta) ciuitatem autem non obtemperantem, cogis tua perfrui dementia. Vale.

Ennenſibus. 137

EX multis ualde pecunijs, quas à me mutuò accepiſtis, octo duntaxat talenta reddere perſuaſi, præſertim cum eo tempore, quo maximè opus habebam pecunijs, releuati ſitis, ne in his quidem uos rectè atq; ordine geſſiſtis: ſed uix quatuor, idq́; grauatim ac gementes diſſoluiſtis, quatuor autẽ adhuc detinetis. Non (ita me dij ament) ita ob hæc indignor, ut ob gratiam pro remiſſis debitam. Veſtra enim debitorum fraudatio (ſi & hoc permittamus) quatuor duntaxat talentorum damnum dat: in-

Pecuniam mutuo datam ijs remittit, non ſine ingratitudinis exprobratione.

ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπηρτημένας ἔξω δέοντι· ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοῦ ἐν τέλει, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ὅσιον, αὐτὸν σκέπτοιτο, τοῦ πάντων χαλεπωτάτου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσθαι ἄξιον εἶναι, ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ χωρία, καὶ εἴ τι σοι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπ᾽ ἐμὲ μισθοφορεῖς, καὶ Καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἄλλ᾽ ἢ σαυτοῦ μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαΐουσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις. ρλϛ

Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ᾽ ἐμοῦ, ὀκτὼ τάλαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπικουρηθέντων, οὐδὲ ταῦτα εὐτακτήκατε, ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀκμὴν κατέχετε, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀφεθεῖσι χάριτος. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιτρέπωμεν καὶ τοῦτο, τεσσάρων μόνον ταλάντων ἔχει ζημίαν·

ſingulatim multas nominetis cauſas, extra appenſas eſſe oſtenditis. Atqui, ſi quis, omiſsis magiſtratibus, (quòd non uideatur fas eſſe) ipſum te conſideret, atrociſsimo omnium interitu dignum eſſe cenſeat, qui domo uẽdita, & prædijs mancipijsq́; ſi qua tibi à patre relicta ſunt, exercitũ contra me conducis, Camarinenſesq́; res nouas cogis moliri. Porrò hæc faciens, nihil aliud quàm tuæ ipſius quidem uitæ ſpẽ abiecisti omnem, (qui forſan hoc malo dignus es: multa enim & atrocia abs te ſunt facta) ciuitatem autem non obtemperantem, cogis tua perfrui dementia. Vale.

Ennenſibus. 137

E*x multis ualde pecunijs, quas à me mutuò accepiſtis, octo duntaxat talenta reddere perſuaſi, præſertim cum eo tempore, quo maximè opus habebam pecunijs, releuati ſitis, ne in his quidem uos rectè atq; ordine geſsiſtis: ſed uix quatuor, idq́; grauatim ac gementes diſſoluiſtis, quatuor autẽ adhuc detinetis. Non (ita me dij ament) ita ob hæc indignor, ut ob gratiam pro remiſsis debitam. Veſtra enim debitorum fraudatio (ſi & hoc permittamus) quatuor duntaxat talentorum damnum dat: ingrati-*

Pecuniam mutuo datam ijs remittit, non ſine ingratitudinis exprobratione.

ἡ δ' ἀχαριστία, ὑπὲρ δὲ κατάλοιπον τὴν βλά-
βην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑπισχνεῖ-
σθε, καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδυῖαι χάριτας
ὡμολογεῖτε, ὥστε οὐδεμία περὶ τῶν ἐν ὑμῖν οὔ-
σης ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπὶς, εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν
οὐσίαν κομιδὴν, οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐκτίνειν.
οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ ταύτης ἐστὲ τῆς γνώμης, ἐγὼ
πυνθανόμενος ὑμᾶς παρὰ τῶν πρεσβέων
ἐνδεῶς ἔχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων εἰσφέ-
ρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τὴν πόλιν· μᾶλλον
δὲ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βούλεσθε λαμβά-
νειν, ἀποπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐ-
πωφελεῖσθαι, καὶ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέ-
ψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ ποιεῖσθε, καὶ ταῦ-
τα οἴσονται. τὰς δὲ ἀναστάσεις τῶν εἰκόνων,
ἃς εὐεργεσίας ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ προσβαλόν-
τες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μηδὲ
γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χα-
ρίζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ. ρλη

Ἐφθάκαμεν τὴν παρὰ σοῦ πεμπο-
μένην συμμαχίαν. πρὶν γὰρ ἐλθεῖν
τοὺς παρὰ Εὐκλείδου στρατιώτας, εἴδο-
μεν τοὺς πολεμίους· ὥσθ' ἡμᾶς εἰς μὲν τὴν
μάχην, ἀπὸ τῶν μισθοφόρων ὑστερηκό-
των,

gratitudo uerò ſupra decem talentorum adfert diſpendium. Similiter enim & hæc uos reddituros promiſiſtis, gratiamq́; pro illis uos habere eſtis confeſſi. Itaq; nulla de ueſtra ingratitudine bona ſupereſt ſpes, ſi id debitum quod in ueſtra poteſtate eſt, non potuiſtis exoluere. Veruntamen, etiam ſi hoc animo ſitis, ego tamen quum audiuerim à legatis ueſtris inopia uos laborare, atq; proprijs ex domibus in ærarium cõferre, remitto & hæc quatuor ciuitati: imò ſi etiã reddita uultis recipere, uobis ea remittere paratus ſum, ſi modò emolumentum inde capturi eſtis, neq; depeculatores, quorum furtis fit, ut uos publicè penuriã ſuſtineatis, & hæc ſunt ablaturi. Cæterùm in imaginum erectionibus, quas pro beneficiorum retributione, legatis ad me miſſis, uos facturos promittitis, nolite laborare. Nam cum meis ipſius impendijs, etiam hunc in talia faciendum remitto donoq́; ſumptum. Valete.

Lyſandro. 138

PRæuenimus tua nobis miſſa auxilia. Prius enim quàm ueniſſent miſſi ab Euclide milites, conſpeximus hoſtes. Itaq; nobis ad prælium quidem conducti milites ob tardũ aduen- Narratoria

των, μηδ᾽ ὁποίου ὀνηθῆναι· εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοῦ ἐπαίνου, πλεῖστον. εἰς ὀλίγου γὰρ ἡμῶν τοῦ ἀγωνισαμένου, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται· κινδύνων δὲ μειζόνων μετασχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν.

Ἀριμάχῳ. ρλθ

Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς, οὐδὲ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν ἐπ᾽ ἐμοὶ οἱ νῦν ἄνθρωποι. ἰδὼν γὰρ οἱ ἴσῳ τῷ ἀδικεῖν, μᾶλλον δὲ πολλῷ δικαιότερον ἤδη τοῦ δικαίου νενομισμένον τὸ ἄδικον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτεσθαι, ὥστε ἐπ᾽ αὐτοῖς παῤῥησιάζεσθαι, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει τοιούτοις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι συμβέβηκεν. φημὶ γοῦν καὶ ἡμῖν τὰ παράνομα προσγεγενῆσθαι πάθη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἔμφυτον εἶναι. διαφέρει δὲ ἐνὶ τούτῳ, ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννον δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξουσίαν ὁμολογοῦμεν· ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, πρόσσω δεδίασι δίκην δοῦναι ἀρνοῦνται.

Πολυστράτῳ. ρμ

Ἐγὼ τῶν μὲν οὖν πεπονθότων ὑπ᾽ ἐμοῦ, οὐδένα ἂν εἴποιμι, οὔτε πρὸς σὲ, οὔτε πρὸς ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. οὐ γὰρ δήπου, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ᾽ ἡμῶν δωρεὰς, ἃς πεμπομένας προορᾷς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς

tum, nihil prorſus profuerunt: ad gloriam autẽ ac laudem, plurimum. Paucorũ enim noſtrûm, qui decertauimus, non omniũ eſt uictoria. Poſt quã enim maiora ſimul adiuimus pericula, praemia etiam ſplendidiora nacti ſumus. Vale.

Arimacho. 139

N*On nobis moleſta eſt calumnia neq; opinio, quam de me præſentes homines habent.* Nam *cum uideam perinde haberi, iniuriam facere, imò multo iuſtius iam cenſeri iniquum quod eſt, quàm quod æquum, tantum ab ſum ut abſcondam, ut etiam liberè audeam inſuper profiteri: alijs quidem hominibus contigiſſe natura, ut mali ſint, mihi autẽ neceßitate. Aio enim & nobis iniquos agnatos eſſe affectus, atq; alijs omnibus eoſdem inſitos. Vno autem differimus, quòd nos tyranni exiſtimati, quum poteſtatem habeamus, fateamur: illi autem priuati quũ ſint, propterea quòd metuunt dare pœnas, negant. Vale.*

Cur iniuſti nomẽ haud moleſtè ferat ſibi tribui.

Polyſtrato. 140

E*Quidem beneficijs à me affectorum neminem dixerim, neq; tibi, neq; alteri cuiquam.* Non *enim utiq;, ut tu noſtra dona recipias, quæ miſſa contemnis, ideo & alios multos*

Accuſat eũ quòd dona ſua nõ accepit.

λους ἐπιδείκνυσθαι λαβόντας, πρέπον ἐστί. προσ-
έστι καὶ ἀνυπόπτως, τοῖς λαβοῦσιν ὀνειδιοῦμεν.
οὐ γὰρ οἰόμεθα ὀνείδους ἀπηλλάχθαι, οὔτε ἂν
αὐτός τις ἕκαστος, ἰδίας εὐεργεσίας δεξίοι,
οὔτε ἂν ἑτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι
μὲν γὰρ παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ καὶ
ἀδικίᾳ πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἔξεστί σοι
λογίσασθαι. καί τοι πολλοὺς ἂν σφόδρα εὕροις
περὶ πλείστου ποιησαμένους τὰ δίκαια κατα-
σχεῖν, ἔπειτα ἀποτίσαντας οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ'
ἀνάγκῃ, καὶ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. τινὲς ὁ-
σιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων εὐσεβέστατα κα-
τέσχον, ἐφ' ὅσον ῥώμης μετεποιοῦντο. οὐ γὰρ δή
του προστρόπαια χρήματα καὶ ἐναγῆ, μηδὲ
κινδύνων τοσούτων κατασχεῖν ὑπέμειναν, ἃ καὶ
ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώσασθαι.
τίνα οὖν σὺ πρὸς Διὸς ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθε-
λες τῆς δωρεᾶς λαμβάνειν; ἐπεὶ καὶ αἱ προφά-
σεις, ἃς σὺ προσποιούμενος ἔλεγες προβεβλῆ-
σθαι, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέροις
λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τὰ
χρήματα καθαρὰ εἶναι, εἰ μὴ τούτῳ διοίσεται, ὅτι
ἐκεῖνοι μετὰ δὴ ἀδίκου ὀνόματος τῆς ἁρπαγῆς, ἔ-
χειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο προστιθέντες δεῖν ἀσε-
βεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψῃ, φίλου πι-
στοῦ διδόντος ἑκουσίως.

Αγε-

tos qui receperint, oſtendere, decorum eſt. In *ſuper etiã abſq; dubio exprobraremus illis qui accepiſſent.* Non *enim putamus ab opprobrio eſſe liberos, neq; eos qui ſua ipſi beneficia com memorant, neq; qui uolunt ab alijs dicentibus audire.* Quot *uerò præter noſtram ſententiã, ui atq; iniuria, multa mea bona perdiderint, licet tibi ſupputare?* Quanquam *admodum multos reperire poſſes, qui maximi æſtimarunt ceu iuſta detinere, deinde reſtituerũt non ſponte, ſed neceſſitate, metuq; belli atque armorum.* Nonnulli *ſanctiſſima, quin & omniũ pijſſima detinuerũt, robore freti.* Non *enim utique abominanda ac ſceleſta bona tantis cum periculis detinere ſuſtinuiſſent, quæ ſi coacti fuiſſent recipere, repudiare oportebat.* Qualia *igitur tu, per* Iouem, *mea eſſe imaginatus, donum accipere noluiſti?* Quoniam *& prætextus illi, quos tu fingens dicebas obſtare, & hoc modo, & alijs ſexcentis ſoluuntur.* Ipſi *enim inimici teſtantur, pecunias eſſe puras: niſi quòd in hoc erit differentia, quòd illi quidem iniquo rapinæ nomine habere annixi ſunt, hocq; addiderunt impietati, tu uerò iuſtiſſimo accipies, fido amico ultrò tribuente.* Vale.

Age-

Ἀγεμόρτῳ. ρμα.

Ἡδόμην ποτὲ, ὦ ἀγέμορτε, ὅπως τὴν κατ' ἐμαυτοῦ ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα ἠνίασεν ἡμᾶς ἡ περίβλεπτος αὕτη μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄβουλος ἐγώ, τοὺς πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἑκών. μεγίστου δὲ ἐν αὐτῇ τούτου κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μηδὲ εὖ παθεῖν τις ὑφ' ἡμῶν ἐπιεικὴς ἀνὴρ βούλεται, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα, ἂν δεήσῃ χαρίσασθαί τινι τῶν δεομένων, τοῖς ἐξωλεστάτοις χαρίζεσθαι. οἱ γοῦν εὐγνώμονες ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεστραμμένοι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδίατε εὖ παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ, ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμφοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἷς ἀφῖκται ὑμῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπέσχηταί τις ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμέ, πλὴν καλλιαθένους. καὶ εὖ οἶδα γοῦν, οὐδὲ ἐκεῖνος ἀφίξεται. τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινες ἀποφυγαί, τοῦ μὴ δοκεῖν, ἀναφανδὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεάς, ὅσους ἐλθεῖν γε κατ' ἀρχὰς ὡς ἐμέ, τοὺς μὲν νόσοι, τοὺς δὲ πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύει τὰ πολιτικά. σὲ δ' ἐγὼ εὖ εἰδώς, οὐδὲ ἐπεχείρησά πω καλέσαι, μέλλων γε μὴ τυγχάνειν: οὐδὲ καλέσαιμ' ἂν ἔτι τὰ μάλιστα νῦν,

τήν τε

Agemorto. 141

SEnſi tandem (ô Agemorte) quàm malè mihi cõſuluerim. Nã & in multis alijs dolore affecit nos ſpectabilis hæc monarchia, ob quã inconſideratus ego multos illos labores periculáq; ſubij uolens: maximum autẽ hoc in ea malum expertus ſum, quòd ne beneficia quidem à nobis accipere uult uir honeſtus ullus, ut neceſſe ſit planè, ſi cuiq; indigentium donare oportebit, hominibus donare perditiſſimis. Nam uos probi homines, haud ſcio quomodo auerſi, quid aliud quam metuitis, ne beneficijs à me afficiamini? Quoniã cuiuſnam rei gratia, quum tam multi mihi fuerint condiſcipuli, æqualesq́; adoleſcentes ac amici, ne unus quidẽ ueſtrûm ad me uenit, quin neq; promiſit quiſquam ſe ad me uenturum, præter Calliſthenem? At bene ſcio, ne illum quidem uenturum. Et alijs quidem nonnulla ſunt effugia, ne palàm mea uideantur execrari dona, quotquot nempe initiò ad me uenire debuerant, eos partim morbi, partim patres, multos quoque res politicæ prohibent: te autem ego gnarus, ne conatus quidem ſum uocare unquam, quum non eſſem impetraturus: neque adhuc uocarem, præſertim nunc, quum

Eiuſdem argumenti.

&

τήν τε ἀῤῥωστίαν ἀκούων σου, καὶ τοὺς παῖδας,
οὓς μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν ἡμέτερον οἴκοθεν ἐπυ-
θόμην, ἐκ πραύλης σοι γεγενῆσθαι. καὶ συνή-
δομαί γε, νὴ Δία, τοῦ πρὸς πλεῖστ᾽ ἀνακείσεσθαι,
κήδους σοι ἕνεκεν, καὶ τῆς πολυπαιδίας. τίς οὖν
ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τοῦ μὴ οὐ δεδιέ-
ναι σε δοκεῖν, ὅστις, ὦ θεοί, πέμψαντος ἐναγ-
γοῦς ἐμοῦ σοι, οὐ μὰ τὸν Δία φόρτον ἐπίφθο-
νον, οἷον ἔμελλεν ὄψεσθαι, παραπεμπόμε-
νον μετ᾽ αὐλῶν καὶ παιάνων πᾶσα ἡ πό-
λις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀωεὶ
παντάπασιν, ὥσπερ τι ἄγος, ἢ μίασμα
ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτόθεν ἀπεστράφης, ὡς εἰ-
κός; κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἦν δῶρα, καὶ πεφυρ-
μένου φόνῳ ἀνθρώπων, καὶ μεγάλως σχέτ-
λιος εἴ τις, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον, ὦ ἀγέμορ-
τε, καὶ μέν τοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεής, ὃς οὐκ
οἰκτείρεις με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακεί-
μενον οὕτως, ὥσπερ διάκειμαι νῦν ἀθλίως,
ὃς οὗπερ ἕνεκα ὠρέχθην μάλιστα μοναρχί-
ας, ἵν᾽ ἔχοιμι λαμπρὸς εἶναι πρὸς τοὺς φί-
λους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου, κατ᾽ εὐχὴν
παρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλ-
λαμπρύνωμαι ταῖς χάρισιν. ἀλλ᾽ ὃ μόνον
ἦν μοι ταύτην παραμύθιον τῶν κακῶν,
καὶ τού-

& tuam malam audiam ualetudinem: & propter pueros, quos poſt noſtram illinc ſolutionem tibi ex Praula *natos eſſe audiui.* Atque *(ita me Iupiter amet) congratulor tibi, quòd plurimum iam temporis domi manſurus ſis, & ob affinitatem, multitudinem'que liberorum. Quis igitur relinquitur tibi prætextus, ne non uidearis metuere (mea dona) qui, ô dij, mittente me nuper tibi, non (per Iouem) ſarcinam inuidioſam, quã pompoſè cũ tibijs & canticis tranſmiſſam tota uiſura eſſet ciuitas, ſed pauxillum auri, atque hoc nocte intempeſta prorſus, uelut piaculum aliquod ac inquinamentũ auferendum quum uidiſſes, illinc auerſabaris, ut par erat, uidelicet? Mali enim uiri dona erant, hominumq́; cæde polluti. Et ualde infeſtus quiſpiam es (* Agemorte *) moribusq́; ingratis, atq; erga nos immiſericors quoq;, qui non miſeraris me infelicem, itaq́; affectum, quemadmodũ nunc miſerè affectus ſum, qui, cuius gratia maximè concupiui monarchiam, nempe ut poſſem magnificus eſſe erga amicos, poſtquam celerrimè eam iuxta uotum conſecutus ſum à dijs, non habeã, erga quos me largitionibus magnificè geram: ſed, quod unicum mihi malorum erat ſolatium,*

καὶ τοῦτό με ἀπεστερήκατε οἱ φίλοι, μηδὲ σὺ ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιτρέποντες ἐκ τῶν περιόντων· ἀλλ᾽ εἰς ἀνάγκην καθεστήκαμεν, ὦ θεοί, μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεὰς οἷς βούλομαι διδόναι, τῶν κολακικῶν ἐπὶ τῶν βωμολόχων τῆς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βούλομαι.

Τεύκρῳ. ρμβ

Τὴν Φιλοδήμου γυναῖκα Κλεαινέτην, οἶδα δήπου ἣν λέγω Τεῦκρε, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμον ἰδεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθην, ἐφ᾽ ἃ καὶ σὲ παρεκάλουν ἥκειν ἄν, εἴπερ μὴ τῆς τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν Συρακούσαις καταλιπεῖν, ἔνθεν καὶ περισσότερον αἴδοιο ἄν, ὡς οὐκ εἰκῆ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλομεν. μετέλαβε τοίνυν αὐτὸς, καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς ὡς κηδεστής, γαμουμένης τῆς παιδός, μὴ μᾶλλον ὡς δωρεᾶς διδομένης, ἢ χρέος ὀφειλόμενον ὑπ᾽ ἐμοῦ διορθούμενον. ἐὰν μέντοι πυνθάνηται, πόθεν ἔχομεν Φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκε εἰδέναι· ἀλλ᾽ εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα, καὶ Φιλόδημον τὸν δόντα, τὴν γνῶσιν ἀνάφερε, ἐπεὶ δὴ σπουδῆς ἄξια ἔχε, λέοντα κηδεστὴν κρίνασθαι. ἀφίκετο γὰρ ὡς ἡμᾶς, μετιὼν τὸν γάμον. κἀγὼ δὲ τάχους παιδὸς ὑποδεχόμενος, ἀπέσταλκα αὐτὸν πρὸς σέ. κἂν

δὲ

eo uos me priuaſtis amici, qui neminem ex uobis permittitis beneficia à me accipere ex opibus ſuperfluis: ſed eò neceßitatis redacti ſumus, ô dij, nō admittentibus uobis dona, quibus dare uolo, ut adulatoribus ſcurriſq; tyrannidis dandum ſit, quibus dare nolo. Vale.

Teucro. 142

PHilodemi uxorem Cleænetam, (ſcis uti que Teucer quã dicam) quum uidere uellem ob filiæ nuptias, rebus præſentibus impeditus ſum: ad quas etiam te ut uenires hortatus eſſem, ſi non ob hanc procurationẽ decreuiſſem Syracuſis te relinquere, unde & abundantius ſentires, quòd nõ fruſtra tibi de ipſis ſcribimus. Eam ipſe conueni, ac quinq; talenta dotis te daturum promittito genero, ſi filia nupſerit: affirmatoq; hoc dotis non magis à nobis donum eſſe, quàm æs alienum. Quod ſi interrogauerit, unde tã multas Philodemi pecunias habeamus, dic te neſcire: ſed me qui acceperim, & Philodemum qui dederit, nouiſſe referto. Summo ſtudio enitere, ut Leontem generum facias. Venit enim ad nos, nuptias illius ambiens: egóq; celeriter omnia pollicitus, miſi illum ad te. Quòd

Vide epiſt. 131.135. Mãdata de dote Philodemi filiæ conferẽda.

δὲ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρῃ νυμφίον ἡ μήτηρ τοῦ παιδὸς, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀναδέξειν, ἐπεὶ μηκέτι προσφιλοτιμοῦ. οὐ γὰρ ἐφ' οἷ κήδεσι τῶν φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὡμολογήσαμεν, οὐδὲ δωρούμενοι χρήματα χαιρόμεθα τὸν γάμον· ἀλλὰ πρὸς θεῶν μὴ οὕτως ἀμελήσῃς χρῶ ἐγγύῃ ὡς ἀντιδιδοὺς, ἀλλ' ὡς λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἴ περ αἰσχρῷ τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφίετο. αἰσχρὸν γὰρ ἀτυχῆσαι διδόντας, ἔνθα πρόκειται δοκεῖν, τοῦτο μὴ δοῦναι χάριν, ἃ προσετιμήθημεν χρήματα, ἑκόντι ἀποτίσαι. οὐ μὴν καταγνοίην γ' ἂν ἐμοῦ ἴδιόν δέ τι, ὥς ἔγωγε νὴ τὸν ἥλιον δόξω ζημίαν, μέναντα περὶ ἐμοὶ τὰ χρήματα, καὶ μέγα ὄφελος λαβούσης εἰς τὸν γάμον τοῦ παιδός. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν δύναιντ' ἂν, μηδὲν εἰδότες περὶ ἐμοῦ. εἴγε δὲ μὴ δεινότερον ἁπανταχοῦ Φάλαριν τὸν τρόπον περιεβόων. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ θυγατέρας τέτταρας ὁμήλικας, καὶ γυναικείας ἀμπεχόνας, ἃς ὑφ' ἡμῶν σταλείσας ἔχεις, καὶ χρυσοῦς ἑξήκοντα. καὶ ταχέως μὲν ἀχθῆναι περαίνει τοὺς γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθησομένους. προθύμως δὲ πέμπε τὰς δωρεὰς, ὡς παρὰ τοῖς Φαλάριδος, ἰδίας καρπουμένη χάριτας. καὶ

ταῦτα

ſi uerò alium meliorem ſponſum mater puellæ inuenerit, illi dotẽ promittito, neq; amplius contendito. Non enim propter unum generũ Philodemi nos memores fore ſpopondimus: neq; donantes pecunias, noſtri ſimul beneficij facimus nuptias. At per Deos, ne ſic negligenter ſponſione utaris, quaſi retribueris, ſed quaſi acceperis quinq; talenta, ſi modò hanc alicui uiro cupit coniungere. Nã turpe eſt nos dantes fruſtrari, ubi opinio in promptu eſſe poteſt: non huius nos dare gratia eas, quas ſimulauimus pecunias ſponte reſtituere. Atqui non metuo tale quippiam mihi euenturum. Nam ego (ita me Sol amet) detrimentum exiſtimabo, ſi pecuniæ apud me manſerint: magnamq; utilitatem, ſi ad filiæ acceperit nuptias. Neq; enim ſimilia ſentire poſſent, nihil de me ſcientes. Vtinam autem non atrocius ubiq; Phalarin clamoribus traduxiſſent. Mitte autẽ puellæ ad nuptias, filias quatuor æquales, muliebriaq́; indumenta tibi à nobis miſſa, aureosq́; ſexaginta. Et celeriter quidẽ nuptias celebrare hortator, eo quòd & nũc tardius quàm oportet celebrabũtur. promptè autem mittito dona, ut qui ad Phalaridis, peculiarem etiam tibi gratiã ſis adepturus. Et

ταῦτα μὲν οὕτως ἔχοι, τέθνηκε· τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ πατρὸς δεομένῃ τῇ παιδί, καὶ ἀνδρὸς χηρευούσῃ γυναικί, τίμιος γενοῦ, καὶ πρὸς τὰς αὐτῶν τῆς χρείας, μετὰ τῆς ἰδικοῦ θῦε τοὺς γάμους, ὡς μάλιστα πολυτελέστατα, μή τις συρακουσίων τῶν προσηκόντων τῇ παιδί, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον ἀντὶ μακαρίου εἴπῃ φιλόδημον, ἀλλὰ νικήσωμεν αὐτοῦ τὴν τύχην.

Κλεαινέτῃ, ρμγ

Ὁ Φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην, τοῦ σοῦ μὲν ἀνδρὸς, ἡμετέρου δὲ ἀτιμήτου φίλου, σοὶ μὲν εὐκλεῶς ἔοικε παραγίνεσθαι· τῇ θυγατρὶ δ' ὑμῶν, εἰκοστὸν ἤδη ἔτος οἰκουρούσῃ, οὐκ εὐτυχῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' ἀνδρὶ χηρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα, πλείω ἀρετήν· ἡ δὲ ἐπὶ παιδὶ παρ' ὥραν μηκυνομένη παρθενία, διαβολὴν κτᾶται. πᾶσι δ' ἀνθρώποις αἴσχιστον δέδοκται, καὶ νὴ δία ἐστὶ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως χρόνους θυγάτηρ οἰκουροῦσα. πάλαι γὰρ ἐχρῆν καὶ τὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπαινεῖσθαι. ἴσως μὲν οὖν ἀντὶ Φιλοδήμου παραμυθίαν ἡ γῆ, παῖδα ἔχειν, ἣν ἐκεῖνος καὶ σὺ ἐγέννασθε. σχέτλιον δὲ διὰ πόθους γαμέτου, θυγα-

hæc quidem Teucer ita ſe habeant: in cæteris uerò, ut erga filiam indigentem̄ patre, utq́; erga mulierē uiduam indigentē marito, largus eſto: præſidensq́; illarū neceſſitatibus, cum propria uxore nuptialia fac ſacrificia quàm ſumptuoſiſſimè, ut ne quis Syracuſanorū cognatorū puellæ in die optima, miſerum potius quàm beatum dicat Philodemū, ſed illius fortunā ſuperemus. Vale.

Cleænetę. 143

PHilodemi tui quidem mariti, noſtri autē incomparabilis amici nauigatio terras ad peregrinas, tibi quidem glorioſe uidetur acci- diſſe: ueſtræ autem filiæ uigeſimum iam annum domi manenti, non feliciter. Nam uiduitas diuturnior à uiro uirtutem maiorem: prolongata uerò præter tempus uirginitas, puellæ calumniam acquirit. Cunctis enim hominibus turpiſſimum uiſum eſt, atque etiam (ita me Iupiter amet) reuera eſt, ſi uirgo præter naturæ tempora domi ſedeat. Iam olim enim oportuerat & illius uitam, quemadmodum & tuam, uiro commendari. Fortaſſis autem pro Philodemo, conſolationē putas te filiam habere, quam ille tuq́; genuiſtis. At miſerum eſt ob mariti deſideriū

Hortatur, ut filiæ nuptias etiam abſente marito conficiat.

θυγατέρα ἀποστερεῖν γάμων. καὶ οὐχ ὅμοιον, τοῦ μετ' ὀλίγον ἥξοντος ἀφαιρεῖσθαι ἀνδρός, ἢ οὗ μήπω πεῖραν τις ἔσχηκε καὶ συνήθειαν τοῖς τῆς φύσεως ἀκμαζομένη νόμοις. ὅταν δὲ μηδὲ κεκμηκότων γονέων, μηδὲ δι' ἔνδειαν χρημάτων, ὥσπερ νῦν, καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήειον ἐστὶ, ὃ μηδαμῶς κατοιωνίζου Κλεαινέτη. πεντατάλαντον γὰρ προῖκα κατέλιπεν αὐτῇ Φιλόδημος ἐκ πλειόνων τῶν ἡμῖν, καὶ οὐχὶ ταῦτα μόνον. ἔστι γοῦν αὐτῷ κοινὰ καὶ τὰ Φαλάριδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα, Κλεαινέτη, τί ἂν μέλλοις; οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστερίζουσαν εἰς τὸν γάμον, τὴν Φιλοδήμου μένειν ἄφιξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθαίωμεν. ὅσα δὲ αὐτὴ κατεπείγει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, ἂν οἷόν τε μὴ περιμένωμεν, ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους οὐκ ἀναδέχεται καιρούς, ἡ τοῦ παιδὸς ὥρα. τάχα δὲ Φιλόδημος μὲν εἴργεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰκὸς εἴργεσθαι, ἐξώρου θυγατρὸς οὔσης εἰς γάμον· σοὶ δὲ τὸ κατέχειν οἴκαδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. οὐ γοῦν οὕτως αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρός.

*filiam nuptijs defraudare.*Neque *ſimile eſt,pau lo pòſt uenturo ſpoliari uiro, aut eo cuius adul ta puella nondum cœpit experimentum, quoq; cum nullã iuxta naturæ leges habuit conſuetu dinem. Quum autem hoc fit, neque ægrotanti bus parentibus, neq; pecuniarũ defectu, quem admodum nunc, magnæ hoc eſt indicium infe licitatis, quòd tu Cleæneta nequaquam contra te augureris. Dotem enim quinque talentorũ reliquit illi Philodemus apud nos, quum inde ſolueret, & non hanc duntaxat. Sunt enim illi cõmunes & Phalaridis pecuniæ. Quare haud ſcio, Cleæneta, quid'nam cuncteris. Non enim puto oportere, quum nihil tibi deſit ad nuptias, Philodemi reditum expectare. Sanè ea quæ cunque ad illius præſentiam par eſt differri, nõ præueniamus: quæcunque autem feſtinari ipſa iubet natura nobis inuitis, ne (ſi fieri poteſt) expectemus, quoniã ueſtras non recipit oppor tunitates puellæ maturitas. Forſan autem Phi lodemus tot rebus prohibetur, quot patrem pro hiberi ueriſimile eſt, filia exiſtente grandiore ad nuptias: tibi autem ad retinendum domi præ ter legem puellam, nullus prætextus eſt. Non ita enim illa in præſentia patris indiget, ut ma*

δέος. σὺ δὲ ἐπὶ πολλὰς ἀνάγκας, καὶ μεγίστην τῆς τύχης ἀπόντι τῷ πατρὶ, προσνέμειν οἴει δεῖν, καὶ πρὸς σὲ τὴν μητέρα; οὐκ, ἐάν γ' ἐμοὶ πεισθεῖσα καὶ περὶ αἰδοῦς εὐτυχῶς, καὶ περὶ θυγατρὸς εὐπρεπῶς βουλεύσῃ. πολλὰ γοῦν καὶ ἕτερα καλῶς, δίχα Φιλοδήμου πράξασα, ἐν τοῦτ' αὐτὴ παντὶ τὴν κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σωφρονούσῃ, κόσμον οἴσον, κηδεύσασα ἐπὶ νόμους τὴν παῖδα. τὰ μὲν οὖν χρήματα Τεῦκρος οὑμὸς, ὁπόταν ἐθέλῃς παραριθμήσει. εἰ δέ του καὶ ἑτέρου δεῖ σοι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑπουργήσει. σὺ μόνον ἃ βούλει, πρόσταττε, καὶ Φιλόδημον εὔχου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον, ὑπερβάλλου δὲ μηδαμῶς εἰς ἐκεῖνον ἥξοντα τοῦ παιδὸς χρόνους, καὶ τὸ σῶον ἐκεῖνον εἶναι, καὶ πείσεσθαι, καὶ τἆλλα μὲν ἔστω σοι μαρτύρια, μηδὲν δ' ἧσσον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

Νικοκλεῖ. ρμα

Ἐπεστείλαμεν Στησιχόρῳ, ὡς ἠξίους, περὶ τοῦ ἐλεγείου, καὶ τὸν τρόπον ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δὲ ἄσμενος ἡμῖν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἐπιδώσειν ὑπέσχετο, παραμυθίαν ἴσως ἡγούμενος ἔσεσθαί σοι τοῦ πένθους τὴν σοφίαν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ, δυσπαρηγόρητος,

καὶ

riti. Tu ne patri per multas neceſſitates, eamq; maximam, quæ eſt à fortuna, abſenti, adiungere putas oportere & præſentem matrem? Nō. Si tu quidem mihi obtemperaueris, & de uiro feliciter, & de filia, decenter conſules. Nā quū multa etiam aliá ſine Philodemo rectè confeceris, unum hoc pro multis commune operaberis bonum, modeſtæq; mulieri decus allaturum, ſi filiam iuxta legem nuptum dederis uiro. Caeterùm pecunias tibi Teucer meus, quando uolueris, annumerabit. Et ſi qua alia re indigueris ad nuptias, ille ſubminiſtrabit: tu modò quæ uis, imperato. Et Philodemum opta quidem uenire ad nuptias, nequaquam autem procraſtines filiæ tempus ad illius reditum. Et ſaluum illum eſſe & adfuturum, & alia quidem ſint tibi teſtimonia, nihilo autem minus tua erga illum beneuolentia. Vale.

Nicocli. 144

SCripſimus Steſichoro, ut petijſti, de carmine elegiaco: modūq; delineauimus, quo modo ſcribendum ſit. is uerò lubens ſuo nobis ſe ingenio ſeruiturū promiſit, conſolationi fortaſſis tibi exiſtimans fore in luctu, ſapientiam. Calamitas ſanè tua conſolationē uix admittit, grauiorq;

Vide Epiſtolam 78. Cōſolatur eum, amiſſam uxorē lugentem.

καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι, ἐπεὶ δὲ τοῖς ᾠκειωμένοις ὀνόμασιν, ἐν χρόνῳ, περὶ ἑκατέρου αἰτίᾳ. ἀδελφιδῆς τε γὰρ ὁμομητρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφίσθης, κάλλει μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνῃ δὲ οὐδὲ εἰς δευτερεῖον γυναικὶ μεθ' ἑαυτὴν ἐώσης τόπον· ὡς ἐκπέπληγας, καὶ πανταχόθεν ἀπέγνωκας σεαυτοῦ, καὶ τὰς ὀλοφύρσεις οὐ μετρίας ποιούμενος, καὶ τοῦ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρυτέρως φέρειν, ἢ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἀρετῆς τοῦτό γε ἄξιον, εἰ πρὸς τὸ πάθος ἀπαλλάξεις σεαυτὸν, καὶ χρόνος ἀνηκέστῳ συμφορᾷ. ἀλλά γε, ὦ νικόκλεις, μικρὸν ἀπὸ τῆς αἰτίας μεταγραφεὶς, σκέψαι τὸν ταλαίπωρον ἀνθρώπων βίον, οἷα καθημέροσαι τάξει, γεννᾶται ἕκαστος ἡμῶν τοῖς μυρίοις κακοῖς· καὶ παύεθ' ὅταν λύσῃ, τοῦ τοῦ ταλαιπωρεῖν αἰεὶ παύσαιτο ἐπιδημίας. τερπνὸν δὲ ἡγούμεθα τὸν βίον τοιοῦτον ὄντα, περὶ ὅσων οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κάκιον ἠλπίκαμεν, καὶ τὸν τελευτῶντα οἰκτιζόμενοι, ὅστις πρότερος ἄπεισιν, οὐκ ἀποθανεῖν ἑπόμενοι τούτου, λελήθαμεν ἑαυτοῖς ἐπιρριπτοῦντες τὰ δάκρυα. αὕτη δίκη ἀνθρώπων, νικόκλεις, καὶ ἐπὶ πιστῷ τέ

grauiorq́; eſt, quàm ut ſermonibus queat releua ri, poſtquã duobus familiaribus nominibus uno tempore orbatus, pro utroq; mœſtus es. Nepte *enim ex fratre, matre eadem genito, atq; bona uxore priuatus es, pulchritudine quidem præſtantiſsima, modeſtia autem nulli mulieri poſt ſe, ne ſecundum quidem locum concedenti. Ita conſternatus es, atq; undiq; animũ deſpondiſti tuum: quumq́; fletũ non corrigas, id etiã adiungis, ut tuæ ſalutis non habeas rationem.* Non *conuenit autẽ grauius ferre, quàm anima portare queat.* Non *enim hac tua utiq; uirtute dignum eſt, ſi ad luctum temetipſum etiam confeceris, calamitatemq́; tibi aſciueris immedicabilem.* At, ô Nicocles, *auerſus pauliſper à mœrore, conſidera miſerã hominum uitam, quali nam in ſtatu ſit conſtituta. Naſcitur unuſquiſq; noſtrûm ad innumera mala: cũq; hæc abſoluerit, à peregrinatione tandẽ miſerias perferendi requieſcit. Iucundam autem talem putamus eſſe uitam, quatenus nil peius morte nos paſſuros ſperamus.* Q*uumq́; defunctum, quiſquis hinc prior abit, miſeramur, non procul ab eo ſecuturi, nobis ipſis imprudẽtes lachrymas inijcimus.* Hoc *ius hominũ eſt, ô* Nicocles, *& ad hunc finem*

λει ἀπάντων ἀναστρεφόμεθα. οὐδὲ ἔστιν ὅν τινα τῶν γινομένων, ἕτερον ὑποδέξεται χρῆμα τυραννικώτερον, μοῖρα γὰρ παντὸς ἀνθρώπου, ὑπ' οὐδενός γοητευόμενον, ὁρᾷς ἐμὲ τὸν μόναρχον, ὃν πάντων ἄνθρωποι βιαιότατον ἀποφαίνονται, ταύτης οὐδὲ ἂν μεδεινότερον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐκ ἂν περιγενοίμην. οὐδὲν γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν χαλεπῶν ὑποστήσεται, ἀλλ' ἄπιμεν, ὅταν αἰτῇ τὸ χρεὼν τελευτῆσαι. εἴθε δὲ τοῦ πρώτῳ ἐτύχομεν μοναρχίας, οὐχ ὅπως ἑκόντες ἀπωσώμεθα τοὺς μόρους. ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ πρὸ μοίρας ἀξίους φαίη τις ἂν εἶναι ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀξίωσιν, οὐδ' αὐτοὶ ἐναντιούμεθα, ἀλλ' ἵνα τὴν ἐπιεικεστάτην, καὶ ὡς τοῦ μήκιστον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη καθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ ἡμεῖς κατ' ἐκείνης τύραννοι ἀπεδείχθημεν, ἠπίως χρὴ φέρειν· οὐ διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι εἰς οὐδὲν περαίνονται οἱ γόοι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἴσθοιτό σε, οὕτω κατασμυχόμενον, ἀνιᾶσθαι μὲν εἰκὸς αὐτὴν τὴν πλεῖστα μὲν εὐφραίνουσαν τὸν ἄνδρα, ἡδεῖαν δὲ ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἐκεῖνος, ἄχθεσθαι καὶ ἐν τῷ θανάτῳ, οὐ μὰ τὸν Δία μόνον σὺ τοιαύτης ἀπεσφάλης γυναικός, ἀλλ'

ὅτι

nem omnes educamur: neq; quenquam natorũ res ulla alia magis tyrannica excipiet. Fatum hoc eſt cuiuſq; hominis, quod à nemine incantari poteſt aut demulceri. Vides me monarchã, quem omnes homines uiolentiſſimum cenſent: id tamẽ, etiamſi me præſentes homines adhuc atrociorem prædicent, uiuere ac euadere non poſſem. Nihil enim rerũ apud nos atrociũ ſuſtinebit: ſed abimus, quando debitum perſoluendum eſt. Vtinam autem tali conditione monarchiam adepti eſſemus, non ut à nobis ipſis mortem repellamus (nam nos fortaſſe quiſpiã dignos cenſet etiã ante fatum perire, neq; nos ipſi huic cenſuræ aduerſamur) ſed ut honeſtiſſimorum dignorumq́; hominum longiſſima uita, retinere poſſemus obitus. Quoniam autem fatum aduerſum uos, & non nos, aduerſus illud tyrannidem habemus, leniter ferre conuenit, non ſolum propter hoc, quòd lamentis nihil efficitur, uerumetiam propter illius genium, ſi te ita deploratũ ſenſerit. Veriſimile enim eſt, hoc eam moleſtè ferre, quæ multa lætitia affecit uirum, gauiſaq́; ijs eſt, quib. ille, quodq́; diſcrucietur etiam in morte, nõ ideo ſolũ (ita me amet Iupiter) quòd tu tali orbatus ſis coniuge: ſed etiã quòd

ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη αἰσχρῶς. ἐπεὶ τοίνυν οὔτε πρῶτος, οὔτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμφορᾷ, λογίζου τὰ ἀνθρώπινα πρᾴως φέρειν, εἰ καὶ μὴ δι' ἐμέ, ἑτοίμως πρὸς θάνατον ἀπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, καὶ σφόδρα πολυφόβως ἔχωσί τινες, καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πλεῖστα συμβέβηκεν ἀγλαῶς ἐν τῷ βίῳ.

Στησιχόρῳ. ρμε

ΤΟ ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ᾤηθημεν, νοὶ μὰ δί' οὐ σοὶ τὸ παρὸν, ἀλλὰ θυγατριδῶν σου. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται, καὶ τῆς γυμνασιαρχίας μηδὲν ἧττον ἀγησιλάου. βουλοίμην δ' ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ' ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύριον τὸ παρ' ὑμῶν, ὃ μὴ σὺ κομίζειν ἐβουλήθην τότε παρών. εἰ μὴ λαβὼν ἔσῃ νῦν γε, προδοσίαν, εὖ ἴσθι, πρὸς ἱμεραίους καταψεύσομαί σου, καὶ ἔτι πρὸς σέ. χαλεπώτερον δέ σου οἶμαι καὶ τοῦθ' ὅπερ πρότερον ἐλέμην προμηνύσεις οἱ ἄρχει. καὶ πρὸς τοῖς ἔτεσι, καὶ δι' ἃ σεβαστότερος εἶ πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερος, τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα καὶ στέργε, καὶ τίμα τῶν ἄλλων περιεμένων

οἷς

quòd illa tali priuata ſit marito. Quoniam igitur neq; primus neq; ſolus in talem incidiſti calamitatem, cogites humana manſuetè eſſe ferenda: idq; ſi non propter me, ob uarias calamitates ad mortem promptum, ſaltem ob naturæ æqualitatem, quòd hoc omnibus ſit commune, etiamſi quidam uehementer ſint pauidi, quodq; ij qui non nimis diſcruciantur, plurimum fruantur uita. Vale.

Steſichoro. 145

OLeum miſimus, ſicut cogitauimus, non per Iouem tibi in præſentia, ſed nepoti tuo ex filia. Nam et ipſe adoleſcentulus dignus nobis hoc dono uidetur, & gymnaſii præfecturam uellemus ipſum (quod ad nos attinet) non minore honore abſoluere, quàm Ageſilaū. *Argentum autem à nobis miſſum, quod tibi tum præſens nolebam curare, ſi nunc non acceperis, ſcias te à me proditionis falſò delatum iri a-* pud Himerenſes, *etiamſi iam hoc in te †crimen hærere uideatur: difficilius autem tunc tibi fore puto, quod tibi literis præmiſſis, ſignificare conſtitui* Steſichore. *Præterea incumbe carminibus, eaq; ſtudia per quæ multis auguſtior admirabiliorq; es, ama atq; cole, omiſſis alijs,*

De donis ei miſsis.

†Crimen.) Græca hic obſcura ſunt, & ut puto, mendoſa.

ἐν οἷς ποτ' ἂν κατ' ἄκραν εὐδοκιμῇς, ὁμοί-
ως τοῖς πονηροτάτοις ἔσῃ.

Τῷ αὐτῷ. ρμθ

ΣΥ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἄλλοθί που λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῆς δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων ἂν αὐτός τε μετὰ σαυτοῦ ἐθέλῃς, καί τι νοῦν ἄγει τὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεῦγε μάλιστα πασῶν, ἡμᾶς ὁρῶν, ὃς ἡνίκα μακαριστὸς εἶναι δοκῶ πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις ἐμαυτῷ σύνοιδα μάλιστα ἀνιωμένῳ. εἰ δ' ἐγώ σοι κατ' ἐμαυτὸν εἰκότα πάσχειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρεχθεὶς ἑκὼν, ὑπὲρ πατρίδος δέ σοι πολιτευομένῳ, καὶ δημοκρατίας, οὐδένας ἀπαιτήσεσθαι δυσχερεῖς οἴει, τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς ἀφθονεῖν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀτενὲς βλέψον, ὦ Στησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτιόνων τις οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδόν σου βαδίσας, ἥψατο πολιτείας, ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατὰ σαυτὸν, οἷα μὲν πρὸ ταύτης ἔπαθες, οἷα δ' ἐμέλλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἥμην ἐγώ, καί τοι καλόν γε, κἂν εὐροῇ τις, καὶ κατ' οὖρον φέρηται παρὰ τῆς τύχης, μὴ

πάντα

quibus cum ſummã adipiſcare gloriam, ſimiliter cum prauiſſimis cenſeberis. Vale.

Eidem. 146

T*V de nobis Steſichore neq; in odis, neq; alibi uſquã dicito. nihil enim malo, quàm noſtra taceri. Aliorum autem meminiſſe te, quorumcunq; ipſe per te uolueris, quæq; Deus tibi in mentem dederit, non egrè fero. Cæterùm rempublicam gerere fuge præ omnibus, nos habens pro exemplo, qui quando beatiſſimus omnibus uidebar, propter hoc mihi ſum conſcius maximè contriſtatum eſſe. Si uerò ego tibi, quod ad me attinet, conuenientia uideor pati, qui ſponte monarchiam concupiuerim, an tibi rempublicam pro patria gerenti populariq; regimine, nihil difficultatis occurſurũ putas? Omitte ſanè in præſentia quod ad res noſtras attinet: temetipſum autem fixè intuere Steſichore ac conſidera. neq; enim quiſquam rebus pro melioribus, neq; puriorẽ quàm tu ingreſſus uiã, ad rempublicam acceſſit: attamen expende tecum, qualia antehac paſſus ſis, qualiáq; paſſurus eras, niſi ego talis fuiſſem inimicus. Proinde bonum eſt, ut tametſi quis ſecundo feratur flumine, proſperisq; utatur fortunæ flatibus, ne*

Prohibet nomen ſuũ ſcriptis celebrari: & dehortatur à capeſſenda republica.

πάντα ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτὸς, οὔτε τύραννος ἱμεραίων, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν πολιτείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζεν αὐτὸς, δι' οὓς ἐχθροὺς εἶχεν ἡμᾶς. κἀγὼ μὲν οὐκ ἂν τυραννήσας, παρόν μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σὲ, καὶ σοῦ στοχαζόμενος, ἀλλ' ὅμως λογίζου κατανοήσας, πόσα ἄττα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὰ μὲν πλεῖστα πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε μὴν ἀχαριστηθέντα καθάπερ σὺ, σκέψαι· καὶ μάθοις ἂν, ὡς ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστηκεν· καὶ ὃς οὐκ ἄλλό τι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν, ὅπως μάλιστα ἡσθήσεται.

Τῷ αὐτῷ. ρμϛ

ΜΗ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε, τῆς ἀβούλου καὶ ἀειφαίντου πρός με κατηγορίας, μηδ' ὅσον ἀχθεσθῇς, εἰ τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σὲ ἀναφέρειν, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἔπη ἠξίουν. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἤλθομεν ἐν ἱμέρᾳ κινδύνου, καὶ σὺ οἶσθα. μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀνήκεστον παθόντων,

tamen omnia committat fortunæ. Etenim *tu nunc ipſe,neq; Himerenſium tyrannus es, neq; omnibus inimicus, ut nos:ſed in rerumpublicarum adminiſtratione, interq; amicos, (ut ipſe putabas) propter quos nos habebas inimicos, uerſabaris,(atq; equidem *tyrannidem non occupaſſem, ſi nunc id mihi eſſet in manu, propter te, directoq; in te meo animo) attamen rebus conſideratis expende, quãta ab ipſis ſis perpeſſus. Et ſi uis, eum cõſidera, qui à ciuib. ſit plurimis affectus bonis, nulloq; malo, neq; etiã eorũ ſit expertus ingratitudinẽ, quemadmodũ tu: & cognoſces utique, quòd ille uir prudens ſit, quiſquis rebus publicis omißis, ſuis præfuit: quique ſe non aliud quid, quod ſuum ſit, putat agere, quàm ſpectare, ut quàm iucundißimè uiuat. Vale.*

* tyranni- dem.) Græca obſcura ſunt, nec plena opinor.

Eidem. 147

NE *cures, ô Steſichore, Eubuli ac Ariphanti accuſationem apud me, neque tantillum diſcrucies te, quòd inſidiarum aduerſum nos cauſam, in te, tuaq; pulcherrima carmina conferre uoluerunt. Sanè quàm in propinquum Himeræ uenerimus periculum, & ipſe nouiſti: quum autem nihil immedicabile paßi ſimus,*

Vide in epiſtola 22. Nihil ſe carminib. eius offenſum, aut ſuſpicionis ſiniſtræ conce piſſe.

τὴν, ἤδη δὲ προσήκει σοι κατά γε τὴν ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ αἰτιᾶσθαι, τὸ τε ῥώμης ἕνεκα τῶν ποιημάτων, ἃ σοι παρέχουσιν αἱ θεαί, καὶ ἡμῶν πλειόνων, εἴ σοι ἄρα τι μέλλομεν. ἃ πρὸ ξένα κατά γε τὰ μέλη, πλέον, ἢ κατὰ λύραν δυνάμεως ἔχειν, καὶ φάλαειν μεῖζον ἢ κατὰ τυραννοκτόνους. ἡμεῖς δὲ περικινδυνεύσαντες ἐσχάτως, καὶ εἰς τύραννον ὡρμήσαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφόμεθά σε, μελλήσαντες ἀναιρεθῆναι, μᾶλλον δὲ ἀναιρεθέντες. οὐ γὰρ εἰ καὶ ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, Στησίχορος ἡμῖν παθεῖν ταῦτα ἐπῃνέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπὼν, κόσμῳ θεοειδεστάτῳ, τυραννοκτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, εἴ τις θαυμάσει τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ φάλαριν. αἰδεσφονεῖν γὰρ δεῖ τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶδα, ἄρχομαι πεῖρα παθών, οὐδὲ δεσποτίδας, οὐδ' ἄλλος ἀθηναῖος ἀνήρ, οὐδὲ εἷς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἡμῖν Ζεὺς, ἀνέμεινεν ἀπερ ἱδρῶ καρτερός. Εὐβούλου, καὶ Αειφάντου, δυοῖν ἀδίκοιν εἷς δίκαιος ἐγενόμην, τὸν τύραννόν με περιεσώσατο. Κόνων δὲ ὁ καταπορευθεὶς, καὶ Θεαγόρας ὁ τῶν ὀλέθρων ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ Αντιμήδης,

*mus,magis conuenit tibi ut læteris iuxta illorũ ſanè accuſationem,quàm ut contriſteris,& ob poematum robur,quæ tibi deæ inſpirant: obq; nos ſuperſtites, ſi quid tibi modò curæ ſumus. Nam quæ carmina recitaſti,plus roboris habere uidentur,quàm ea quæ ad lyram ceciniſti: ac Phalarin maiorẽ eſſe, quàm pro tyrannicidarũ uiribus. Porrò nos cum in extremũ ueniſſemus periculũ,et in tyranni mores erupimus, et permãſimus in amicitia: neq; culpamus te,qui occidendi eramus, imò qui occiſi ſumus. Nõ enim, etiãſi iniquũ conſiliũ effectũ eſſet, Steſichorus approbaſſet nos digna paſſos. Nam tu fortaſſe pulcherrimo dicens ornatu,tyrannos occidere laudas: neq; abſterremus,ſi quis eam orationẽ admiratur,at nõ Phalarin. Hoc enim eſſet hominẽ occidere,nõ tyrannũ.*Haud enim *ſcis.Impero,prout experiẽtia ſum affectus.*Neq; *Dropidas,neque alius ullus uir æquus, imò ne Iupiter quidem inter nos, ſeruator, permanſiſſet in templo fortis,ubi inter duos iniuſtos,*Eubulum *atque* Ariphantum,*ſolus fui iuſtus, ideo me tyrannum conſeruauit.*Cæterùm Conon ille,*omnium libidini expoſitus, atque* Theagoras, *qui perniciem nobis machinatus eſt, &* Antime-

† Haud enim.) Græca ualde ſunt hic obſcura,arbitrorq; nõnihil deſiderari.

μήδης, καὶ περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τούτοις παραπλήσιοι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῆς ἀμύνης νόμῳ, οὓς εἰ μὴ καὶ τοσαύτης ἐξουσίας εἰχόμην, ἀποθανεῖν ἂν εἱλόμην ἀντιτιμωρησάμενος. λεγέτωσάν με μιαιφόνον, ἄθεον, ἐναγῆ, τύραννον πολλοῖς πεφυρμένον καὶ ἀνηκέστοις μιάσμασι· καὶ τούτων, ἂν δεινότερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φειδέσθωσαν. ἐπαινούντων γάρ με, διαβάλλειν ἐοίκασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς οἱ πονηρότατοι, ὧν οἱ μὲν ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἔμφρουροι τῷ ταύρῳ. οἱ δὲ ἀνεσκολοπίσθησαν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι ἔσεσθαι τοῖς λοιποῖς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκταίνειν κακόν. ἄλλοι δ' ὄψεις ἐξηράνθησαν, τοῖς δ' ἄκρα τε ἐνεκόπησαν, καὶ τῶν τροχῶν ἐλυγίσθησαν, καὶ κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν· οἱ δ' ὡς ἔτυχεν ἀδικίας προαρξάντων, ὀλέθρου τι κροῦ κατὰ δίκην ἐνεφορήσαντο, δι' οὓς ὁμολογοῦμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα τῶν πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι, οὐδὲ παυσόμεθά ποτε τῆς ὠμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας· πρὸς δὲ τοὺς χρηστοὺς ὅμοιοί γε ἐσμὲν ἄρχοντες, οἷοί περ ἐγενόμεθα πρὶν ἄρξαι. μὴ δὴ δόξῃς, ὦ Στησίχορε, κατ' ἐμοῦ τι τῶν ἐπῶν,

ὅταν

des ac Pericles, & quotquot horum fuerunt ſimiles, interfecti ſunt, à nobis iuſtiſsima ultionis lege, quibus (ſi non tantum habuiſſem poteſtatis) ſupplicio à me pro auſis affectis, æquo uellē animo mori. Nuncupent ergo me homicidam, *impium, ſceleſtum, tyrannum, multis atque immedicabilibus inquinatum piaculis, quin ſi his atrociora habent aduerſum me dicere, ne parcant*. Nam *cum me his laudent, ſibi tamen uidentur uituperare me apud bonos, prauiſsimi homines: qui partim à nobis cremati ſunt incluſi tauro, partim in crucem ſuffixi, ubi cæteris conſpicui eſſent futuri, ut nihil aduerſum nos mali parent: alijs oculi ſunt exſiccati, quibuſdā (manuum pedumq́;) ſummitates ſunt detruncatæ, ipſiq́; in rotas contorti, alijs à capitibus cutis detracta eſt: alij, pro iniuria mihi prius illata, amaro interitu, utut mihi uiſum eſt, iure ſunt exatiati: propter quos confitemur nos emerſiſſe tyrannos: neq́; negabimus, monarchiam nos contra malos concupiuiſſe, neq́; unquam à crudelitate inhumanitateq́; ceſſabimus*. *Aſt erga bonos eiuſmodi principes ſumus, quales ante adeptum fuimus principatum*. *Ne putes ergo, Steſichore, quoddam tuorum carminū contra me*

ὅταν κατὰ δυνάστου γράφῃς ᾠδὴν πνεῦσαι. ὑποδέχου δὲ ἀσμένως τὰς θεάς, δι' ἡμᾶς μηδὲν τὸ ἐπὶ νοῦν ἧκον τῶν ἀποδιοπομπούμενος. ἴσθι γάρ, ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει φάλαριν ἔξω τῆς ἰδίας μοίρας, ἣν ἀπὸ νεότητος ἔχομεν καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τῶν ὑμνοπόλων συνθῇ μέλη. ὅθεν ἥκουσαν αὐτὴν ἀναγκαίως ὁπόταν θέλῃ, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως προσδεξόμεθα. τοῖς δὲ περὶ εὔβουλον τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ περὶ ταύτην ἐπεχείρουν, ἆθλα ἀποδώκαμεν, οὐχ ἃ περὶ νόμων προσήκει αἰσχρὰ ἀνδράσι κοινὴν δόξαν θηρωμένοις ἐπὶ καθαιρέσει μονάρχου, ἀλλ' ἃ περὶ τυράννου πλέον ἰσχύοντος νόμων. καταπεραίτους γοῦν εἰς τὴν ἱμεραίων θηρόβοτον ἄχρι τῶν στηθῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους οἰκίας τρόπους, τῇ λώβῃ διανυκτέρευσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήκιστον εὐτυχοίης. ἔρρωσο. καὶ τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνευξαίμεθά σοι. περὶ γὰρ τῆς ἰδίας δικαιοσύνης, τοῦτ' ἔχειν φαίης ἄν. ἀλλὰ μηδὲ φράσαι ποτε ἀνάγκην γενέσθαι, φάλαριν παραπλήσιον. μέλλουσι δέ σοι μουσῶν εὐκλεεῖς πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν ποιημάτων, ἃ τὰς παρούσας ἐπανήσει φροντίδας.

Ἐνναί-

(quando contra dynaſten aliquem ſcripſeris) inſpirari. ſuſcipe autem lubens deas, nihil eorũ quæ tibi ſcribere uenerint in mentem, propter nos, repellens ac omittens. Scias enim quòd Phalarin nemo occiſurus eſt, extra proprium fatum, quod à puericia aq; ineunte ætate nobis ipſis præfixum habemus, etiamſi poetarum ta ceantur carmina. Quare cum uenerit illud neceſſariò, quando uoluerit, tanquam debitum nobis, æquo animo ſuſcipiemus. Cæterùm tyrannicidæ Eubulo, quoniam præter fatum nos aggreſſus eſt, præmia reddidimus, non quæ à legibus dari conuenit ijs qui uanam gloriã ob euerſionem monarchæ uenantur, ſed quæ à tyranno, plus ualente quàm leges. Defixus enim in Himerenſium ſolitudinem pectore tenus, poſt multa ſuppliciorũ genera, in ſuggillatione pernoctauit. Tu uerò utinam quàm diutiſſimè felix ſis. Vale. Et ne quid tale patiaris, non tibi precabimur, (à tua enim ipſius iuſticia hoc te habere poſſes dicere) ſed ne unquam in neceſſitatem uenias, quemadmodum Phalaris, talia faciendi. curæ autem tibi ſint glorioſi Muſarum labores. Mitte autem & ad nos poemata, quæ præſentes remittant curas. Iterum uale.

Ennen-

Ἐνναίοις. ρμκ

Ἐγὼ οἶμαι μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν γεγονέναι, ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι ὑμῖν ἀχαρίστοις οὖσι, τὸ μέντοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπόδοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ, καὶ περιπέμπω χρήματα δανειζόμενος εἰς ἅπασαν Σικελίαν. καὶ οἱ μὲν ἐχαρίσαντο ἡμῖν ὥσπερ Λεοντῖνοι, καὶ Γελῷοι· οἱ δὲ ὑπέσχοντο δανείσειν, ὡς Ὑαλαῖοι καὶ Φιντιεῖς. τί ἂν οὖν πρὸς Διὸς αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ αὐτῶν, τοιαῦτα ἃ δεδανείσθε μὴ ἀποδιδόντων, ὁπότε ἄλλοι χαρίζονται τὰ αὐτῶν, μηδὲν ἀγαθὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. εἰ δὲ πύθοιντο ὑπεσχημένοι χαρίσασθαι, ὅτι ἀντὶ τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα, τοῖς μηδὲν ὀφείλουσι βαρεῖς ἐσμέν, ἆρ' ἔτι δώσειν οἴεσθε αὐτούς; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι, μηδὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν ἔτι· ἀλλ' ἐνθυμηθήσεσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἀναπρασσόμενος τὰ αὐτοῦ παρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὗτος ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται. ταῦτα τοίνυν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθητε· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἀνύσετε, εὖ ἴστε, ὅτι εὑρήσομεν, ὃ ἐπαναγκάσει ὑμᾶς, εἴπερ οἷόν τε ἐπαναγκαζομένους τὰ δίκαια ποιεῖν ἐστίν.

ΤΕΛΟΣ.

Ennenſibus. 148

EQuidem & libertatis me uobis autorem fuiſſe puto: ſed de libertate non reprehendo ingratitudinem ueſtram, argentum autem mutuò acceptũ reddite. Nam & ego ipſe non mediocri laboro penuria, atq; circummitto in totam Siciliam pro pecunijs mutuandis. Et partim quidem donarunt nobis, ut Leontini ac Geloi, partim ſe mutuum daturos promiſerunt, ut Hyalenſes ac Phinties. Quid igitur per Iouem, de uobis ipſis exiſtimare poteſtis, tamdiu non reddentes mutuò acceptas pecunias, quando alij ſuas donant, nullo à nobis affecti beneficio? Quod ſi reſciſcant illi, qui ſe donaturos nobis promiſerunt, quòd pro debitis pecunijs recipiendis, alijs nihil debentibus graues ſimus, an adhuc putatis eos daturos? Ego ſanè non puto, ne illos quidem qui ſe mutuum daturos promiſerũt, adhuc daturos: ſed cogitaturos, quòd qui ſua à debentibus non repetit, is neq; mutuum dantibus reddere uolet. Hæc igitur expendentes, niſi reddatis, erubeſcite. Si uerò hæc nihil effecerint, ſciatis reperturos nos, quod uos compellet, ſi modò ij qui compelluntur, iuſta facere poſſunt. Valete.

Ingratitudinẽ exprobrans, debitum exigit.

FINIS.

CATALOGVS EORVM AD *quos ſcriptæ ſunt epiſtolæ.*

Abaridi 56
Adimanto 45
Aegeſtanis 46
Agemorto 141
Ageſilao 132
Aglao 11
Alciboo 1
Alcandro 91
Amphinomo 17
Androcli 22
Antimacho 27
Antiſtheni & Theotimo 47
Aphilanti & Traſybulo 64
Ariſtolocho 60.63
Ariſtæneto 87
Ariphradi 56
Ariſtomeni 28
Arimacho 139
Ariphœti 16.128
Aſtypalæenſibus 119
Athenienſibus 122
Autonoæ 95
Axiocho 120
Camarinenſibus 118
Catanenſibus 30.104
Cebroni 99
Cleænetæ 143
Cleœnetæ ac Theano 80
Cleobulo 101
Cleodico 102
Cleomedonti 116
Cleomenidi 36
Cleoſtrato 9
Cliſtheni 110
Critophemo 32
Cteſippo 33
Demarato 76
Demoteli 38
Engynis 107
Ennenſibus 81.137.148
Epicharmo 61.98
Epiſtrato 49.127
Erythię uxori 18.69
Eteonico 51
Euandro 73
Eueno 7
Eumelo 14
Euctemoni 100
Gorgię 37
Hegeſippo 77
Herodico 13
Hieroni 86
Hieronymo 212
Himerenſibus 54 88.93.108.121
Hippolytioni 41
Lacrito 19.125.126
Lamacho 113
Leontinis 5.53
Leontiadi 25
Leontidi 75

Lyci-

Lycino 4
Lyſandro 138
Lyſino 97
Lyſicli 123
Megacli 11
Megarenſibus 252
Melitenſibus 83.117
Menecli 48
Meſſanenſibus 21.84
Mneſicli 90
Nauſicli 59
Neolaidę 89
Niceo 115
Nicarcho 114
Nicophemo 96
Nicippo 111
Nicocli 144
Nicæneto 105
Niciæ 44
Onetori 50
Orſilocho 74
Phalaridi 57
Paurolæ filio 19.20. 40.67.68
Pelopidę 65
Periſtheni 72
Phędimo 130
Philodemo 131
Polymeſtori 133.134
Polluci 34.106.124
Polytimoni 42
Polyſtrato 39.340
Polyſtrato & Daiſco. 58
Polyclito 70.71
Polygnoto 35
Pythagoræ 23
Sameæ 8
Steſichoro 78.79.92. 94.109.145.146.147
Steſichori filiabus 31
Steſichori liberis 103
Teleclidi 66
Teucro 15.43.135.142
Thoraci 24
Thraſenori 55
Timonacti 85
Timoſtheni 62
Timolao 129
Timandro 82.136
Tyrſeno 3
Xenopithi 29
Zeuxippo 6

FINIS.

BASILEAE, EX OFFICI-
na Ioannis Oporini, Anno Salutis
humanæ, 1558.

BIBLIOTECA VITTORIO EMANUELE IN ROMA